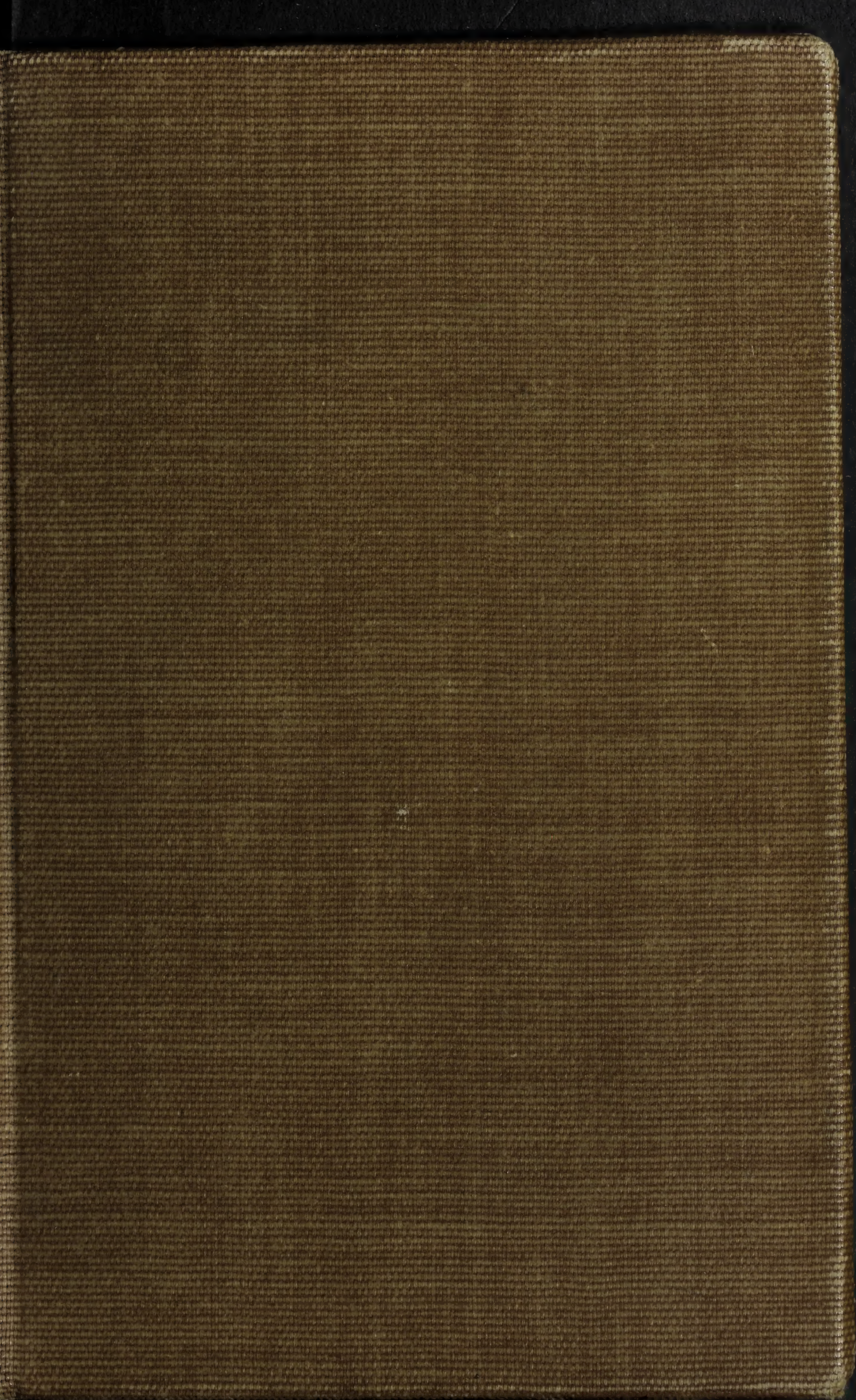
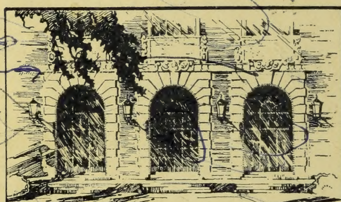
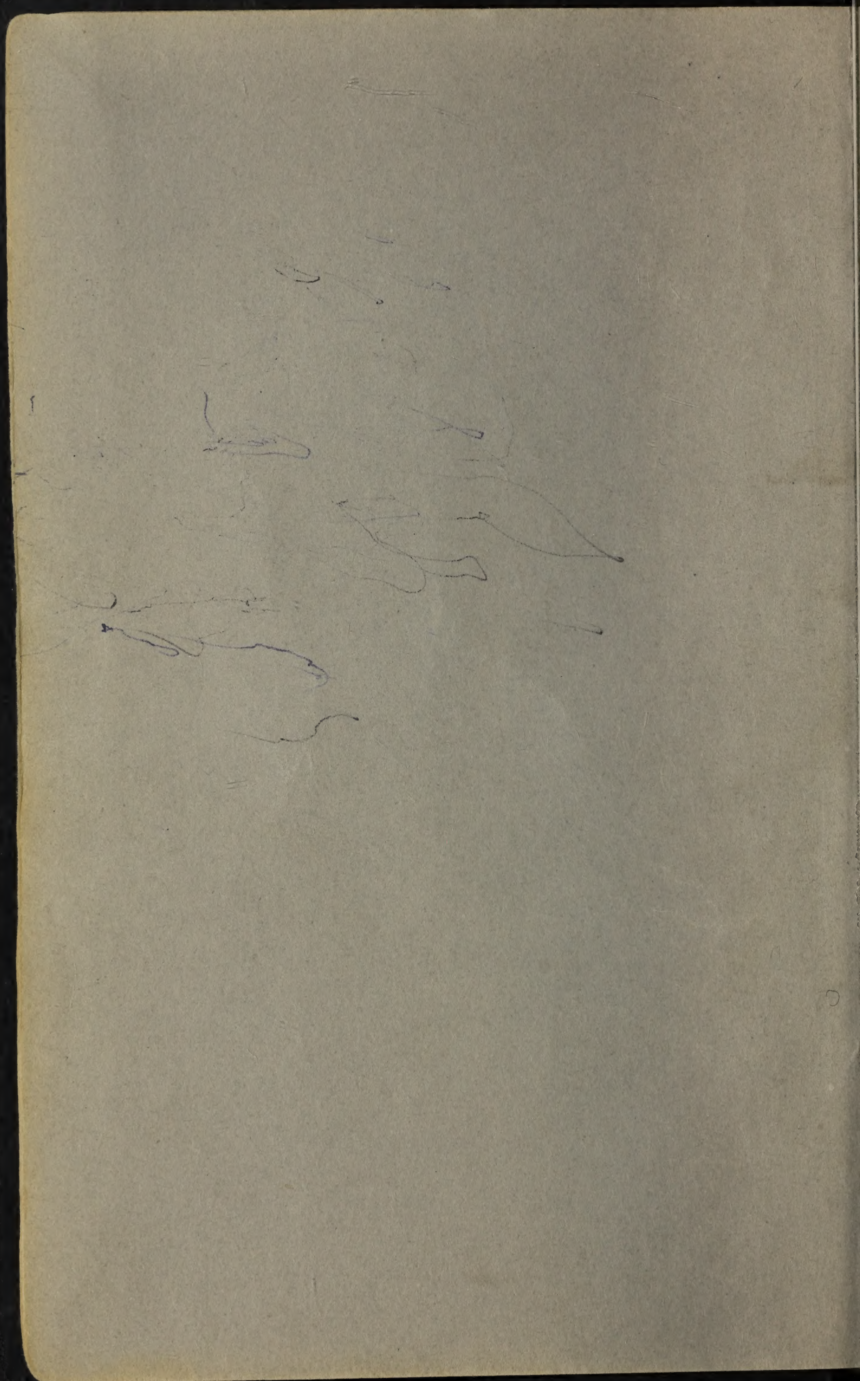

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL
COLLEGII DIVI IOHANNIS BAPTISTAE SOCIVS ET TVTOR

W. M. GELDART
COLLEGII SANCTAE ET INDIVIDVAE TRINITATIS
APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS I

ACHARNENSES, EQVITES, NVBES
VESPAS, PACEM, AVES
CONTINENS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII
Excudebat Horatius Hart
Typographus academicus

PRAEFATIO

NE ignoret lector quid ex hac editione exspectandum sit summatim et breviter rationes quas in textu constituendo secuti simus subiungimus. Et cum omnis editio suum quasi colorem ex aestimatione codicum ducat, quanti nos codices aestimemus et quomodo eorum testimonio usi simus id primum explicandum esse censemus.

Lubrica nobis in re versari videntur qui quasi stemmate unde quisque ducat originem codex ostendere conati sunt. Vix autem dubitandum est quin omnes ex uno fonte profluxerint, cui proxime accedunt antiquissimi codices R et V. Suidam quoque eodem fonte derivatum exemplar usurpasse apparet, et quidem, ut arbitratur Buengerus [1], Ravennati simillimum. Neque ceterorum codicum, sint licet multis annis inferiores, auctoritas omnino contemnenda est: primum enim veras lectiones nonnullis in locis soli praebent, quas non omnes emendatori acceptas referre facile possis: deinde, cum Ravennatem et Venetum in septem fabulis quas alter cum altero communes habet non eandem

[1] Cf. Bursian's *Jahresbericht*, 1892, p. 33 sqq.

semper rationem inter se tenere videas, sed in quibusdam (ut in *Nubibus*) conspirare magis, in quibusdam magis inter se repugnare (ut in *Equitibus*), facilius in his diiudicari poterit utri potius credendum sit, si testes non optimos quidem, sed suo iure loquentes adhibueris: denique cum Venetus haud raro ab recentioribus stare videatur, muneri eius ubi abest aliquo modo succedunt, ne unius Ravennatis testimoniis res agenda sit.

Sequitur ut quantum universae codicum auctoritati tribuendum videatur fidei paucis dicamus. Quos cum multis in locis mendosas in lectiones consentire fatendum sit, non tamen pro pessimis haberi volumus, ut habet Cobetus[1], qui non dubitat affirmare Ravennatem codicem et Venetum Marcianum inter deterrimos corruptissimosque libros esse, unde antiquitatis monumenta in lucem revocata sint. Nimia enim, si quo in loco haerebant, fiducia codicum testimonia viri docti videntur sprevisse, cum non reputarint, minimam ad nos Graecitatis praesertim comicae pervenisse partem, comico vero sermoni utpote ex vita cotidiana desumpto multa vel propria vel non aliena fuisse, quae nobis inconcinni quiddam et inusitati prae se ferre videantur. Adde quod non veri simile est maxima ex parte Byzantinorum ineptiis depravatum esse textum nostri, sed multis ante saeculis (ut fidem facit fragmentum Fayoumense[2]) et fortasse iam Alexandrinorum temporibus talem exstitisse qualis ad nos traditus est. Quibus perpensis hanc nobis normam statuimus ut nihil damnaremus nisi quod pro certo haberemus Aristophanis non esse, multa nollemus loco movere aut immutare quae suspecta

[1] *Novae Lectiones*, p. 253 sq. (1858).

[2] H. Weil, *Revue de Phil.*, 1882, p. 179 sq.

essent. Multis igitur in locis ad codicum lectiones revertimus, subscriptis tamen virorum doctorum coniecturis, ut moneretur lector esse quibus indigna Aristophane vel sententia vel loquendi ratio videretur.

Aliud est coniecturarum genus quas numerorum causa praeter necessitatem critici videntur fecisse. Canticorum enim partes, sive *στροφῆς* et *ἀντιστρόφου* sive *ᾠδῆς* et *ἀντῳδῆς* sive alio quo nomine libet appellare, non ita inter se respondere accipimus ut semper syllaba syllabam atamussim aequiparet, sed modo syllabam longam *ἀλόγως* pro brevi poni, modo totius pedis vice fungi, nonnunquam etiam pedes inter se commutari ut paeonem cum ditrochaeo videas in *Lys.* 781–820[1]. Temere etiam plerique senario octonario ceterisque huiusmodi numeris iura videntur dedisse, dum quae raro fieri apparet, partim omnino fieri negant, partim subtilissimis concedunt conditionibus, quarum si aliquando obliviSceretur poeta dignissimus venia esset. Quo pacto versum, ut cum nostro loquamur *ἄριστ' ἐπῶν ἔχοντα*, *Vesp.* 496 *ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι*, frustra emendare ideo conati sunt quod offendebantur dactylo: item Bernhardius atque alii in senariis multa mutare voluerunt, ne incideretur anapaestus, cum tamen versus *Av.* 1226 *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοί* neque legibus quas de incisione constituebant pareat neque ullo modo emendationem patiatur.

Vocabulorum formas ad inscriptionum veterumque grammaticorum normam accommodavimus, ita tamen ut usu inveterata non sine certissimis indiciis repudiaremus. Diversis enim modis nonnulla scripsisse

[1] Cf. Wilamowitz-Möllendorf, *Orestie*, ii. p. 264.

Aristophanis aequales et verisimile est et ipsae testantur inscriptiones. Et ne in hac quidem re codicum testimonia omnino despicatui habuimus nisi ubi manifestum est librarios formas suo ex saeculo petitas intulisse. Itaque ἐς insequente consonanti more tralaticio scripsimus, cum vetere Atticorum litteratura ΕΣ ambigue pro εἰς et ἐς scriberetur: υἱός constanter codices secuti dedimus cum tamen in inscriptionibus ὑός frequentius legatur: denique modo ᾖν modo ᾖ (1am sing. impf.) alternantibus codicibus manere passi sumus, quorum alterum duobus nostri locis postulatur, alterum Atticis in usu fuisse testantur grammatici.

Codicum lectiones in iis fabulis quas Velsenus edidit (sc. *Eq.*[1], *Thesm.*, *Ran.*, *Eccl.*, *Plut.*) ex illius accuratissima collatione arcessivimus; in ceteris varia virorum doctorum auctoritate partim nostra ipsorum adnotavimus. Nam Ravennatem et Venetum, cum Bekkeriana collatio iamdiu suspecta esset, Cobetus et Herwerdenus aliis in locis correctius contulerunt: in aliis autem errasse eos vel graviter suspicamur vel pro certo habemus. Ravennatis enim collatio quae est in bibliotheca societatis nostratis Hellenicae, non incuriose ut videtur textui Meinekiano adscripta, magna apud nos fide fuit, praesertim ubi ab illo textu discrepantes praebet lectiones: Veneti autem alter nostrum quattuor in fabulis (sc. *Nub.*, *Vesp.*, *Pac.* et *Av.*) plurimas inspecto codice lectiones notavit, etiam paginarum quibus continentur *Pax* et *Aves* exemplar photographicum a se factum reportavit. Recentiorum codicum lectiones (ubi deerat Velseni auctoritas) plerumque ex Blaydesii editione mutuati sumus.

[1] Iterum edidit Zacherus 1899.

PRAEFATIO

Ineuntibus singulis fabulis indicavimus quos in quaque plerumque citaverimus codices, ut sciat lector qualia sint textus fundamenta vel adminicula: eosdemque siglis, ceteros vero (si quando inde opem petivimus) integro aut leviter breviato titulo citare placuit.

F. W. H.
W. M. G.

Oxonii,
Mense Ianuario M.DCCCC.

In prioribus sex fabulis denuo edendis operae pretium duximus totum apparatum criticum ad exemplaria photographica codicum R et V examinare, quorum alterum Lugduni Batavorum anno 1904, alterum Londini anno 1902 prodiit. Vnde ex antiquioribus collationibus nonnulla nos perperam rettulisse cognovimus, alia quoque aliis ex causis emendanda videbamus. Pauca igitur, quae quidem maximi momenti essent, in ipso textu vel apparatu corrigere potuimus: cetera quae corrigenda vel adicienda videbantur in appendice adnotavimus.

F. W. H.
W. M. G.

Oxonii,
Mense Septembri, MCMVI.

SIGLA

R	= cod. Ravennas 137. 4 a.	saec. xi
V	= cod. Venetus inter Marcianos 474	saec. xii
A	= cod. Parisinus inter Regios 2712	saec. xiii
Γ	= { cod. Laurentianus plut. 31. 15 cod. Leidensis Voss. Gr. F. 52 }	saec. xiv
Θ	= cod. Laurentianus 2779. 140	saec. xiv
B	= cod. Parisinus inter Regios 2715	saec. xvi
C	= cod. Parisinus inter Regios 2717	saec. xvi
Δ	= cod. Laurentianus plut. 31. 16	saec. xvi

Ald. = editio Aldina (A. D. 1498)
γρ. = scriptura signo *γρ(άφεται)* addito adscripta
vulg. = plerique codices

ORDO FABVLARVM

TOMVS I

TOMVS II

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτε, ἐὰν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολήν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθύνου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

Ὑπόθεσις I. 15 κατενεχθεὶς] κατελεγχθεὶς Mein. 16 θεατὰς Elmsl.: δικαστὰς codd. 23 προσαγόντων] προσαποστελλόντων Ald. 32 Εὐθύνου] Vat. Pal. 67: Εὐθυμένους vulg.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες οἱ δὲ χρυσίον,
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν [ὡς] ἱκανῶς φησι καὶ τὸν Περικλέα,
οὐ τὸν Λάκωνα, τῶνδε πάντων αἴτιον . . .
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

ΚΗΡΥΞ

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΗΚΟΝΤΕΣ

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ

ΘΕΩΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ

ΘΥΓΑΤΗΡ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΛΑΜΑΧΟΣ

ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΚΟΡΑ ΘΥΓΑΤΕΡΕ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΕΩΣ

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ΒΟΙΩΤΟΣ

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΤΕΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΟΣ

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΙ

ΑΧΑΡΝΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά, τέτταρα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγᾦδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν,
ὅτε δὴ 'κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον,
ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὦ Θέογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος Βοιώτιον.
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς
ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί,

Codd. hos citavimus: R Γ A et B C cum aliud atque Aldina tradunt
3 ψαμμακοσιογάργαρα A Suid.: ψαμμοκοσιογάργαρα vulg.

οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἀθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω κέχηνα σκορδινῶμαι πέρδομαι,
ἀπορῶ γράφω παρατίλλομαι λογίζομαι,
ἀποβλέπων ἐς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἐρῶν,
στυγῶν μὲν ἄστυ τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει 'πρίω,'
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν ὑποκρούειν λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.

ΚΗΡΥΞ

πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

ἤδη τις εἶπε; Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Αμ. ἐγώ. Κη. τίς ὤν; Αμ. Ἀμφίθεος. Κη. οὐκ ἄνθρωπος; Αμ. οὔ,
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·

23 ἀωρίαν codd. et Phryn.: ἀωρίᾳ Suid. 31 λυγίζομαι Bergk
33 στυγῶ . . . ποθῶ Stobaeus 39 πλὴν] πρὶν Γ

γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κη. οἱ τοξόται.
Αμ. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ περιόψεσθέ με;
Δι. ὦνδρες πρυτάνεις ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιεῖσθαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. κάθησο, σῖγα. Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κη. οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
Δι. ποίου βασιλέως; ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσιν
καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς τ' ἀλαζονεύμασιν.
Κη. σίγα. Δι. βαβαιάξ. ὠκβάτανα τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ Καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσῳζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ Κραναὰ πόλις
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Πρ. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους

54 Κη.] πρύτανις B² schol. quod Brunck hic et in vv. 46, 59 reponit 58 ποιεῖσθαι R: ποιῆσαι vulg. 59 σίγα A 63 ταῶσι codd. 68 διὰ Bergk: παρὰ τῶν R: διὰ τῶν vulg. 71 γὰρ] τἄρ' Mehler

τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.
Δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο στρατιὰν λαβών,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
Πρ. τῇ πανσελήνῳ· κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.
Πρ. καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας, τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κη. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ Ἡράκλεις.
πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφαρκτον βλέπεις;
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Πρ. ἄγε δὴ σὺ βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
λέξοντ' Ἀθηναίοισιν ὦ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ
ἰαρταμὰν ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα.
Πρ. ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Πρ. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Ψε. οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
Δι. οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Πρ. τί δ' αὖ λέγει;

78 καταφαγεῖν B : καταφαγεῖν τε vulg : φαγεῖν τε Morellus 85 παρετίθει δ' A Ald. : καὶ παρετίθετ' R : παρετίθει θ' Athenaeus 93 τε A : γε vulg. 95 ναύφαρκτον Dind. ex Photio : ναύφρακτον codd. 98 Πρ. B : Κη. vulg. 100 ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα A : ἔξαρξας πισόναστρα R : alia alii 104 Ἰᾶον αὖ schol.

Δι. ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Πρ. οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
Δι. ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν·
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει.)
ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει.)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγᾦδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε γ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κη. σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐχ ἀγχόνη;
κᾄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; Αμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι·
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνατε.
Κη. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

111 τουτονί] τουτουί Mein. 116 κοὐκ R : οὐκ vulg. 118 ὅς] ὅστις R : ὅτι Mein. 119 ἐξυρημένε Suid. : ἐξευρημένε codd. 133 κεχήνετε Herodianus

ΘΕΩΡΟΣ

ὁδί.

Δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος ἐσκηρύττεται.
Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
Δι. μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
Θε. εἰ μὴ κατένειψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ', Δι. ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
Θε. τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντεβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ πλὴν τῶν παρνόπων.
Θε. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
Κη. οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.
Δι. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Θε. Ὀδομάντων στρατός.
Δι. ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
Θε. τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
Δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι μένταν ὁ θρανίτης λεὼς
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι,

139, 140 ὑπ' αὐτὸν . . . ἠγωνίζετο fuerunt Theori, Dicaeopolidi tribuit Nauck 146 ἀλλᾶντος A 153 ἔθνος] γένος Ald. 154 σαφῶς A B 158 ἀποτεθρίακεν Suid. Hesych.: ἀποτέθρακεν vel simile quiddam codd.

ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; Θε. ὦ μόχθηρε σὺ
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία 'στὶ καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
Κη. τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἕνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. οἴμοι τάλας μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε. Αμ. μήπω γε πρίν γ' ἂν στῶ τρέχων·
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
Δι. τί δ' ἔστ'; Αμ. ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες πρίνινοι
ἀτεράμονες Μαραθωνομάχαι σφενδάμνινοι.
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.
Δι. οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
Αμ. ἔγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.
Δι. αἰβοῖ. Αμ. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἀρέσκουσίν μ' ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.
Αμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.
Δι. ὄζουσι χαὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
Αμ. ἀλλ' αὑταιὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες

165 οὐκ ἀποβαλεῖτε A 176 πρίν γ' Bergk : πρὶν codd. 178 ἐγὼ μὲν δεῦρο σοι R : ἐγὼ μέν σοι δεῦρο A Γ C : σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ B (δεῦρο 'γὼ) Ald. 194 αὑταιὶ σπονδαὶ] αὑταιί σοι σπονδαὶ R : αὑταιί τοί σοι Bothe

κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. Δι. ὦ Διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις.
ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς 'Αχαρνέας.
ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
Αμ. ἐγὼ δὲ φευξοῦμαί γε τοὺς 'Αχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ

τῇδε πᾶς ἕπου δίωκε καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου [στρ.
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύσατε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν·
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον, [ἀντ.
καὶ παλαιῷ Λακρατείδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν 'Αχαρνέας.
ὅστις ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐχθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὔξεται τῶν ἐμῶν χωρίων·
κοὐκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ

200 κελεύω schol. qui Amphitheo h. v. tribuit 203 φευξοῦμαί R : φεύξομαί vulg. 206 μηνύσατε R : μηνύετε vulg. 216 τότε] τόθ' ὁ Hirschig 217 ἐξέφυγεν del. Bentl. 220 Λακρατίδῃ codd. : corr. Bentl. 221 ἐγχάνοι Brunck 230 ἀντεμπαγῶ R Suid. : ἄτ' ἐμπαγῶ A Ald. : αὖτ' ἐμπαγῶ Ambrosianus L. 41

ὀξὺς ὀδυνηρὸς . . . ἐπίκωπος, ἵνα
μήποτε πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλληνάδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτέ·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.
Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
Χο. σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.
Δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
προΐτω 's τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.
κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ

ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
Δι. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'· ὦ Διόνυσε δέσποτα
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς
σοῦ μηδὲν ἥττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.
ὦ Ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος

231 καὶ σκόλοψ ὀξὺς Herm. ex citatione Suidae 234 Βαλληνάδε Γ Ald. schol.: Παλληνάδε R A C 242 προΐτω 's Wolf: προΐθ' ὡς codd. 244 matri dat Ald.: ΓΥΝΗ praef. Brunck 247 καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ' filiae tribuit A 253–258 matri dat Ald. 254 οἴσεις R: οἴσει vulg. 256 ἥττους Elmsl.: ἧττον codd.

ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς ἑταῖρε Βακχίου
ξύγκωμε νυκτοπεριπλάνη-
τε μοιχὲ παιδεραστά,
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
μέσην λαβόντ' ἄραντα κατα-
βαλόντα καταγιγαρτίσ' ὦ
Φαλῆς Φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
παῖε παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;

Δι. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε. [στρ.
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας ὠχαρνέων γεραίτατοι;
Χο. τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναίσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς
ὦ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.
Δι. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε. μάλλ' ἀκούσατε.

278 ῥοφήσεις codd.: corr. Elmsl. 294 οὐκ ἴστε. μάλλ' Mein.: οὐκ ἴσατ' ἀλλ' R: οὐκ ἴστε ἀλλ' A: οὐκ ἴστε γ' ἀλλ' Ald.: οὐκ ἴστε τ'

Χο. σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατά σε χώσομεν τοῖς
λίθοις.
Δι. μηδαμῶς πρὶν ἄν γ' ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθοί.
Χο. οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ ποθ' ἱππεῦσι καττύματα.

σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Δι. ὦγαθοὶ τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.
Χο. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ
οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὅρκος μένει;
Δι. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.
Χο. οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
Χο. τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Δι. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου 'θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.
Χο. εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
Δι. οἷον αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ'; οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦχαρνηίδαι;
Χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. Δι. δεινά τἄρα πείσομαι.
Χο. ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω. Δι. μηδαμῶς ὦχαρνικοί.

ἀλλ' Γ: ἀκούσατ' ἀλλ' Hamaker 296 πρὶν ἂν vel πρίν γ' ἂν codd.: corr. Bentl. 299 μοι σὺ Herm.: σύ μοι R: σὺ A Γ C: δὴ σὺ Ald. 301 ποθ' ἱππεῦσι Herm.: τοῖς ἱππεῦσί ποτε B: τοῖσ(ιν) ἱππεῦσί(ν) ποτ' ἐς vulg. 308 πίστις οὔτε βωμὸς A 317 λέγω] λέξω R 321 οἷον R: οἷος vulg. 322 fortasse ὦχαρνῄδια 323 τἄρα Elmsl.: γ' ἆρα vel γ' ἄρα codd.

Χο. ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. Δι. δήξομἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἄνδρες δημόται
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;
Δι. βάλλετ' εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις· μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.

Δι. ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. [ἀντ.
Χο. ἀπολεῖς ἄρ' ὁμήλικα τόνδε φιλανθρακέα;
Δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. ἀλλὰ γὰρ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακε-
δαιμόνιον †αὐτὸν ὅτι τῷ† τρόπῳ σοὔστὶ φίλος·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. τοὺς λίθους νύν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. οὗτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. ἐκσέσεισται χαμᾶζ'· οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

Δι. ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνήθιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι

325 δήξομἄρ' ὑμᾶς Dind. : δείξομ' ὑμᾶς ἄρ' R : δήξομαι γὰρ (vel γ' ἄρ') ὑμᾶς vulg. 329 ἡμῖν] ὑμῶν Ald. 336 ἄρ' ὁμήλικα Reisig: ἄρα τὸν ἥλικα codd. praeter B qui ἄρα θ' ἥλικα habet 338 γὰρ habet B : om. vulg. 339 αὐτὸν ὅτι τῷ] fortasse αἴνεσον ὅτῳ φίλος R : φίλον vulg. 347 πάντως ἀνήσειν τῆς Dobr. : πάντες ἀνασείειν codd. 348 Παρνήθιοι Bentl. : παρνάσσιοι R Ald. : παρνάσιοι vulg. 351 ἐπετίλησεν Γ Suid.

τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,
ἐμοῦ 'θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

Χο. τί οὖν οὐ λέγεις, ἐπίξηνον ἐξενεγκὼν θύραζ', [στρ.
ὅ τι ποτ' ὦ σχέτλιε τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί,
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ τυννουτοσί.
ἀμέλει μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι,
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψηφηδακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου
κἀκυκλοβόρει κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

366 θεᾶσθε] θέασαι R   376 ψηφηδακεῖν B: ψηφοδακεῖν RA: ψήφῳ δακεῖν Ald.

Χο. τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς; [ἀντ.
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα παρ' Ἱερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά τιν' Ἄιδος κυνῆν·
ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

Δι. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ

τίς οὗτος, Δι. ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;
Κη. οὐκ ἔνδον ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. πῶς ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον; Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως·
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλείδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐ σχολή.
Δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Ευ. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως.
Ευ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
Δι. Εὐριπίδη, Ευ. τί λέλακας; Δι. ἀναβάδην ποιεῖς,
ἐξὸν καταβάδην; οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,

385 στρέφεις B τεχνάζει Ald. : τεχνάζῃ A 390 τιν' Brunck : τὴν codd. 392 προσδέξεται Suid. 393 ἤδη] ἄρα μοι R 401 σοφῶς ὑποκρίνεται R

ἐσθῆτ᾽ ἐλεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ᾽ ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ᾽ Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.
Ευ. τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀθλιωτέρου.
Ευ. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος; Δι. οὐ Φοίνικος, οὔ·
ἀλλ᾽ ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ευ. ποίας ποθ᾽ ἁνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ᾽ ἢ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. οὐκ ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Ευ. ἀλλ᾽ ἢ τὰ δυσπινῆ ᾽θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ᾽ ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς προσαιτῶν στωμύλος δεινὸς λέγειν.
Ευ. οἶδ᾽ ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον. Δι. ναὶ Τήλεφον·
τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
Ευ. ὦ παῖ δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ᾽ ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν
μεταξὺ τῶν Ἰνοῦς. Κη. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, ᾽πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμί, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ᾽ ὃς εἴμ᾽ ἐγώ,
τοὺς δ᾽ αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

413 ἐλεεινὴν codd.: corr. Pors. 434 Ἰνοῦς] οἰνέος A 441 ὅσπερ Suid.: ὥσπερ codd.

Ευ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ.
εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
Ευ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.
Δι. ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
Ευ. τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
Δι. χρέος μὲν οὐδέν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ευ. λυπηρὸς ἴσθ' ὢν κἀποχώρησον δόμων.
Δι. φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Ευ. ἄπελθε νῦν μοι. Δι. μᾶλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
Ευ. φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. οὔπω μὰ Δί'· οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
Ευ. ὤνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν·
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς οὗ μὴ τυχὼν
ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι κοὐ πρόσειμ' ἔτι·
ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
Ευ. ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.
Δι. ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γάρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρός, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην

446 εὐδαιμονοίης] εὖ σοι γένοιτο Athenaeus 448 γε] καὶ Ald. 452 Εὐριπίδην R[1] A Ald. 454 ὦ] αὖ Suid. 459 κοτυλίσκιον Athenaeus : κυλίσκιον codd. 460 τόδ' R : ταῦτ' vulg. ἴσθι δ' R 464 ἀφαιρήσεις A

ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον ὦ φιλτάτιον καὶ γλυκύτατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.
Ευ. ἁνὴρ ὑβρίζει· κλῇε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. ὦ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινέ νυν ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὑτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
ἐπῄνεσ'· ἄγε νυν ὦ τάλαινα καρδία
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες εἰποῦσ' ἄττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.
Χο. τί δράσεις; τί φήσεις; εὖ ἴσθι νυν
ἀναίσχυντος ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμ'. εἶά νυν,
ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε.
Δι. μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὢν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν δίκαια δέ.
οὐ γάρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·

475 γλυκύτατον καὶ φιλτάτιον R : γλυκύτατον ὦ φιλτάτιον Ald. Suid.
490 εὖ add. Mein. 496 οἱ] ὦ R

τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν οὑπὶ Ταινάρῳ θεὸς
σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
κἀμοὶ γάρ ἐστ' ἀμπέλια διακεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, κοὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα,
ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγῴδιον
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἅλας,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια,
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κᾆθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλέης οὑλύμπιος
ἤστραπτ' ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν οὐρανῷ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ 'πείνων βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·

512 ἐστ' Bergk : ἐστιν codd. διακεκομμένα R : κεκομμένα vulg. 515 κοὐχὶ R : οὐχὶ vulg. 521 χόνδρους ἅλας Elmsl. : χονδρὰς ἅλας R : χόνδρους ἁλὸς vulg. 527 πόρνας R Athenaeus 528 κἀντεῦθεν] κἀκεῖθεν Ath. 533 μήτ' ἐν γῇ codd. : corr. Bentl.

κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, εἴπατε.
φέρ' εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μένταν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· τὸν δὲ Τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

ἄληθες ὦπίτριπτε καὶ μιαρώτατε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει
δίκαια πάντα κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

Ημ.ᵃ εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ημ.ᵝ οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

Ημ.ᵃ ἰὼ Λάμαχ' ὦ βλέπων ἀστραπάς,

556 ἡμῖν] ὑμῖν Ald. 562 αὔτ'] ταῦτ' R 563 οὔτι Bentl. οὐδὲ codd. 566 ὦ Herm.: ἰὼ codd.

βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
ἰὼ Λάμαχ' ὦ φίλ' ὦ φυλέτα·
εἴτε τις ἔστι ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς ἢ
τειχομάχας ἀνήρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;
Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Ημ.ᵃ ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Λα. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι. ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι κἀστωμυλάμην.
Λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων εἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
Λα. ἰδού. Δι. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Λα. κεῖται. Δι. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Λα. τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
Λα. οὗτος τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
πτίλον γάρ ἐστιν— Δι. εἰπέ μοι τίνος ποτὲ
ὄρνιθός ἐστιν; ἆρα κομπολακύθου;
Λα. οἴμ' ὡς τεθνήξεις. Δι. μηδαμῶς ὦ Λάμαχε·
οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.
Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὤν;
Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός; Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

569 *ἢ στρατηγὸς ἢ*] *τις ἢ* Elmsl. 570 *τειχομάχος* codd. : corr. Dobr. 575 *λόφων*] *φίλων* R : *πτίλων* Thiersch 588 *πτίλον γάρ ἐστιν* Dicaeopolidi dant codd. : corr. Bothe

Δι. ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με— Δι. κόκκυγές γε τρεῖς.
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἵους σὺ διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς,
Τεισαμενοφαινίππους Πανουργιππαρχίδας,
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι τοὺς δ' ἐν Χάοσιν,
Γερητοθεοδώρους Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κἀν Γέλᾳ κἀν Καταγέλᾳ.
Λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δὲ τί
ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἁμῃγέπῃ,
τωνδὶ δὲ μηδέν'; ἐτεὸν ὦ Μαριλάδη
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν †ἓν ἤ;†
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος ἢ Εὐφορίδης ἢ Πρινίδης;
εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας;
οὔ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτέ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες 'ἐξίστω' παρῄνουν οἱ φίλοι.
Λα. ὦ δημοκρατία ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Δι. οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.
Λα. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω καὶ ταράξω πανταχῇ
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.

598 γε Reiske : om. R : τε codd. 601 οἷος Γ[2] 608 ἀμηγέπου R Ald. 610 ἓν ἤ] ενη R : fort. ἓν ἢ οὔ; 612 τί δ' Ἀνθράκυλλος Reiske 613 εἶδεν] οἶδεν R Γ Ald. 615 ὑπ' Bentl. : ὑπὲρ codd.

Χο. ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστιν·
διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,
ηὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά·
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.

627 τοὺς ἀναπαίστους Ald. 632 ἀποκρίνεσθαι Ald. 633 ἄξιος] αἴτιος Bentl. 636 οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων codd.: corr. Bentl. 640 ηὕρετο] εὕρετο R Suid.: εὗρε τὸ vulg. 645 ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν codd.: corr. Herm. 646 οὕτω δ'] οὕτως Elmsl. 652 ταῦθ' R: τοῦθ' A² Ald.

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆσθ'· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς οὐδ' ἐξαπατύλλων,
οὐδὲ πανουργῶν οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἔσται, κοὐ μή ποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν ὥσπερ ἐκεῖνος
δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος ἔντονος
'Αχαρνική. [στρ.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος
οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι,
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος ἔντονον ἀγροικότερον
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει·
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους,
οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δέ, νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
ἐς τάχος παίει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασιν·

655 ἀφῆσθ' Bergk. Fr. Com. p. 416: ἀφήσηθ' A Ald.: δείσηθ' C: ἀφήσετε vulg. 657 οὐδ' . . . οὐδ' Suid.: οὔθ' . . . οὔτ' codd. 665 φλεγυρὸν Ald. 671 ἀνακυκῶσι R: κυκῶσι Suid.: ἀνακυκλῶσι vulg. 674 εὔτονον ἀγροικότονον codd. praeter A 685 νεανίας codd. Suid.: νεανίαν Elmsl.

κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται,
εἶτα λύζει καὶ δακρύει καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,
'οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.'

ταῦτα πῶς εἰκότα, γέροντ' ἀπολέσαι πολιὸν ἄνδρα περὶ κλεψύδραν, [ἀντ.
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ θερμὸν ἀπομορξάμενον ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν,
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κᾆτα προσαλισκόμεθα.
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν ἥλικον Θουκυδίδην
ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κἀπεμορξάμην ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαίαν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισε μέντἂν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν, κἂν φύγῃ τις ζημιοῦν,
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

689 *μασταρίζει* A Hesych. 690 *εἶτα λύζει*] *εἶτ' ἀλύει* v. l. apud schol. 702 *τίς*] *τί* Elmsl. 709 *Ἀχαίαν* A : *Ἀχαιρὰν* C : *Ἀχαιὰν* vulg. 710 *μέντἂν* Reiske : *μὲν* R A Γ : *μὲν ἂν* Ald.

Δι. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην
μέτειμ', ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τἀγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις χαῖρε Μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ᾇπερ ματέρα.
ἀλλ' ὦ πόνηρα κώρι' ἀθλίω πατρός,
ἄμβατε ποττὰν μᾶδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πᾳ.
ἀκούετε δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεπρᾶσθαι χρῄδδετ' ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ

πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.

Με. ἐγώνγα καὐτός φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά,
χοίρως γὰρ ὑμὲ σκευάσας φασῶ φέρειν.
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' εἶμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, αἴπερ ἱξεῖτ' οἴκαδις
ἄπρατα, πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.

728 φανερὰν] φανερῶς R 731 κώρι' Elmsl.: κόρι' A Γ: κόριχ' R : κόριά γ' vulg. 733 ἀκούετε C : ἀκούετον vulg. 738 ἔστι γάρ μοι codd. : ἐστὶν ἡμῖν Suid. 741 εἶμεν Dind. : εἰμὲν C : ἦμεν R A Ald. 742 ἱξεῖτ'] ἱξεῖτ' R : ἵξετ' Γ Ald. 743 ἄπρατα Ahrens : τὰ πρᾶτα Ald. : τὰ πρῶτα vulg.

ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε
χησεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ Δικαιόπολιν ὅπᾳ·
Δικαιόπολι, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;
Δι. τί; ἀνὴρ Μεγαρικός; Με. ἀγορασοῦντες ἵκομες.
Δι. πῶς ἔχετε; Με. διαπεινᾶμες ἀεὶ ποττὸ πῦρ.
Δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν; Με. οἷα δή.
ὅκα μὲν ἐγὼν τηνῶθεν ἐμπορευόμαν,
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
Δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σά μάν;
Δι. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;
Με. παρ' ἁμὶ πολυτίματος ᾇπερ τοὶ θεοί.
Δι. ἅλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς τῶν ἀεί,
ὄκκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωραῖοι μύες
πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε.
Δι. τί δαὶ φέρεις; Με. χοίρως ἐγώνγα μυστικάς.
Δι. καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον αἰ λῇς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.
Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Με. χοῖρος ναὶ Δία.
Δι. τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δή 'στι χοῖρος; Με. Μεγαρικά.
ἢ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἅδ'; Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. οὐ δεινά; θᾶσθε τῶδε τὰς ἀπιστίας·
οὔ φατι τάνδε χοῖρον εἶμεν. ἀλλὰ μάν,
αἰ λῇς, περίδου μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν,
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

746 γρυλιξεῖτε A 749 Δικαιόπολις codd. praeter R 750 ἀγοράσοντες ἥκομεν (ἵκομεν R) codd.: corr. Elmsl. 757 ἀπηλλάξεσθε Cobet 758 τί δ' ἄλλο Megarensi continuat Ald. 759 ἁμὶ Elmsl.: ἁμὲ codd. 761 τῶν R: ὧν vulg. 766 παχεῖαι καὶ καλαί Ald. 768 δή 'στι χοῖρος Ald.: χοῖρος ἥδε R: χοῖρος A Γ 770 θᾶσθαι B τῶδε τὰς Blaydes: τοῦδε τὰς codd.: τόνδε· τᾶς Elmsl. 771 τάνδε R: τόνδε vulg. εἶμεν Dind.: ἦμεν codd.

Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν Διοκλέα
ἐμά γα. τὺ δέ νιν εἴμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. Με. φώνει δὴ τὺ ταχέως χοιρίον.
οὐ χρῆσθα; σιγῇς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα;
πάλιν τυ ἀποισῶ ναὶ τὸν Ἑρμᾶν οἴκαδις.

ΚΟΡΗ

κοΐ κοΐ.

Με. αὕτα 'στὶ χοῖρος; Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε κύσθος ἔσται. Με. πέντ' ἐτῶν,
σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηγί. Με. σά μάν;
πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. νεαρὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ' αἰ τράφειν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. ὁμοματρία γάρ ἐστι κὴκ τωὐτῶ πατρός.
αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοιανθῇ τριχί,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
Με. οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνᾳ γα δαιμόνων.
καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἅδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;
Με. ναὶ τὸν Ποτειδᾶν καί κ' ἄνις γα τῶ πατρός.
Δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα; Με. πάνθ' ἅ κα διδῷς.

778 οὐ χρῆσθα σιγῇς codd.: corr. Ahrens : οὐ χρῆσθα σιγῆν Greg. Cor. 779 τυ Blaydes: τ' R : τύ γ' vulg. 784 αὑτηγί] αὑτηΐ R Ald. 788 τράφειν Müller: τράφεν R A Γ Ald.: τρέφεν B C 791 αἰ δ' ἂν] ἀλλ' ἂν R: αἴ κα Blaydes κἀναχνοανθῇ codd.: corr. Bothe 794 δαίμονι B 796 ἂν] ἐς Γ B ὀβελὸν R ἀμπεπαρμένον Elmsl. 798 Ποτειδᾶν Bergk: Ποσειδῶ R: Ποτείδαν Γ Ald.: Ποτείδα A καί κ' ἄνις Blaydes: κἂν ἄνευ codd. 799 κα Pors.: καὶ codd.

αὐτὸς δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε χοῖρε. Κο. κοΐ κοΐ.
Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κο. κοΐ κοΐ κοΐ.
Δι. τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοΐ κοΐ.
Δι. τί δαὶ σύ; τρώγοις ἄν; Κο. κοΐ κοΐ κοΐ.
Δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί,
οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
Με. ἀλλ' οὔτι πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
ἐγὼ γὰρ αὐτᾶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. νὴ τὸν Δί' ἀστείω γε τὼ βοσκήματε·
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
Με. τὸ μὲν ἅτερον τούτων σκορόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἅτερον, αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ 'μπολαῖε τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τάν τ' ἐμωυτῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὤνθρωπε ποδαπός; Με. χοιροπώλας Μεγαρικός.
Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ' ἐκεῖν', ἵκει πάλιν
ὅθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι Δικαιόπολι φαντάδδομαι.
Δι. ὑπὸ τοῦ; τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ἀγορανόμοι,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;
Συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σύ,

803 *σύ; τρώγοις ἄν;* Elmsl. : *σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτὸς* C : *σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν* vel *σῦκα τρώγοις ἂν αὐτός* vulg. 809 Dicaeopolidi continuant codd. : corr. Hirschig 813 *τροπαλίδος* Γ : *τροπαλλίδος* Ald. et vulg. 823 *φαντάζομαι* codd. : corr. Valckenaer 824 *ὑπὸ τοῦ;*] Megarensi dant R Γ *ἁγορανόμοι* Elmsl. : *ἀγ.* R A Γ : *οἱ δ' ἀγ.* Ald. : *ὦ ἀγ.* B 826 *τί δὴ* Brunck : *τιὴ* codd.

εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.
Με. οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
Δι. θάρρει Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'. Με. ἀλλ' ἁμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
Δι. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τράποιτ' ἐμοί.
Με. ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶδδαν, αἴκα τις διδῷ.

Χο. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τἀγορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,
οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει
κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τἀγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ,
ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·

836–41 = 842–47 = 848–53 = 854–59

828 τρέχων R : ἰὼν vulg. 832 ἀλλ' ἁμὶν Elmsl. : ἀλλὰ μὶν R : ἀλλὰ μὲν (vel μὴν) vulg. 833 πολυπραγμοσύνης schol. et codd. praeter R 835 μᾶδδαν Dind. : μᾶζαν codd. 842 πημανεῖ τι L. Dindorf: πημανεῖται codd. 843 οὐδ' ἐναπομόρξεται Suid. 849 ἀεὶ] εὖ Fritzsche : ἀπο- Reisig 850 ὁ Bentl. : οὐδ' ὁ codd.

οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος
Λυσίστρατός τ' ἐν ταγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ

ἴττω Ἡρακλῆς ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς·
κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ' ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
Δι. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτονθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;
Βο. νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπεχαρίττα γ' ὦ ξένε·
Θείβαθε γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
τἄνθια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο τῶν ἐγὼ φέρω
τῶν ὀρταλίχων ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
Δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις; Βο. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον γλαχὼ ψιάθως θρυαλλίδας
νάσσας κολοιὼς ἀτταγᾶς φαλαρίδας
τροχίλως κολύμβως. Δι. ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
Βο. καὶ μὰν φέρω χᾶνας λαγὼς ἀλώπεκας
σκάλοπας ἐχίνως αἰελούρως πικτίδας
ἰκτῖδας ἐνύδρως ἐγχέλεις Κωπαΐδας.
Δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις, τὰς ἐγχέλεις.

867 ἐπεχαρίττα Blaydes: ἐπιχαρίττω R : ἐπιχαρίτως vulg. 868 Θείβαθι codd. : corr. Elmsl. 869 τἄνθεα R : καὶ τ' ἄνθεα Ald. : τἄνθεια vel τἄνθεα vulg. 879 πυκτίδας Ald.

Βο. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.
Δι. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην·
προσείπατ’ αὐτὴν ὦ τέκν’· ἄνθρακας δ’ ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ’ ἔσφερ’ αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
Βο. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾷ γενήσεται;
Δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί·
ἀλλ’ εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βο. ἰώγα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις;
ἢ φορτί’ ἕτερ’ ἐνθένδ’ ἐκεῖσ’ ἄξεις ἰών;
Βο. ὅ τι γ’ ἔστ’ Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
Δι. ἀφύας ἄρ’ ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
ἢ κέραμον. Βο. ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ’ ἔντ’ ἐκεῖ·
ἀλλ’ ὅ τι παρ’ ἁμῖν μή ’στι, τᾷδε δ’ αὖ πολύ.
Δι. ἐγᾦδα τοίνυν· συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βο. νεὶ τὼ θιὼ
λάβοιμι μένταν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολύ,
ᾇπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
Δι. καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
Βο. μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ’ ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ

ταυτὶ τίνος τὰ φορτί’ ἐστί; Βο. τῶδ’ ἐμὰ
Θείβαθεν, ἴττω Δεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. Βο. τί δαὶ κακὸν παθὼν

893 ἔσφερ’] ἔκφερ’ R   899 ἰών] Βο. ἰὼ B   905 θιὼ Blaydes : σιὼ codd.   911 Δεύς R : Ζεύς vulg.   912 δαὶ] δὲ Bentl. metri gratia

ὀρναπετίοισι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
Νι. καί σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βο. τί ἀδικείμενος;
Νι. ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν·
ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι· Δι. τίνι τρόπῳ;
Νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδρορρόας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.

Χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ [στρ.
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολὴν
οὕτως ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί
τοι καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυρορραγὲς
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;
Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦ-

913 ἦρα ΑΓ : ηἱρω R : ἥρω vel ἧρω vulg. 916 γ' om. Ald. Suid. θρυαλλίδα Suid. 924 εὐθύς Pierson, cf. schol. : αἱ νηῦς A Ald. : αἱ νῆς Γ : αἱ νῆες R : αἴφνης Brennan 931 ἂν μὴ . . . κατάξῃ] μὴ καὶ . . . κατάξει duo codices Moeridis 933 πυρορραγὲς] περιρραγὲς B : πυριρραγὲς Pollux

χος καὶ κύλιξ . . .
καὶ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

Χο. πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ- [ἀντ.
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;
Δι. ἰσχυρόν ἐστιν ὦγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν κατεαγοίη ποτ', εἴ-
περ ἐκ ποδῶν
κατωκάρα κρέμαιτο.
Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.
Βο. μέλλω γά τοι θερίδδειν.
Χο. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν-
θέριζε καὶ τοῦτον λαβὼν
πρόσβαλλ' ὅποι βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἶρον λαβὼν τὸν κέραμον ὦ Βοιώτιε.
Βο. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν Ἰσμήνιχε.
Δι. χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδήνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ

Δικαιόπολι. Δι. τίς ἐστι; τί με βωστρεῖς;
Θε. ὅ τι;
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταυτησὶ δραχμῆς
ἐς τοὺς Χοᾶς αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾷδ' ἔγχελυν.

939 post κύλιξ dipodiam excidisse suspicatur Mein. 944 κατεαγοίη Cobet: καταγείη codd. 947 γά Blaydes: γέ R A: δέ B 950 ὅποι Fritzsche: ὅπου codd. 962 ἐκέλευσε Vat. Pal. 67

Δι. ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
Θε. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει κραδαίνων τρισὶ κατάσκιος λόφοις.
Δι. οὐκ ἂν μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

Χο. εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον, [στρ.
οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν.
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ Πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
ξυγκατακλινείς, ὅτι παροινικὸς ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας
ἠργάσατο πάντα κακά, κἀνέτρεπε κἀξέχει
κἀμάχετο καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου
'πῖνε κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν'
τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

⟨οὑτοσὶ δ'⟩ ἐπτέρωταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ, [ἀντ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα ⟨τάδε⟩ τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε Διαλλαγή,

965 τρισὶ] τρεῖς A R κατάσκιος Blaydes : κατασκίοις codd. 967 ταρίχει $Γ^2$: ταρίχῃ vulg. 970 κιχλῶν R 971 εἶδες ὦ semel Suid. 981 παροίνιος codd. : corr. Elmsl. 983 κἀνέτραπε codd. : corr. Elmsl. 986 ἐν] ἔτι Herm. 988 οὑτοσὶ δ' add. Mein. ἐπτέρωται R (sec. Herwerden) et lemma schol. : ταί vulg. 989 τάδε add. Brunck

ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων.
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ;
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν,
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄρχον, ὁ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλᾷδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεῴ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς Χοᾶς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

Δι. ὦ παῖδες ὦ γυναῖκες οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε τρέπετ' ἀφέλκετε
τὰ λαγῷα ταχέως, τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, [στρ.
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας
ἄνθρωπε τῆς παρούσης.

Δι. τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας ὀπτωμένας ἴδητε;

Χο. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν. Δι. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Χο. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ

οἴμοι τάλας. Δι. ὦ Ἡράκλεις τίς οὑτοσί;

Γε. ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

997 ὄρχον Ald. Vat. Pal. 67 : κάδον Γ : κλάδον vulg. 998 ἅπαν ἐλᾷδας κύκλῳ Bentl.

Γε. ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἂν πέντ' ἔτη.
Δι. τί δ' ἔπαθες; Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. πόθεν; Γε. ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
Δι. ὦ τρισκακόδαιμον εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ Δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;
Γε. ἀπόλωλα τώφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τώφθαλμὼ ταχύ.
Δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Γε. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
Γε. οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

Χο. ἀνὴρ ἀνηύρηκέν τι ταῖς [ἀντ.
σπονδαῖσιν ἡδύ, κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν. 1039
Δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι, τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων; Δι. ὀπτᾶτε ταγχέλεια.
Χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ 'μὲ καὶ
τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

Δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ

Δικαιόπολι. Δι. τίς οὑτοσί; τίς οὑτοσί;
Πα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα
ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς γε ποιῶν ὅστις ἦν.
Πα. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,

1023 ἀπὸ] ἀπὸ Bachmann

ἵνα μὴ στρατεύοιτ' ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι μυρίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὑτηὶ τίς ἐστιν; Πα. ἡ νυμφεύτρια
δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.
Δι. φέρε δὴ τί σὺ λέγεις; ὡς γέλοιον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖτε; τοῦτο τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς Χοᾶς.
Χο. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.
Λα. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
Αγ.α ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νειφόμενον τὰς ἐσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χοᾶς γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
Λα. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
Δι. ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.

1052 κινοίη R 1055 μυρίων R : χιλίων vulg. 1062 αἰτία Blaydes ἀξία codd. 1064 οἶσθ'] ἴσθ' A ποιεῖτε R : ποιεῖται vulg. 1071, 1084 Ἄγγελος ⟨α′⟩, ⟨β′⟩ Bergk 1078, 1079 sic Elmsl. : Λα. ἰὼ . . . Δι. οὐ δεινὰ codd. : Δι. ἰὼ . . . Λα οὐ δεινὰ Blaydes

Λα. οἴμοι κακοδαίμων καταγελᾷς ἤδη σύ μου.
Δι. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ;
Λα. αἰαῖ
οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
Δι. αἰαῖ τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

Δικαιόπολι. Δι. τί ἔστιν; Αγ.[β] ἐπὶ δεῖ-
πνον ταχὺ
βάδιζε τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι τράπεζαι προσκεφάλαια στρώματα
στέφανοι μύρον τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι πλακοῦντες σησαμοῦντες ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.
σύγκλῃε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
Λα. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γυλιόν ἐμοί.
Δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
Λα. ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
Λα. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο παῖ σαπροῦ.
Δι. κἀμοὶ σὺ δημοῦ θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
Λα. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρούθου πτερόν.
Δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. ὤνθρωπε παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. ὤνθρωπε βούλει μὴ βλέπειν ἐς τὰς κίχλας;

1091 *στέφανοι*] *στέφος* Suid. 1097 om. codd. praeter B et Ald. 1102 *σὺ δημοῦ* Elmsl.: *σὺ δὴ παῖ* R A Γ: *δὲ δὴ σὺ παῖ* Ald. 1107, 1108 hos vv. post v. 1112 posuit Boissonade

Λα. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους που κατέφαγον.
Δι. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. ὤνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. οὐκ ἀλλ' ἐγὼ χὼ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.
βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λα. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λα. παῖ παῖ καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. παῖ παῖ σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λα. φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον.
ἔχ', ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τουδ' ἀντέχου.
Λα. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
Λα. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λα. ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;
Δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
Λα. κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ἔνδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
Λα. φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λα. τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος,
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γυλιὸν οἴσω λαβών.
Δι. τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος,
ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

1125 *τυρόνωτον*] *γυρόνωτον* Plut. Mor. p. 853 C 1126 *πλατύς*] *πολύς* R 1128 *ἐκ τοῦ χαλκίου* Pollux 1130 *ἔνδηλος* R: *εὔδηλος* vulg. 1137, 1138 inverso ordine R: om. A Γ

Λα. τὴν ἀσπίδ' αἶρου καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών.
νείφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. αἶρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.

Χο. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
τῷ δὲ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος †τὸν ξυγγραφῆ† τὸν μελέων ποιητήν, [στρ.
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
ὀκέλλοι· κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων
ἁρπάσασα φεύγοι.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν, κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο. [ἀντ.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης
μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον βαλεῖν
βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·

1150 Ψακάδος editores τὸν ξυγγραφῆ] fortasse ξυγγραφέα, ut ψακάδος pro ψηφίσματος sit παρ' ὑπόνοιαν τὸν μελέων] τῶν μελέων R 1155 ἀπέλυσ' ἄδειπνον] ἀπέκλεισε δειπνῶν R 1156 ὅν γ' Ald. 1157 fortasse δαιόμενον 1158 τραπέζης Γ Suid. 1166 πατάξειε Dind. τὴν κεφαλὴν R 1168 βαλεῖν A (sec. Br.) C: λαβεῖν vulg.

ἐπᾴξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κᾄπειθ' ἁμαρ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

Θε. ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκόν ἐστε Λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
'ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοὐμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.'
τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις
λῃστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ καὐτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λα. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα· τάλας ἐγώ.
διόλλυμαι δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν γένοιτο,
Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον
κᾆτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.
Δι. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
τῶν τιτθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω

1172 μάρμαρον] βόρβορον Herm. 1174 Θε.] Ἄγγελος Ald. 1177 ἔρι' Pollux Suid. : ἔργ' codd. 1180 λίθῳ R 1188 λῃσταῖς R 1190 ἀτταταῖ ἀτταταῖ R : ἀτταπαττατά vulg. 1195 οὖν Ald. : om. Α Γ : rasuram exhibet R post αἰακτὸν addunt οἰμωκτὸν codd. : del. Pors. γένοιτο Dind. : γένοιτό μοι codd. 1196 εἴ B : ἄν R : ἂν εἴ vel γὰρ εἴ vulg. 1197 ἐγχάνοι] ἐγχανεῖται R 1198 ἀτταλαττατά codd. praeter R

τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν.
. . . . . .
τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.
Λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
Δι. . . . . . .
ἰὴ ἰὴ χαῖρε Λαμαχίππιον.
Λα. στυγερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ κυνεῖς;
Λα. μογερὸς ἐγώ. Δι. τί με σὺ δάκνεις;
Λα. τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.
Δι. τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;
Λα. ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
Λα. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους παπαῖ,
προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.
Δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου
προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.
Λα. εἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος
καὶ σκοτοδινιῶ.
Δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι
καὶ σκοτοβινιῶ.
Λα. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου
παιωνίαισι χερσίν.
Δι. ὡς τοὺς κριτάς με φέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
Λα. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
Δι. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

1201 in fine versus ἂν add. Ald.: αὖ Reiske post h. v. lacunam indicavimus 1206 lacunam indicavit Bothe 1208, 1209 τί με σὺ κυνεῖς; μογερὸς ἐγώ Γ (sec. Blaydes): μογερὸς ἐγώ· τί με σὺ κυνεῖς vulg.: omnes vero libri τί με σὺ κυνεῖς Lamacho, μογερὸς ἐγώ Dicaeopolidi dant: corr. Lenting 1210 ξυμβολῆς Dind.: τῆς ἐν μάχῃ (νῦν add. Ald.) ξυμβολῆς codd. 1213 νυνὶ] νῦν γε R 1222 τοῦ Πιττάλου R: τὸν Πίτταλον Γ: τὸν Πιττάλου vel τὸν Πεττάλου vulg. 1224 με φέρετε] μ' ἐκφέρετε Ald. 1226 ὀδυρτά] ὀδυρτή Suid.

Χο. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς γ', ὦ πρέσβυ, καλλίνικος.
Δι. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
Χο. τήνελλά νυν ὦ γεννάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
Χο. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν
τήνελλα καλλίνικος ᾄ-
δοντες σὲ καὶ τὸν ἀσκόν.

1228 γ' R: om. cett. 1233 καλλίνικον R

ΙΠΠΗΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἱππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος δουλεύων τῷ Δήμῳ καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀναγωγότερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως ⟨διαβαλῶν⟩ πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ⟨ἵππων⟩, πρὸς τοὺς πολίτας ἁδροτέρως διαλέγονται. ὅ τε ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἅτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς ἐς τοὐμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησόμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

Ὑπόθεσις I est in V A Γ Θ Ald.] 5 ὃς ἐπιτροπεύει V A Γ Θ 8 ἀναγωγότερος Vaticanus 1294 : ἀλογώτερος V : ἀνώτερος vulg. 9 διαβαλῶν add. Bergk 12 ἵππων add. Bergk 21 συνιέντος V 22 περιφανῶς Brunck : περιφανὴς codd. 23 εἴκει θατέρῳ Brunck : ἐκεῖ θατέρῳ A Γ : ἐκβάλλεται V Ald. 25 Κλέων Kuster : κλέωνος codd. 26 παραδειγματισμοῦ codd. : corr. Kuster 27 χρησάμενος codd. : corr. Zacher

II

1. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αἰτῶν καὶ ἀδημονούντων Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

2. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

3. ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους εἰς ἱππέας εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

4. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα, δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις, τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

5. Οἰκία ἡ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί.

Ὑπόθεσις II: V habet totum, Γ Θ Ald. 1–4] 11 προφανῶς Ald.

III

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Παράγει τινὰ Κλέωνα τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
καὶ παραλογισμῷ διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην εὐθέως ⟨δὲ⟩ σκατοφάγον,
πεισθέντα ⟨τ'⟩ ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσίν τισιν
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ, Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖν.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως,
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

Ὑπόθεσις III est in V Γ Θ Ald.] 4 καὶ Bekk.: ἐν codd. διαφέροντ' Kuster: διαφοροῦντα (vel -οῦντες) codd. 5 δὲ add. Velsen 6 τ' add. Portus 8 κατηγορεῖ codd.: corr. Bergk

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΝΙΚΙΑΣ ΟΙΚΕΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

ΚΛΕΩΝ

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

ΔΗΜΟΣ

ΙΠΠΗΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ἰατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν ἐς τὴν οἰκίαν
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον πῶς ἔχεις;
Νι. κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρο δὴ πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.
Δη. καὶ Νι. μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.
Δη. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Δη. λέγε σύ. Νι. σὺ
μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι. Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Νι. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἁμὲ χρὴ λέγειν; 16
Δη. ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σοὶ φράσω. 15
Νι. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;
Δη. μὴ 'μοί γε, μὴ 'μοί, μὴ διασκανδικίσῃς·

Codd. hos citavimus: R V A Γ Θ perraro B C
8 δὴ R: νῦν vulg. 15, 16 transp. Sauppe

ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
Δη. καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθε νῦν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνυ
καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτό, κᾆτ' ἐπάγων πυκνόν.
Δη. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἦν
οὐχ ἡδύ; Δη. νὴ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί;
Δη. ὁτιὴ τὸ δέρμα δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
Δη. † ποῖον βρέτας †; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;
Νι. ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;
Νι. ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
Δη. εὖ προσβιβάζεις μ'. ἀλλ' ἑτέρᾳ πῃ σκεπτέον.
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
Νι. οὐ χεῖρον· ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.
Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν κυαμοτρὼξ ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην

25 κᾆτ' ἐπάγων Enger: κατεπάγων R et vulg.: κατεπᾴδων V Γ 29 τῶν δεφομένων codd.: corr. Bentl. 31 του R: ποι vel ποῖ vulg. 32 βρέτας] βρεττέτας V: βρετέττας Ald.: βρέτας εἶπας O. Ribbeck γὰρ] σὺ R 35 προσβιάζεις R A 35, 36 Νι. ἀλλ' . . . σκεπτέον. Δη. βούλει . . . φράσω vulg.: corr. Beer

ᾔκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι τοιαυτὶ λέγων·
ὦ Δῆμε λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθοῦ ῥόφησον ἔντραγ' ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῴην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ ταράττει δωροδοκεῖ λέγων τάδε·
'ὁρᾶτε τὸν Ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.'
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν ὦγαθέ,
ποίαν ὁδὸν νὼ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.
Νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦγαθέ.
Δη. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τἠκκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος

55 πυέλῳ C. F. Hermann 56 παραδραμὼν V 61 ὁ δὲ γέρων R : εἶθ' ὁ γέρων vulg. 62 μεμακκοηκότα R 68 ἀναπείσετ' Vat. Pal. 128 : ἀναπείσητ' vulg. 70 ὀκταπλάσια R 73 τὴν] ἣν R : ᾗν Bergk 75 οὗτος R : αὐτὸς vulg.

ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν,
τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Νι. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. Δη. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
Νι. πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;
βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
Νι. ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ πότου γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;
Δη. ἄληθες οὗτος; κρουνοχυτρολήραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι τότε
πλουτοῦσι διαπράττουσι νικῶσιν δίκας
εὐδαιμονοῦσιν ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;
Δη. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.
Νι. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι Παφλαγὼν τί δρᾷ;
Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπτιος.
Δη. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν. Νι. λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος.
Δη. ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
ὦ δαῖμον ἀγαθὲ σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

81 ἀποθάνοιμεν ΑΓ[2]Θ: ἀποθάνωμεν vulg. 86, 87 transponere vult Mein. 89 κρουνοχυτρολήραιος Θ[2]: κρουνοχυτροληmαῖον Bentl.

Νι. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι; Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ.
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ὦ σοφώτατε.
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δός μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. ἰδού. τί φησ' ὁ χρησμός; Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν 'ἑτέραν ἔγχεον;'
Δη. ὦ Βάκι. Νι. τί ἔστι; Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.
Δη. ὦ μιαρὲ Παφλαγὼν ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; Νι. τιή;
Δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. καὶ πῶς; Δη. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.
Δη. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
Νι. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;
Δη. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἅρπαξ κεκράκτης Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; Δη. νὴ Δί'. Νι. οἴμοι δείλαιος.

114 secl. Wieland 120 δός μοι δὸς τὸ] δὸς σύ μοι τὸ V[2] Ald.
121 φησ' Bentl.: φησὶν codd. 133 χρῆν Elmsl.

πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; Δη. εἴπω; Νι. νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
Δη. ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται
ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

τί ἔστι; τί με καλεῖτε; Δη. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδού· τί ἔστιν; Δη. ὦ μακάρι' ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὔριον δ' ὑπέρμεγας,
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. τί μ' ὠγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
Δη. ὦ μῶρε ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὁρᾷς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; Αλ. ὁρῶ.
Δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
Αλ. ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ

143 om. R^1 ἐξελῶν R^2 147 κατὰ θεὸν Cobet : καταθείων R : κατὰ θεῖον vulg. 159 Ἀθηναίων codd. : corr. Dawes 167 λαικάσει V^2B : λαικάσεις vulg.

καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. καθορῶ. Δη. τί δαί; τἀμπόρια καὶ τὰς ὁλκάδας;
Αλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καρχηδόνα.
Αλ. εὐδαιμονήσω δ' εἰ διαστραφήσομαι;
Δη. οὐκ ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γάρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν ἀνὴρ γενήσομαι;
Δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὁτιὴ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
Αλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
Δη. οἴμοι τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς
εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
Αλ. ἀλλ' ὠγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
Αλ. πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός; Δη. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς
καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,

174 Καλχηδόνα Boeckh 177 ὡς] ὄντως ὡς R et Kock οὑτοσὶ] σοι Kock 197 ἀγκυλοχήλης Γ et schol.: ἀγκυλοχείλης vulg.

αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
Δη. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγών ἐσθ' οὑτοσί.
Αλ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.
εἶθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὅ τ' ἀλλᾶς χὠ δράκων·
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατήσειν, αἴ κε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
Αλ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.
Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει·
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.
Δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
μισοῦντες αὐτόν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν χὠ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος,
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν

201 κεν] κα R 207 ὅ τ' ἀλλᾶς Bentl.: ἀλλᾶς τ' codd. 213 ταὖθ' Cobet 215 om. R: secl. Bergk 216 μαγειρικῶς Lenting

τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ

οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
Δη. οὗτος τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι' οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς. ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.
Κλ. ὦ γέροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.
Χο. ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,

236 ξυνώμνυτον codd. praeter R 248 φάραγγα] φάλαγγα V: φάρυγγα Suid. 255 φράτορες codd.: corr. Dind. ex Eustathio

ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κἄν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
Κλ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ' ἄνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρείας χάριν.
Χο. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται;
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρί, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
Χο. καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;
Κλ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέψομαι.
Χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ 'νδείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
Αλ. ναὶ μὰ Δία κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.
Δη. νὴ Δί' ἐξάγων γε τἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
Αλ. κατακεκράξομαί σε κράζων.

262 διαλαβὼν Casaubonus 263 ἐνεκολαβήσας plerique: corr. Bentl. ex Hesych. 264–5 ante v. 261 locat Brunck 268 ἱστάναι Elmsl. 270 καὶ κοβαλικεύεται Kock: ἐκκοβαλικεύεται codd. 272 τὸ R: πρὸς vulg. 273 lacunam post h. v. indicat Sauppe 276 μέντοι γε] μὲν τόνδε Pors. τήνελλος εἶ] τήνελλά σοι Kock 277 παρέλθῃ σ' Ambrosianus L 39: παρέλθῃς vulg. 278 'νδείκνυμι Dobr. ex schol.: δείκνυμι codd. 282 ἐξάγων Pors.: ἐξαγαγὼν codd.

Κλ. διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
Αλ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδάμυκτος.
Αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξει.
Αλ. κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.
Αλ. νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

Χο. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ † καὶ κεκράκτα †, τοῦ σοῦ θράσους [στρ. α.
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

Κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
Αλ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

303–313 = 382–390

290 ἀλαζονείας codd. : corr. Elmsl. 292 ἀσκαρδάμυκτος R V Ald. : ἀσκαρδαμύκτως Α Γ Θ : ἀσκαρδαμυκτί Etym. Mag. 294 γρύξεις vel γρύζεις codd. : corr. Elmsl. 295 λαλήσεις] λακήσεις B 300 καί σε φανῶ codd. : corr. Pors. 301 ἱρὰς Herm. 303 καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ] καὶ κράκτα τοῦ σοῦ Α Γ Θ : fort. καὶ κεκράχθ', οὗ 312 ἐκκεκώφευκας Α Γ Θ : ἐκκεκώφηκας vulg. : corr. Reiske 313 θυννοσκοπεῖς Kock

Δη. νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτόν, ὥστε κατάγελων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν·
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- [στρ. β.
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων;
ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργίᾳ τε καὶ θράσει
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,
νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.
Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Αλ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
Χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Αλ. μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία. Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
Κλ. οἴμοι διαρραγήσομαι. Αλ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.
Χο. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.
Κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;
Αλ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

322–334 = 397–408

319 κατάγελων] καὶ γέλων Elmsl. 325 τῶν ῥητόρων codd.: corr. Bentl. 326 ἀμέλγεις] ἀμέργεις Bothe 339 secl. Dind.: ponitur post 336 in V A Γ Θ Ald. αὐτὸ R Ald.: αὐτὸ τοῦτο V et vulg. post διαμαχοῦμαί add. σοι R 340 ἐγὼ οὐ Bothe: ἐγώ σ' οὐ codd. 342 ἔναντα Hotibius: ἐναντία codd.

τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θύννεια θερμὰ καταφαγών, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.
Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας κᾆτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με,
τῶν πραγμάτων ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει.
Κλ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.
Χο. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἀμέ τἄρ', ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. οἷόν σε δήσω ⟨'ν⟩ τῷ ξύλῳ.
Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σοὐκτεμῶ.
Δη. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν

351–2 Demostheni dat Zacher 360 ἐκροφήσεις codd. : corr. Elmsl. 364 κινήσω] βινήσω R (sec. Schöll) 365 ἐξέλξω Pors. : ἐξελλέγξω R : ἐξελῶ vulg. 366 τἄρ' Bothe : γὰρ codd. 367 'ν post δήσω add. Elmsl. 374 πρηγορῶνά Bentl.

τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος
τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Χο. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα καὶ λόγων [ἀντ. α.
ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ'
ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ὧδ' . . . ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοὐ μεθί- [ἀντ. β.
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίᾳ.
ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως ὥσπερ ηὗρες ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον,
'πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.'
τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι γέροντα πυροπίπην
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Κλ. οὔτοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

386 οὐδ' ἐλαφρὸν post ὧδ' supplet Bergk 387 ὀλίγον] ἔλαττον R et schol. 394 ἀφαύει] ἀφανει R : ἀφαίνει (αἴνω) Ribbeck 407 Ἰουλίου] Ἰουλιέα Schnitzer : Βουλίου Mein. πυρροπίπην V Ald.

Αλ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιρίδων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιὰς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. ἀπομαγδαλιὰς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλλῳ;
Αλ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί·
'σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών.'
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.
Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐς τὼ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
'οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.'
Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.
Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
Δη. κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
κλέψας 'Αθηναίων. Δη. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Αλ. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Κλ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν;
Χο. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει·
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

412 παιδίου R 416 κυνοκεφάλῳ codd. : corr. Dind. ex Phrynicho 418 ἐπιλέγων B Ald. : λέγων vulg. : ἂν λέγων Bernhardy 421 σοφῶς Bentl. : ὡς σοφῶς codd. 437 ἤδη] ἤτοι R καὶ] ἢ R

Κλ. φεύξει γραφὰς . . .
ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων— Κλ. ποίων; φράσον.
Αλ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα;
Κλ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. οἴμοι σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;
Αλ. οὔκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα πράττεις λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσίν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγᾦδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.
Αλ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον

442 γραφὰς σὺ δειλίας Mein. 453 ἀνδρικώτατα codd. : corr. Dind. 465 πράττει Bentl.

διδοὺς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ᾽ οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ᾽ ἐς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς τὰς ἐν πόλει,
καὶ πάνθ᾽ ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.
Αλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;
Κλ. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.
Χο. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνί γε δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὼ κοχώνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις·
θεύσει γὰρ ᾄξας ἐς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκράξεται.
Αλ. ἀλλ᾽ εἶμι· πρῶτον δ᾽ ὡς ἔχω τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Δη. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῳί,
ἵν᾽ ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Αλ. ἀλλ᾽ εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
Δη. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Αλ. τί δαί;
Δη. ἵν᾽ ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶ. Δη. μέ-
μνησό νυν
δάκνειν διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι᾽ ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.

Χο. ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

482 ψυχὴν] γνώμην R 483 γε δείξεις Cobet: δὲ δείξεις C in marg.: διδάξεις codd. τότε] ποτὲ R 486 ἐσπεσὼν] R (εἰσ.): ἐμπεσὼν vulg. 490–7 Demosthenis partes choro dant codd.: corr. Enger

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις,
ὦ παντοίας ἤδη Μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.
εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἁνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προ-
θελύμνους·
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν 'Δωροῖ συκοπέδιλε,'
καὶ 'τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων·' οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.

503 ἡμῶν Brunck 505–6 secl. Herm. qui χαίροντες ante τοῖς in v. 504 addit 511 χωρεῖν ΑΓΘ 513 ὡς] πῶς Bentl. 517 ὀλίγοις Ambrosianus L 39: ὀλίγοις πάνυ R: ὀλίγοις ἤδη vulg.

νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς,
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων τοτὲ δ' οὐχί.
ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
κᾆτ' ἐντεῦθεν πρῳρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις
θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ἵππι' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ [στρ.
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ' ἅμιλλα λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν
καὶ βαρυδαιμονούντων,
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν' ὦ
δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ

536 Διονύσου Elmsl. 539 κραμβοφάγου Kiehl

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστός.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφάρκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν Ἀμυνίας·
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

Ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ [ἀντ.
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-

570 *ἠρίθμησεν*] *ἠρέμησεν* Suid. (cod. A) cf. schol. 589 *χορικῶν*] *Χαρίτων* Kock

σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν, 'ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;'
ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῇσαν στρώματα·
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
'δεινά γ' ὦ Πόσειδον εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.'

Χο. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε.
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
Αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην;

Χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι. [στρ.
ὦ καλὰ λέγων πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ

600 καὶ σκόροδα Ald.: σκόροδα codd.: οἱ δὲ σκόροδ' ἐλάας κρόμμυα Bergk 602 ἀνεβρύαξαν] ἀνεφρυάξανθ' Walsh 604 νεώτατοι R 610 μήτε γῇ Bentl.: μήτ' ἐν γῇ codd. 614 ἠγώνισαι Cobet 617 ἄμεινον codd.: corr. Bergler 618 εἰργασμέν' codd.: corr. Bentl.

κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τάδ' ὦ βέλ-
τιστε θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς †ἐρείδων† καὶ ξυνωμότας λέγων
πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
'ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες,' ἦν δ' ἐγώ,
'Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
φωνήν τ' ἀναιδῆ.' ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον· 'ὦ βουλὴ λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.'
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,

628 ἐρείδων] ἐρείπων Brunck 635 τε καὶ Κόβαλοι] Κοάλεμοί τε Dobr. ex schol. Μόθων schol.: μόθωνες codd. 639 ἐπέπαρδε Halbertsma 643 πρῶτος V² cum Phrynicho 646 τῶν δ'] οἱ δ' R διεγαλήνισαν R 648 ποιησαμένοις Bentl.

τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασιν,
γνώμην ἔλεξεν· 'ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.'
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλιῶν παρῄνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰς αὔριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντεβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
'ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ οὑκ Λακεδαίμονος λέγει
πύθησθ', ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν,' λέγων.
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
'νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω.'
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα τά τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τἀγορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.

652 ἄρα] τ' ἅμα R : τ' ἄρα Dind. 655 εἰσηγγελμέναις] ἠγγελμένας R (αι supra α), unde ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις Cobet 659 διηκοσίῃσι codd. : corr. Dind. 668 λέγει Ald. : λέγῃ R : λέγῃ πάλιν Θ : λέγει πάλιν V A Γ 669 λέγων] πάλιν Pors. 674 ἀφιέναι Brunck : ἀπιέναι codd.

οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

Χο. πάντα τοι πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα· [ἀντ.
ηὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
τιζε τἀπίλοιπ' ἄριστα·
συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.

Αλ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.
Κλ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.
Αλ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
Κλ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
Αλ. ἢν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', ἢν μή σ' ἐκπίω
κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.
Κλ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.
Αλ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.
Κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.
Αλ. ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

697 περιεκόκκαυσα R: περιεκόκκυσα vulg.: corr. Dind. ex Phot. 698 Δήμητρ', ἐὰν] Δήμητρά γ' εἰ R 700 ἢν] εἰ R γ' ἢν μή σ' Bentl.: γ' εἰ μή σ' R: σ' ἢν μὴ vulg. 701 κἂν ἐκροφήσας Bothe

Κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Αλ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.
Αλ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. ἀλλ' ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
Αλ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Αλ. κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Αλ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
Κλ. οὐκ ὦγάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει·
ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. ὦ Δῆμε δεῦρ' ἔξελθε. Αλ. νὴ Δί' ὦ πάτερ
ἔξελθε δῆτ'. Κλ. ὦ Δημίδιον ⟨ὦ⟩ φίλτατον
ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
τίς ὦ Παφλαγὼν ἀδικεῖ σε; Κλ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. τιή;
Κλ. ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ Δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
Δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν; Αλ. ἀντεραστὴς τουτουί,
ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

726 ὦ post Δημίδιον add. Elmsl. 727 οἷάπερ ὑβρίζομαι codd.: corr. Elmsl.

τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις
καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.
Κλ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. Αλ. εἰπέ νυν τί δρῶν;
Κλ. ὅ τι; †τῶν στρατηγῶν ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου,†
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
Αλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
ὦ Δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῇς.
Αλ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε. χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.
Αλ. οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστι δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

Χο. νῦν δή σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ, [στρ.
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἁνὴρ
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.
Κλ. τῇ μὲν δεσποίνῃ 'Αθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν 'Αθηναίων γεγένημαι

756–760 = 836–840

742 ὅ τι; Elmsl.: ὅτι codd. τῶν στρατηγῶν] τὸν στρατηγὸν Γ² Ald. et Sauppe ὑποδραμὼν τῶν] ὑποδραμὼν τὸν Γ² Ald.: ὑποδραμὼν τοὺς Sauppe: ὑποδραμόντων Mein. 748 ἵνα τοῦτον R: ἵν' ἐκεῖνον vulg. 759 εὐμηχάνους πορίζων codd.: corr. Bentl. 760 ἐς] ἐπὶ Cobet 761 προσκεῖσθαί σοι] προσικεσθαί σου R

βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχώ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβηκώς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθείην τε λέπαδνα.
Αλ. κἄγωγ' ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
Κλ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευον σοὶ χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν τοὺς δ' ἄγχων τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριοίμην.
Αλ. τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ' οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὔθ' ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως,
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
Δη. ἄνθρωπε τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;

767 ἀμφιβεβηκώς Dawes 781 ἐν μαραθῶνι codd.: corr. Bentl.

τοῦτό γέ τοί σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
Αλ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες.
Κλ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Αλ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς φιδάκναισι
καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις; Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
Κλ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
Αλ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
ἢν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
καὶ χῖδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ,

787 τοί R : om. vulg. 796 ῥοθοπυγίζων Suid. et schol. 798 πεντωβόλου Kuster 805 ἢν Dobr. : εἰ codd. 806 ἔλθῃ] ἐλθὼν Hirschig

γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾳ παρεκόπτου·
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

Κλ. οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;

Αλ. ὦ πόλις Ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκεν·
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Κλ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ; Δη. παῦ' ὦ οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

Αλ. μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακώς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν

814 μεστὴν] νῆστίν γ' Piccolomini 821 ὦ οὗτος Bentl. : οὑτοσὶ codd. 822 καὶ] κοὐ Piccolomini 826 χεροῖν codd. : corr. Bentl.

μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.

Κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.

Αλ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον
τὸν 'Αθηναίων; καί σ' ἐπιδείξω
νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

Χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τἀν τῇ πόλει τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.

καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

Κλ. οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

Αλ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ Δῆμε μηχάνημ', ἵν' ἢν σὺ βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός,
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

851 μηγγένηται R 856 καθαρπάσαντες] κατασπάσαντες R Γ Suid.

Δη. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον'· ὅστις εἷς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν φάσκων φιλεῖν; Δη. οὐ δῆτα μὰ
τὸν Ἀπόλλω.
Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
Δη. κρίνω σ' ὅσων ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
Κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.
Αλ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον
οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν.
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. οἴμοι τάλας οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

872 ἐμβάδοιν Dind. 873 ὅσων Dind.: ὅσον codd. ἄνδρ' R: ὄντ' vulg. 880 γένοιντο R

Αλ. οὔκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Κλ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρ'. Δη. ἰαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων;
Αλ. καὶ τοῦτό ⟨γ'⟩ ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
Αλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.
Αλ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
Δη. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
Κλ. οἵοισί μ' ὦ πανοῦργε βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
Αλ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείαις.
Κλ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν
ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
Αλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.
Κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σουκλέγων νέον ποιήσω.
Αλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Αλ. ἐμοῦ μὲν οὖν. Κλ. ἐμοῦ μὲν οὖν.
ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ,] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως

891 ἰαιβοῖ Dind. : αἰβοῖ codd. 893 γ' post τοῦτό add. Bentl. 896 ἔσπευδ'] ἔσπευσεν R 902 πανοῦργε R Γ: πόνηρε vulg. 903 ἀλαζονείας R : ἀλαζονείᾳ vulg. : corr. Dind. 910 ἀπομαξάμενος V Α Θ 913 ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ secl. Cobet

ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ,
ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῶν δᾳδίων ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
ἰπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
Αλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν, εὔχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθών· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-
σθίων ἐναποπνιγείης.
Χο. εὖ γε νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
Δη. κἀμοὶ δοκεῖ· καὶ τἄλλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοὐβολοῦ.
σὺ δ' ὦ Παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ

921 τῶν δᾳδίων Bentl.: τῶν δᾴδων codd.: δὲ τῶν ξύλων Ald. et ap. schol. 940 ἀποπνιγείης codd.: corr. Bergk

ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
Δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὑτοσὶ
οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Αλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν;
Δη. δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
Αλ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. Δη. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;
Αλ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. τί ἔστιν; Δη. ἀπόφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν ταμίευέ μοι.
Κλ. μὴ δῆτά πώ γ' ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Αλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. κἂν γε τουτῳί,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
Κλ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
Αλ. οὑμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἁλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.
Χο. καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. Δη. πάνυ γε. καὶ σύ νυν
φέρε.
Κλ. ἰδού. Αλ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας [στρ.
ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν

955 τοῦτ' ἔνεστιν R: τοῦτό γ' ἐστίν vulg. 970 Χο. Enger: Δη. codd.
975 τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις Bentl.: τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν codd.

ἤκουσ' ἀντιλεγόντων,
ὡς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκεύη δύο χρησίμω,
δοῖδυξ οὐδὲ τορύνη.

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- [ἀντ.
μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἳ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἢν μὴ Δωροδοκιστί.

Κλ. ἰδοὺ θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Αλ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. ταυτὶ τί ἔστι; Κλ. λόγια. Δη. πάντ'; Κλ. ἐθαύμασας;
καὶ νὴ Δί' ἔτι γέ μοὔστι κιβωτὸς πλέα.
Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύο.
Δη. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
Κλ. οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
Αλ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; Κλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; Αλ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

981 'γένεθ' Scaliger: γένοιθ' codd.

περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
φράζευ Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδόν, ἥν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σῴζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
Δη. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
Κλ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σῴζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
Αλ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ
ὥσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς τὸ πέος οὑτοσὶ δάκῃ.
Αλ. φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ' ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν τ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
Κλ. ὦ τᾶν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τόδε.
ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται

1010 περὶ ἁπάντων πραγμάτων V qui τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι novo versu addit: τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι vulg. 1018 πρὸ σέθεν Pors. cf. schol.: πρόσθε(ν) codd. λάσκων V[2] (in marg.) Γ: δάκνων V A Θ Ald.: χάσκων R 1019 δρᾷς Hotibius 1029 τὸ πέος οὑτοσὶ δάκῃ V[1] in marg. sed rasura deletum: ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ codd. 1032 ποι Cobet: ποῦ codd. 1036 τόδε J. H. Voss: τότε codd.

ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φυλάξαι,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; Δη. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κλ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σῴζειν ἐμέ·
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
Δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος;
Αλ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν ἐστι τεῖχος καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σῴζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; Αλ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
Αλ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδη κακόβουλε τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γάρ, εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— Δη. τί τοῦτο λέγει,
πρὸ Πύλοιο;
Αλ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
Δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;
Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Αλ. Αἰγεΐδη φράσσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,

1045 ἓν δ' Cobet 1045–6 ἑκών, ὃ μόνον] μόνον ὅ τι τὸ Cobet 1046 ξύλον Γ Ald.: ξύλων vulg. 1049 ἐκέλευ' ἐν Etym. Mag.: ἐκέλευσε R Γ: ἐκέλευε vulg. 1052 ὅς] ὥς Bergk 1056 ἀναθείῃ Cobet 1059 λέγει τὸ πύλοιο R

λαίθαργον ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολύιδριν.
οἶσθ' ὅ τι ἐστὶν τοῦτο; Δη. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
Αλ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὑτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
Δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; Αλ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων ταχύ.
Δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;
Αλ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. εἶεν·
τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
Αλ. ἐγὼποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι
χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.
Δη. ποίαν Κυλλήνην; Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὁτιή φησ', 'ἔμβαλε κυλλῇ.'
Κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ᾐνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγνει καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
Αλ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
Αλ. νὴ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.
Δη. ἰοὺ ἰού.
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.

1074 τριήρης τ' Mein. 1080 τόνδ'] τοῦδ' Cobet 1084 φράζει R : φράζεις vulg. 1087 βασιλεύεις R : βασιλεύσεις vulg.

καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεροντανωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Κλ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰςποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
Δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
Κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοιποριῶ 'σκευασμένα.
Αλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τοὔψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.
Δη. ἀνύσατέ νυν ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγώ,
ὁπότερος ἂν σφῷν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
Κλ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. Αλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

Χο. ὦ Δῆμε καλήν γ' ἔχεις [στρ.
ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.
Δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·

1108 νῦν Herm. : εὖ codd. εὖ Elmsl. : om. A : ἂν εὖ Ambrosianus L 39 : ἂν vulg. 1110 εἴσω R : ἤδη vulg.

τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

Χο. χοὔτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς, [ἀντ.
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή,
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, κᾆθ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.
Δη. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
κἄμ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.
Κλ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλ. σύ γ' ὦ φθόρε.
Κλ. ὦ Δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Αλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι
καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
Δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.
Αλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; Δη. εἰ δὲ μή, φράσεις γε σύ.

1134 τούτῳ] οὕτω Dobr. 1151 ἄπαγ'] ἔρρ' v. l. in schol. 1158 εἰ δὲ R: εἴ γε vulg. φράσεις] φράσῃς V Γ εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ Pors.

Αλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα χρή·
ἄπιτον. Κλ. καὶ Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν.
Αλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί' ἢ 'γὼ θρύψομαι.
Κλ. ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
Αλ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τἠλεφαντίνῃ.
Δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
Κλ. τουτὶ τέμαχός σοὔδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
Αλ. ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.
Δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; Αλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. ὡς ἡδὺς ὦ Ζεῦ καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

1163 'γὼ θρύψομαι] 'πιτρίψομαι Kock: cf. schol.

Αλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
Κλ. λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.
Αλ. οἴμοι, πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
Κλ. ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει·
ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονταί τινες
πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
Κλ. ποῦ ποῦ; Αλ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ. οἴμοι τάλας ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
Αλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;
Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.
Αλ. τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;
Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;
Αλ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.
Δη. φέρ' ἴδω τί οὖν ἔνεστιν; Αλ. οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ Δήμου φρονεῖ.
Αλ. βάδιζέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς ⟨τάδ';⟩ Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.

1196 ἐκεινοιὶ Elmsl. : ἐκεῖνοι codd. ἔρχονται—Κλ. (vel Αλ) τίνες; codd. : corr. Mein. ex schol. 1200 ὑφαρπάσας Dobr. 1206 ὑπεραναιδευθήσομαι Elmsl.: ὑπεραναιδεσθήσομαι codd. 1217 νυν Reiske : γοῦν codd. 1218 τάδ' add. Elmsl.

ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
Αλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' ἠργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
Δη. ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
Δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.
Κλ. οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων ὑφ' οὗ †δεήσει μ'† ἡττᾶσθαι μόνου.
Αλ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι·
παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;
Αλ. ἐν ταῖσιν εὕστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
Κλ. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
Αλ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον·
Κλ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Λύκιε τί ποτέ μ' ἐργάσει;
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;
Αλ. ἠλλαντοπώλουν καί τι καὶ βινεσκόμην.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;
Αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

1230 δεήσει μ'] δεήσειν Α Θ^1 : 'δέησέ μ' Bentl. 1237 μου] μού (i. e. μοι ὁ) Dind. 1239 κλέπτειν ΑΓΘ ἐναντία R

κυλίνδετ᾽ εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε χαίρων ἄπιθι, κεἴ σ᾽ ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ᾽ ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ᾽ ἴσως.
Αλ. Ἑλλάνιε Ζεῦ σὸν τὸ νικητήριον.
Χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε καὶ μέμνησ᾽ ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι᾽ ἐμέ· καί σ᾽ αἰτῶ βραχύ,
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
Δη. ἐμοὶ δέ γ᾽ ὅ τι σοι τοὔνομ᾽ εἴπ᾽. Αλ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
Δη. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Αλ. καὶ μὴν ἐγώ σ᾽ ὦ Δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ᾽ ὁμολογεῖν σε μηδέν᾽ ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

Χο. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν [στρ.
ἢ καταπαυομένοισιν
ἢ θοὰν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν, †μηδὲν ἐς† Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ᾽ Ἄπολλον ⟨ἀεὶ⟩ πεινῇ, θαλεροῖς δακρύοις
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δίᾳ μὴ κακῶς πένεσθαι.
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ᾽ ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ᾽ ἀκοῦσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
νῦν δ᾽ Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·

1250 κεἴ Bergk: καί codd. 1256 ἔσομαί R: γένωμαί vulg. 1263 ἀμείνω ᾽ν τῇ Hirschig 1266 μηδὲν ἐς] μηδ᾽ ἀεὶ Kock 1270 οὗτος Dind.: οὑτοσὶ codd. ἀεὶ post Ἄπολλον add. Dind. δακρύοισι Brunck 1273 δίᾳ Dind.: ἐν δίᾳ R Γ: ἐν διὰ V A Θ: ἐν διὰ τὸ Ald. μὴ Vat. Pal. 128: om. vulg.

ἔστι δ᾽ οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ᾽ ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ᾽ ἐκ ταὐτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι [ἀντ.
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ᾽ ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ ⟨μὲν⟩ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ᾽ ἀντιβολεῖν ἂν ὅμως·
'ἴθ᾽ ὦ ἄνα πρὸς γονάτων, ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.'
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν᾽ αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα·
'οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ᾽ ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν᾽ ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καρχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην Ὑπέρβολον·'
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοὐκ ἀνασχετόν,
καί τιν᾽ εἰπεῖν ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει·
'ἀποτρόπαι᾽ οὐ δῆτ᾽ ἐμοῦ γ᾽ ἄρξει ποτ᾽, ἀλλ᾽ ἐάν με χρῇ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ᾽ ἐνταῦθα καταγηράσομαι·'
'οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ᾽ ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ᾽ ἀρέσκῃ ταῦτ᾽ Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.'

1295 *μὲν* post *φασὶ* add. Bentl. 1297 *ἂν ὅμως* Bergk : *ἂν ὁμοίως* R : *ἀλλ᾽ ὅμως* A Γ² Θ : *ἀνομοίως* vulg. 1303 *Καλχηδόνα* (vel *Χαλκ.*) schol. 1307 *χρῇ* Bekk. : *χρὴ* codd. 1312 *πλεούσας* Reiske

Αλ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλῄειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῄειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.
Χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος 'Αθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς;
Αλ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Χο. καὶ ποῦ 'στιν νῦν ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
Αλ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν 'Αθήναις.
Χο. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν ⟨τιν'⟩ ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται;
Αλ. οἷός περ 'Αριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν 'Αθήναις
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
Χο. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι 'Αθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς 'Ελλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.
Αλ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.
Χο. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν 'Ελλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
Δη. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν ἐλθὲ δεῦρ' 'Αγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ' οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
Δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;
Αλ. πρῶτον μέν, ὁπότ' εἴποι τις ἐν τηκκλησίᾳ,

1324 ἴδοιμεν Brunck: ἴδωμεν codd. τιν' post ποίαν add. Pors. ποῖος Reisig: καὶ ποῖος codd. 1331 τεττιγοφόρος codd. praeter Vat. Pal. 128 1339 κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ] πρὸ τοῦ κάτειπε R ποῖός Ald.: καὶ ποῖός codd.

‘ ὦ Δῆμ’ ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,’
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. Δη. ἐγώ;
Αλ. εἶτ’ ἐξαπατήσας σ’ ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
Δη. τί φῄς;
ταυτί μ’ ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ’ οὐκ ᾐσθόμην;
Αλ. τὰ δ’ ὦτά γ’ ἄν σου νὴ Δί’ ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Αλ. καὶ νὴ Δί’ εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς ὁ δ’ ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ’, ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αλ. ἀλλ’ οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς,
ἀλλ’ οἵ σε ταῦτ’ ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
‘ οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·’
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
Δη. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
Αλ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ’ ἄλλα, φέρ’ ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.
Δη. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ’ντελῆ.
Αλ. πολλοῖς γ’ ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δη. ἔπειθ’ ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ

1346 ᾐσθόμην Ald.: ᾔδειν codd. 1347 γ’ ἂν R: γάρ vulg. 1350 νὴ Δί’ εἴ γε Pors.: νὴ δί’ εἰ V: νὴ δία γ’ εἰ vulg. 1352 τοῦθ’ A: τοῦτο θ’ ΓΘ: τοῦτον V Ald.: τούτων R: (καταμισθοφορεῖν) τούτοιν Elmsl. 1357 νυνδὶ Seidler: νῦν δὲ codd.

οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Αλ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Αλ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
Δη. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
'σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.
συνερτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικός,
καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.'
Αλ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;
Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.
Αλ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δη. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Αλ. φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
Δη. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτέον; Αλ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
Αλ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην·
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,

1373 οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ Ald. : ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς R : οὐδεὶς ἐν τ' ἀγορᾷ vulg. 1376 τοιαδὶ στωμύλλεται Herwerden 1377 τ' οὐκ ἀπέθανεν] ἐμάνθανε A Θ 1378 συνερκτικὸς codd. : corr. Dind. ex schol. 1392 αὐτὰς Bentl. : ταύτας codd.

μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
Δη. εὖ γ' ἐπενόησας οὗπέρ ἐστιν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οἷς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.

. . . .

1401 λούτριον Elmsl.: λοῦτρον codd. 1408 aliquot versus chori deesse videntur

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τὸ δρᾶμα κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ ὥς τινες δι᾽ Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους.

II

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα προδιασκέψαιντο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ηὐλαβοῦντο γάρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητήν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἁρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνῃρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίασι τὰς δὲ Πυθοῖ ἐνίας δὲ Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τούτου, φοιτήσαντος ὡς τὸν Σωκράτη μαθεῖν τὸν ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναιτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν,

Ὑποθέσεις: desunt in R
II 11 ἀστικοῦ V: ἀστυκοῦ vulg.

μαθητὴν τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται· ἐκκυκληθείσης δὲ τῆς διατριβῆς οἵ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεούς, Ἀέρα προσέτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις καὶ ὡς κατωρθωκὼς εὐωχεῖ παραλαβών. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἵστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρων κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

IV

Πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
ἱκανή, λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον,
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιών.
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς ⟨ἔτι⟩ κατηγορίαι πικραί,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.
τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο τῆς ὅλης ποιήσεως
κάλλιστον εἶναί φησι καὶ τεχνικώτατον.

III 1 ἐκκυκληθείσης Bergk: ἐκλυθείσης vulg. 11 ἄγων Brunck: διάγων vulg. 13 νικᾷ post δίκαιον λόγον add. Blaydes
IV 26 ἔτι add. Herm.

V

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾠήθη δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς δευτέρας ⟨καὶ⟩ ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δεύτεραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

VI

Τοῦτο ταὐτόν ἐστι τῷ προτέρῳ. διεσκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιῄρηται, τὰ δὲ παραπέπλεκται καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ ὁλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἡ μὲν παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

VII

Τὴν κωμῳδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῷ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

V 4 *καὶ* ante ἀπομέμφεσθαι add. Dind.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ
ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ
ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ
ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ
ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΠΑΣΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ
ΜΑΡΤΥΣ
ΑΜΥΝΙΑΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ
ΧΑΙΡΕΦΩΝ
ΕΡΜΗΣ

ΝΕΦΕΛΑΙ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ

Ἰοὺ ἰού·
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ·
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα,
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν
ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;

Codd. hos citavimus: R V A Θ Δ

ὅτ᾽ ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
εἴθ᾽ ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ

Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.

Στ. τοῦτ᾽ ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὅ μ᾽ ἀπολώλεκεν·
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.

Φε. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια;

Στ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ᾽ ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾳ.

Φε. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

Στ. ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ἐξήλικας ἐμέ γ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὦφληκα χἄτεροι τόκου
ἐνεχυράσεσθαί φασιν. Φε. ἐτεὸν ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ᾽ ὅλην;

Στ. δάκνει μὲ δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

Φε. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.

Στ. σὺ δ᾽ οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ.
εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἡ προμνήστρι᾽ ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ᾽ ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ᾽ ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεως,
σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
ταύτην ὅτ᾽ ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ᾽ αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,

26 τουτὶ R : τοῦτο vulg. 35 ἐνεχυράσεσθαι Θ : ἐνεχυράσασθαι vulg.

δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.

ΘΕΡΑΠΩΝ

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Στ. οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
Στ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ', ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσί,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
Ξάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
'ὅταν σὺ μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων.' ἐγὼ δ' ἔφην,
'ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.'
ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν ἢν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
Φειδιππίδη Φειδιππίδιον. Φε. τί ὦ πάτερ;
Στ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

59 ὅτι τῶν] τῶν γὰρ Suid. 62 δὴ 'ντεῦθεν] δ' ἠντεῦθεν R : δὴν ἐντεῦθεν V : δὴ ταῦτ' A Θ Ald. : δὴ 'νταῦθ' Reisig 64 Χαίριππον V

Φε. ἰδού. τί ἔστιν; Στ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
Φε. νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στ. μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ πιθοῦ. Φε. τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
Στ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
Φε. λέγε δή, τί κελεύεις; Στ. καί τι πείσει; Φε. πεί-
σομαι
νὴ τὸν Διόνυσον. Στ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φε. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;
Στ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
κἄστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φε. εἰσὶν δὲ τίνες; Στ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα·
μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κἀγαθοί.
Φε. αἰβοῖ πονηροί γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
Στ. ἢ ἤ σιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
Φε. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
Στ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ
ἐλθὼν διδάσκου. Φε. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

87 πιθοῦ] πιθοῦ μοι R : πιθοῦμαι V, unde πιθοῦ μοι. Φε. τί δὲ πίθωμαι C. F. Hermann 88 τοὺς . . . τρόπους] τὸν . . . τρόπον Suid.

Στ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτερα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
Φε. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φε. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Στ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι,
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
Στ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
Μα. ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
Στ. σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Στ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ

119 τλαίην μ' ἰδεῖν . . . διακεκναισμένον Mein. 125 ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι] ἄνιππον ὄντ'. ἀλλ' εἶμι Cobet

ἥκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
Μα. λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
Στ. πῶς δῆτα διεμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε,
κᾆτα ψυχείσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Στ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; Στ. ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Μα. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Στ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
Μα. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου·
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
Στ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
Μα. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Στ. τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
Μα. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς εἶτ' ἄνω κεχηνότος

144 Χαιρεφῶντα Σωκράτης] Χαιρεφῶν τὸν Σωκράτη Piccolomini 148 διεμέτρησε AΘ: τοῦτο διεμέτρησεν R: τοῦτ' ἐμέτρησε V 151 ψυχέντος Mein. 157 ἔχει A

ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Στ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
Μα. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
Στ. εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;
Μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
κάμψας ὀβελίσκον εἶτα διαβήτην λαβὼν
ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
Στ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
Μα. τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
Στ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;
Μα. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. Στ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
Μα. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
Στ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
Μα. αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
Στ. μήπω γε μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
Στ. πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
Μα. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. Στ. τουτὶ δὲ τί;
Μα. γεωμετρία. Στ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;

179 παλαίστρας R^2 in ras. : τραπέζης R^1 θοἰμάτιον codd. et Arrian. Epict. : θυμάτιον Herm. 186 τῆς Λακωνικῆς A 189 τουτογὶ Δ : τοῦτό γε R Θ Ald. : τοῦτ' ἔτι V A : τοῦτό γ' ἔτι Reisig 195 ὑμῖν Bergk ex schol. : ἡμῖν codd.

Μα. γῆν ἀναμετρῆσαι. Στ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα. οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. Στ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
Μα. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. Στ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
Μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
Στ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὑμοὶ δημόται;
Μα. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὔβοι', ὡς ὁρᾷς,
ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
Στ. οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ'; Μα. ὅπου 'στίν; αὑτηί.
Στ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
Μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. Στ. νὴ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
Μα. αὐτός. Στ. τίς αὐτός; Μα. Σωκράτης. Στ. ὦ
Σώκρατες.
ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
Μα. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
Στ. ὦ Σώκρατες,
ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

τί με καλεῖς ὦφήμερε;
Στ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Σω. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Στ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ; Σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
λεπτὴν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.

215 πάνυ R V A Θ Ald. : μέγα Δ et schol., unde μεταφροντίζετε Bentl.
216 πάνυ] πάλιν Sauppe 226 ὑπερφρονεῖς] σὺ περιφρονεῖς Blaydes

εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποθ' ηὗρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
Στ. τί φῄς;
ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
Σω. ἦλθες δὲ κατὰ τί; Στ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
Σω. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
Στ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
Σω. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. Στ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
Σω. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; Στ. νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
Σω. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; Στ. μάλιστά γε.
Σω. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Στ. ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. Στ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι Σώκρατες
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. Στ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;
Σω. λέγειν γενήσει τρῖμμα κρόταλον παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί. Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·

238 με διδάξῃς R: μ' ἐκδιδάξῃς V A Θ Ald. 243 ἐπέτριψεν] ἔτριψεν R V 258 πάντας ταῦτα Reiske 261 ἀτρεμί R V: ἀτρέμας vulg.

καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.
Σω. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
Στ. μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
Σω. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ

ἀέναοι Νεφέλαι [στρ.
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρυαχέος
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἔπι
δενδροκόμους, ἵνα
τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

263 ἐπακούειν R V : ὑπακούειν vulg. 268 μηδὲ Urbinas : μὴ vulg. 272 προχοαῖς] προχοὰς V Suid. ἀρύτεσθε Suid. : ἀρύεσθε vulg. πρόχοισιν] πρόχουσιν Ald. 274 ὑπακούσατε] ουπακούσατε R : ἐπακούσατε Ald. χαρεῖσαι] φανεῖσαι V A 282 ἀρδομένην θ' R Θ

ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σω. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ᾔσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
κεἰ θέμις ἐστίν, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστί, χεσείω.
Σω. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Χο. παρθένοι ὀμβροφόροι [ἀντ.
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

286 μαρμαρέαισιν αὐγαῖς V: μαρμαρέαισ(ιν) ἐν αὐγαῖς vulg. 289 ἀθανάταις ἰδέαις codd. praeter R 296 σκώψει . . . ποιήσεις Elmsl.: σκώψῃς . . . ποιήσῃς codd. 307 πρόσοδοι] πρόδομοι R V 310 παντοδαπαῖσιν ἐν Ald.

Στ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἴσ᾽ ὦ Σώκρατες αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
Σω. ἥκιστ᾽ ἀλλ᾽ οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
Στ. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἀκούσασ᾽ αὐτῶν τὸ φθέγμ᾽ ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ᾽ ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
ὥστ᾽ εἴ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
Σω. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ᾽· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. Στ. φέρε ποῦ; δεῖξον. Σω. χωροῦσ᾽ αὗται πάνυ πολλαὶ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὗται πλάγιαι. Στ. τί τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. Σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. Στ. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
Σω. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
Στ. νὴ Δί᾽ ἔγωγ᾽, ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.
Σω. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδησθ᾽ οὐδ᾽ ἐνόμιζες;
Στ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
Σω. οὐ γὰρ μὰ Δί᾽ οἶσθ᾽ ὁτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
Θουριομάντεις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,

321 νύξασ᾽] μίξασ᾽ Monacensis 137   322 φανερὰς Halbertsma   324 ἡσυχῇ Elmsl.: ἡσύχως R V: ἥσυχος A Θ: ἥσυχα (ταύτας) Ald.   326 παρὰ] πρὸς V   οὕτως R (fortasse in ὄντως correctum): ὁρῶ V Θ Ald.: ἀθρῶ A   331 οἶσθ᾽ ὁτιὴ] ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι Mutinensis 2

κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ᾽ ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
Στ. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὁρμάν,
πλοκάμους θ᾽ ἑκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
εἶτ᾽ ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
ὄμβρους θ᾽ ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἶτ᾽ ἀντ᾽ αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ᾽ ὀρνίθεια κιχηλᾶν.
Σω. διὰ μέντοι τάσδ᾽ οὐχὶ δικαίως; Στ. λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
εἴπερ νεφέλαι γ᾽ εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ᾽ εἰσὶ τοιαῦται. Σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
Στ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
κοὐχὶ γυναιξὶν μὰ Δί᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν· αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
Σω. ἀπόκριναί νυν ἄττ᾽ ἂν ἔρωμαι. Στ. λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
Σω. ἤδη ποτ᾽ ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; Στ. νὴ Δί᾽ ἔγωγ᾽. εἶτα τί τοῦτο;
Σω. γίγνονται πάνθ᾽ ὅ τι βούλονται· κᾆτ᾽ ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
Στ. τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
Σω. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.

334 ἀργῶς V 337 διεράς] fortasse δίνας 343 γοῦν] δ᾽ οὖν R A 348 πάνθ᾽ ὅτι A Θ : πάνθ᾽ ὅτι ἂν R : πάνθ᾽ ὅσα V

Στ. ταῦτ᾽ ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ᾽ ἐγένοντο.
Σω. καὶ νῦν γ᾽ ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ᾽ ἐγένοντο γυναῖκες.
Στ. χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.
Χο. χαῖρ᾽ ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,
σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις·
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ᾽ ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ᾽ ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις,
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ᾽ ἀνέχει κἀφ᾽ ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Στ. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
Σω. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τἄλλα δὲ πάντ᾽ ἐστὶ φλύαρος.
Στ. ὁ Ζεὺς δ᾽ ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ᾽ ἔστι Ζεύς. Στ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ᾽ ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σ᾽ ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.
φέρε ποῦ γὰρ πώποτ᾽ ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ᾽ ἤδη τεθέασαι;
καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ᾽ ἀποδημεῖν.
Στ. νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δί᾽ ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

358 παλαιγενὲς V Θ Ald. : παλαιγενὲς ὦ Scaliger 364 σεμνὸν] τερπνὸν V 366 ἡμῖν] ὑμῖν Mutinensis 3 371 αἰθρίας] αἰθρίας οὔσης V Suid. 372 δὴ τῷ νῦν Pors. : τῷ νυνὶ codd.

ἀλλ᾽ ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
Σω. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;
Σω. ὅταν ἐμπλησθῶσ᾽ ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι᾽ ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
Στ. ὁ δ᾽ ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;
Σω. ἥκιστ᾽ ἀλλ᾽ αἰθέριος Δῖνος. Στ. Δῖνος; τουτί μ᾽ ἐλελήθειν,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ᾽ ἀντ᾽ αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ᾽ ἐδίδαξας.
Σω. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
Στ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν; Σω. ἀπὸ σαυτοῦ ᾽γώ σε διδάξω.
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἶτ᾽ ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
Στ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ᾽ εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται
χὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππάξ, κἄπειτ᾽ ἐπάγει παπαπαππάξ,
χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.
Σω. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας·
τὸν δ᾽ Ἀέρα τόνδ᾽ ὄντ᾽ ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;
Στ. ταῦτ᾽ ἄρα καὶ τὠνόματ᾽ ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

374 τοῦτό] τοῦθ᾽ ὅ Δ^2 aliique nonnulli πυκνότητα] ὑγρότητα V 384 εἰς ἀλλήλας] ἀλλήλαισι V 394 Strepsiadi V : Socrati R et plerique tribuunt ἄρα] οὖν V

ἀλλ᾽ ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ᾽ ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
Σω. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ᾽ οὐχὶ Σίμων᾽ ἐνέπρησεν
οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ᾽ εἴσ᾽ ἐπίορκοι·
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε νεὼν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ᾽ ἐπιορκεῖ.
Στ. οὐκ οἶδ᾽· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστιν δῆθ᾽ ὁ κεραυνός;
Σω. ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλῃσθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κἄπειθ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
Στ. νὴ Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ᾽ οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐφυσᾶτ᾽, εἶτ᾽ ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ
τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
Χο. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ᾽ ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ᾽ ἑστὼς μήτε βαδίζων,

396 περιφλύει] περιφλέγει V 401 Ἀθηνέων Δ (sec. Schnee) : Ἀθηναίων R V Θ : Ἀθηνῶν A 402 μαθών] παθὼν A Θ² Ald. 409 ὀπτῶν R : ὤπτων vulg. 412 παρ᾽ ἡμῶν] παρ᾽ ἡμῖν V : δικαίως Diogenes Laertius 413 Ἕλλησι γενήσει] ἄλλοισι διαζῇς Diog., unde διάξεις Cobet 414 εἰ μνήμων εἶ] εἶ γὰρ μνήμων Diog. 415 ψυχῇ καὶ μὴ . . . μήθ᾽ . . . μήτε] γνώμῃ κοὔτε τι . . . οὔθ᾽ . . . οὔτε Diog.

μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
Στ. ἀλλ' οὕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
ἀμέλει θαρρῶν οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
Σω. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
Στ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
Χο. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
Στ. ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
Χο. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
Στ. μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
Χο. τεύξει τοίνυν ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
Στ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει

416 μήτε . . . μήτ' ἀριστᾶν] οὔτε . . . οὔτ' ἀρίστων Diog. 417 καὶ γυμνασίων] κἀδηφαγίας Diog. 420 οὕνεκα Elmsl. : ἕνεκεν codd. 423 δῆτ' οὖν V Θ Ald. : δήεις (om. νομιεῖς) R : δῆτ' οὐ codd. dett. ἤδη] εἶναι V οὐδένα] οὐδὲν Bentl.

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὅς μ᾽
　　ἐπέτριψεν.
　　νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται
　　τουτὶ τοὐμὸν σῶμ᾽ αὐτοῖσιν
　　παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
　　αὐχμεῖν ῥιγῶν ἀσκὸν δείρειν,
　　εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
　　τοῖς τ᾽ ἀνθρώποις εἶναι δόξω
　　θρασὺς εὔγλωττος τολμηρὸς ἴτης
　　βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητὴς
　　εὑρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
　　κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
　　μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζὼν
　　κέντρων μιαρὸς στρόφις ἀργαλέος
　　　ματιολοιχός·
　　ταῦτ᾽ εἴ με καλοῦσ᾽ ἀπαντῶντες,
　　δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσιν,
　　　κεἰ βούλονται
　　νὴ τὴν Δήμητρ᾽ ἔκ μου χορδὴν
　　　τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Χο. 　λῆμα μὲν πάρεστι τῳδέ γ᾽
　　οὐκ ἄτολμον ἀλλ᾽ ἕτοιμον. ἴσθι δ᾽ ὡς
　　ταῦτα μαθὼν παρ᾽ ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
　　　ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
Στ. 　　τί πείσομαι;
Χο. 　τὸν πάντα χρόνον μετ᾽ ἐμοῦ
　　ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
Στ. 　ἆρά γε τοῦτ᾽ ἄρ᾽ ἐγώ ποτ᾽

439 χρήσθων post οὖν addunt codd.: del. Cobet 　440 τοὐμὸν Cobet: τό γ᾽ ἐμὸν codd. 　451 ματοιολιχός Ven. Marc. 473: ματτυολοιχός Harl. 5725 (pr. m.) 　452 καλοῦσ᾽] λέγουσ᾽ A Θ Ald. 　457, 462, 466 Χο. Bentl.: Σω. codd. 　460 ἕξεις] ἕξων Suid.

ὄψομαι; Χο. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σω. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Στ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ᾖ μνημονικὸς εἶ; Στ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία·
ἢν μὲν γὰρ ὀφείληταί τί μοι, μνήμων πάνυ·
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
Σω. ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
Στ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
Σω. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; Στ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
Στ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τίς σε τύπτῃ; Στ. τύπτομαι,
ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.
Σω. ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. Στ. ἠδίκηκά τι;
Σω. οὔκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
Στ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.

467 ταῖσι] ταῖς R V 470 ἐς λόγους R A Θ: εὐλόγους V 483 ᾖ Dobr.: εἰ codd. 484 γὰρ] γ' V A Ald. 489 προβάλλω Mein.: προβάλ(λ)ωμαι codd. σοι V: om. vulg. 493 δέῃ V Ald.

Σω. κατάθου. τί ληρεῖς; Στ. εἰπὲ δή νύν μοι·
Σω. τὸ τί;
Στ. ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;
Σω. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Στ. οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.
Σω. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον; Στ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.
Σω. χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
οὕνεκα ταύτης—
εὐτυχία γένοιτο τἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον· εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,

500 τὸ τί; edd.: τοδὶ codd. continuato Strepsiadi sermone 507 πρότερον] πρῶτον V 520 νικήσαιμί τ' ἐγὼ Bentl.: νικήσαιμ' ἔγωγε codd. 523 πρώτους] πρώτην Welcker: πρώην Pökel 527 ὑμῶν] ὑμᾶς A

ὁ σώφρων τε χὠ καταπύγων ἄριστ᾽ ἠκουσάτην,
κἀγώ, παρθένος γὰρ ἔτ᾽ ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
ἐξέθηκα, παῖς δ᾽ ἑτέρα τις λαβοῦσ᾽ ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ᾽ ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε·
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ᾽ ὑμῖν γνώμης ἔσθ᾽ ὅρκια.
νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ᾽ ἐκείνην ἥδ᾽ ἡ κωμῳδία
ζητοῦσ᾽ ἦλθ᾽, ἤν που ᾽πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
γνώσεται γάρ, ἤνπερ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ᾽· ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν᾽ ᾖ γέλως·
οὐδ᾽ ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ᾽ εἵλκυσεν,
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ
τύπτει τὸν παρόντ᾽ ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδ᾽ εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ᾽, οὐδ᾽ ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ᾽ αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ᾽ ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐ κομῶ,
οὐδ᾽ ὑμᾶς ζητῶ ᾽ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ᾽ εἰσάγων,
ἀλλ᾽ ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων᾽ ἔπαισ᾽ ἐς τὴν γαστέρα,
κοὐκ ἐτόλμησ᾽ αὖθις ἐπεμπηδῆσ᾽ αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ᾽, ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ᾽ ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕνεχ᾽, ἣν
Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ᾽, ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν.
εἶθ᾽ Ἕρμιππος αὖθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
ἄλλοι τ᾽ ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

533 ὑμῖν] ὑμῶν Sauppe 538 σκυτίον Laur. 31. 13, Harl. 5725 : σκύτινον vulg. 553 πρώτιστον] πρότερον R : πρώτιστος Cobet 559 τὰς ἐμὰς] τῶν ἐμῶν V

ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν [στρ.
Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ'
Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
τόν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
ἠδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
κἀποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς, ὁ δ' ἥλιος
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν·

575–594 = 607–626

577 ὠφελοῦσαι R 586 στρατηγοίη V (lemma schol.)

ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τἀρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται. 594

ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ [ἀντ.
Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν,
ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα,
Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
'μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.'
ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε
ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,

614 σεληναίας Harl. 5725: σεληναῖον Cant. 2614: σεληναίης vulg.
615 δ' οὐκ Bentl.: κοὐκ codd.

σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Σω. *μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα*
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσμονα·
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
Στ. *ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.*
Σω. *ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.* Στ. *ἰδού.*
Σω. *ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν*
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
Στ. *περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'· ἔναγχος γάρ ποτε*
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
Σω. *οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον*
ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
Στ. *ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.*
Σω. *οὐδὲν λέγεις ὤνθρωπε.* Στ. *περίδου νυν ἐμοί,*
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
Σω. *ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.*
ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
Στ. *τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;*
Σω. *πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,*
ἐπαΐονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χὠποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
Στ. *κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'.* Σω. *εἰπὲ δή.*

628 *οὐδένα*] *οὐδαμοῦ* V 637 *οὐδέν* Strepsiadi tribuunt RV 638 *πότερον* R et Longinus *περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν*] *περὶ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν* A: *ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν* V: *περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ῥυθμῶν* Longinus: *ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν* Herm.

Στ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.
Σω. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. Στ. οὐ γὰρ ᾠζυρὲ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. Σω. τί δαί;
Στ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
Στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
Σω. ὁρᾷς ὃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταὐτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
Στ. πῶς δὴ φέρ'; Σω. ὅπως; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Στ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Σω. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Στ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἀέρα·
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
Σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Στ. τῷ τρόπῳ
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; Σω. μάλιστά γε,
ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Στ. πῶς δή; φράσον.
Σω. ταὐτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
Στ. ἀλλ' ὦγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
Στ. τὴν καρδόπην θήλειαν; Σω. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
Στ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
Σω. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

654 πρὸ τοῦ] πρῶτον R 658 τούτου] τούτων R 662 ὃ R V: ἃ A Ald. 663 κατὰ ταὐτὸ] καταὐτὸ V (τὰ supra κα) : καὶ ταὐτὸ Flor. Abbat. 2715 664 ὅπως Harl. 6307 et Pors.: om. V: πῶς vulg. 676 γ' om. V ἂν ἐμάττετο Δ: ἀνεμάττετο vulg. 679 totum versum Strepsiadi tribuunt codd.: corr. Herm. ὀρθῶς γὰρ] ὀρθότερον Ald. 681 ἔτι δή γε Θ Ald.: ἔτι γε R V: ἔτ' ἔτι A: fortasse ἔτι δέ τι

ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Στ. Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
Σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; Στ. μυρία.
Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
Σω. ἀλλ' ὦ πόνηρε ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
Στ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν; Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
Στ. ὅπως ἄν; ὡδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
Σω. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
Στ. οὔκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
Σω. οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ— Στ. τί δρῶ;
Σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
Στ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'· ἀλλ' εἴ γε χρή,
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
Σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Στ. κακοδαίμων ἐγώ,
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Χο. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν [στρ.
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
ἐπ' ἄλλο πήδα
νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
. . . .
. . . .
Στ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Χο. τί πάσχεις; τί κάμνεις;
Στ. ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

700–706 = 804–810

688 ὑμῖν Ald.: ἐν ὑμῖν Par. Nat. 2717: ἡμῖν R V A 692 ἥτις R V: ὅστις vulg. 696 ἐνγεταῦθ' nos: ἐνταῦθ' R V A Θ: ἐνταῦθά γ' Par. Nat. 2821: ἐνθάδ' Ald. ἀλλ' om. V εἴ γε R V A: εἴπερ γε Ald. 705 Post h. v. lacunam indicavit Herm.

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καί μ' ἀπολοῦσιν.
Χο. μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
Στ. καὶ πῶς; ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς·
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ᾄδων
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.

Σω. οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις; Στ. ἐγώ;
νὴ τὸν Ποσειδῶ. Σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
Στ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
Σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. Στ. ἀλλ' ὦγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
Σω. οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.
εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κἀπαιόλημ'. Στ. οἴμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
Σω. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὅ τι δρᾷ τουτονί.
οὗτος καθεύδεις; Στ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Σω. ἔχεις τι; Στ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Σω. οὐδὲν
πάνυ;
Στ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
Σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
Στ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ Σώκρατες.
Σω. αὐτὸς ὅ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
Στ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι,
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
Σω. ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα

728 εὑρητέος Θ Ald. : ἐξευρητέος R V A : ἐξευρετέος Flor. Abbat. 2715 et Suidae duo codd. 730 ἀποστερητικήν R 737 ἐξευρὼν R V : ἐξευρεῖν vulg.

λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. Στ. οἴμοι τάλας.
Σω. ἔχ' ἀτρέμα· κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, ⟨καὶ⟩ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Στ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. Σω. τί ὦ γέρον;
Στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. ἐπίδειξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δή νύν μοι— Σω. τὸ τί;
Στ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων—
Σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ'; Στ. ὅ τι;
εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὁτιὴ τί δή;
Στ. ὁτιὴ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.
Σω. εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
Στ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
Σω. μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.
Στ. ηὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. Σω. ποίαν τινά;
Στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;
Στ. ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἄν, εἰ ταύτην λαβών,
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

744 καὶ κατὰ Bergk : κατα R : κᾆτα vulg. 755 ὁτιὴ] τίη A Θ Ald.

Σω. σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. Στ. οἴμ᾽ ὡς ἥδομαι
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
Σω. ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. Στ. τὸ τί;
Σω. ὅπως ἀποστρέψαι᾽ ἂν ἀντιδικῶν δίκην
μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
Στ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ᾽. Σω. εἰπὲ δή. Στ. καὶ δὴ λέγω.
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ᾽, ἀπαγξαίμην τρέχων.
Σω. οὐδὲν λέγεις. Στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ᾽, ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ᾽ ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
Σω. ὑθλεῖς· ἄπερρ᾽, οὐκ ἂν διδάξαιμ᾽ ἄν σ᾽ ἔτι.
Στ. ὁτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.
Σω. ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ᾽ ἅττ᾽ ἂν καὶ μάθῃς·
ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
Στ. φέρ᾽ ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
τίς ἦν ἐν ᾗ ᾽ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;
οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
Στ. οἴμοι τί οὖν δῆθ᾽ ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
ἀλλ᾽ ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
Χο. ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
Στ. ἀλλ᾽ ἔστ᾽ ἔμοιγ᾽ υἱὸς καλός τε κἀγαθός·
ἀλλ᾽ οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
Χο. σὺ δ᾽ ἐπιτρέπεις; Στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ᾽ ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ᾽ αὐτόν· ἢν δὲ μὴ ᾽θέλῃ,

776 ἀποστρέψαι᾽ Mein.: ἀποστρέψαις R V A: ἀποτρέψαις Ald. 783 διδάξαιμ᾽ ἄν Elmsl.: διδαξαίμην codd. 784 τί; ναί] τίναισ R, unde τί; ναὶ σὲ πρὸς θεῶν Herm. 786 νυνὶ R V: νῦν (supra δὴ) Θ: δή γε Ald. ἐδιδάχθης R V: ἐδιδάσκου A Θ Ald.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Χο. ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἕξων [ἀντ.
μόνας θεῶν; ὡς
ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
ὅσ' ἂν κελεύῃς. —
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι.

Στ. οὔτοι μὰ τὴν Ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
Φε. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
Στ. ἰδού γ' ἰδού, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φε. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; Στ. ἐνθυμούμενος
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαιϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
Φε. ἰδού· τί ἔστιν; Στ. ὤμοσας νυνὶ Δία.
Φε. ἔγωγ'. Στ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς. Φε. ἀλλὰ τίς;
Στ. Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Φε. αἰβοῖ τί ληρεῖς; Στ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
Φε. τίς φησι ταῦτα; Στ. Σωκράτης ὁ Μήλιος
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
Φε. σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν; Στ. εὐστόμει

802 ἐξελῶ] ἐξολῶ R 811 ἀπολάψεις] ἀπολαύσεις codd. dett. aliquot 821 ἀρχαιϊκά R: ἀρχαϊκά vulg. 825 νυνὶ V: νῦν R: νῦν νὴ A Θ Ald.: νῦν δὴ Par. Nat. 2827

καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
Φε. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
Στ. ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
Φε. οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
Στ. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
Φε. ἀλεκτρυόνα. Στ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
Φε. ἀλεκτρυόν'. Στ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φε. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στ. χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φε. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φε. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὠνόητε σύ;
Στ. ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγώ τοί ποτε,
οἶδ', ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,

841 ὅσαπερ ἔστ' ἐν Θ Ald.: ὅσαπερ ἔστιν A: ὅσα πάρεστ(ιν) R V 847 τί ὀνομάζεις Mein.: τίνα νομίζεις codd. 855 ἂν om. V A Θ ἐτῶν Ald.: τῶν ἐτῶν R V A Θ 861 πιθόμενος Δ Suid.: πειθόμενος vulg.

τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
Φε. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
Στ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες,
ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φε. αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
Στ. οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
Στ. ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ
ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας τε σκυτίνας ἠργάζετο,
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. Στ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ

. . . .

ΔΙΚΑΙΟΣ

χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὤν.

864 ὅτ' ἐπριάμην (om. τούτου) Suid. 869 οὔπω Bentl. : οὐ codd. 872 κρέμαι' Par. Nat. 2827 : κρέμαιό γ' vulg. 876 γε R V : om. vulg. 880 συκίνας Naber 888 post h. v. canticum Chori non adiecit poeta

ΑΔΙΚΟΣ

ἴθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλόν σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν; Αδ. λόγος. Δι. ἥττων
γ' ὤν.

Αδ. ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν;

Αδ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

Δι. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.

Αδ. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς. Δι. ἀπολῶ σε κακῶς.

Αδ. εἰπὲ τί ποιῶν; Δι. τὰ δίκαια λέγων.

Αδ. ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὔτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.

Δι. οὐκ εἶναι φῄς; Αδ. φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;

Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

Αδ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας; Δι. αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

Αδ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.

Δι. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.

Αδ. ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.

Αδ. κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.

Αδ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.

Δι. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

Αδ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

Δι. θρασὺς εἶ πολλοῦ. Αδ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

Δι. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις

901 γ' αὔτ' Reisig: γ' αὐτὰ R: ταῦτ' vulg.: 'γὼ αὔτ' Herm.
916 σὲ δὲ] σ' οὐ Herm.

οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
Αδ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
Αδ. ὤμοι σοφίας— Δι. ὤμοι μανίας—
Αδ. ἧς ἐμνήσθης—
Δι. τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἥτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Αδ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὤν.
Δι. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Αδ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.
Δι. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλῃς.
Χο. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾷ.
Δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. Αδ. κἄγωγ' ἐθέλω.
Χο. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;
Αδ. τούτῳ δώσω·
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν
καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ', ἢν ἀναγρύζῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

925–7 Αδ. ὤμοι σοφίας . . . Δι. τῆς σῆς . . . RV: Αδ. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης· Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς . . . vulg. 926 ἧς ἐμνήσθης] ἧς ἐμνήθης Mein.: fortasse ᾗ σεμνύνει 933 ἐπιβάλλεις (om. ἢν) Ald. 940 πότερος R: τίς vulg. πρότερος Cobet: πρότερον R: πρότερος ὑμῶν vulg. 945 ἀναγρύξῃ A Ald.

Χο. *νῦν δείξετον τὼ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι* [*στρ.*
λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Δι. *λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,*
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἁθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανείφοι.
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκεν τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας,
ἢ 'Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν' ἢ 'τηλέπορόν τι βόαμα,'
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπήν,
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

949–958 = 1024–1033

953 fortasse *αὐτοῖν ὁπότερος* (cf. antistr. vv. 1024–1031) *φανήσεται*] *γενήσεται* V 960 *σαυτοῦ*] *αὐτοῦ* R V 965 *κρημνώδη* V 968 *ἐντειναμένους*] *ἐντυναμένης* R V (non *ἐντην-*) : fortasse *λυμηνάμενος* posito h. v. post v. 971 (*οἵας οἱ νῦν*) 969 Post hunc versum Brunckius intulit versum ab Suida allatum : *αὐτὸς δείξας ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων* 975 *ἀνιστάμενον . . . προνοεῖσθαι* R V : *ἀνισταμένους . . . προνοῆσαι* vulg.

ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
Αδ. *ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα*
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. Δι. *ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,*
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ·
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλάττειν·

981 *ἀνελέσθαι* Θ : *ἂν ἑλέσθαι* vulg. *καὶ κεφάλαιον* nos : *κεφάλαιον τῆς* codd. 984 *Διπολιώδη* Brunck 986 *Μαραθωνομάχας* V : *Μαραθωνομάχους* vulg. 989 *τριτογενείης* R V 994 *περὶ*] *παρὰ* R V Θ 995 *ἀναπλάττειν* edd. : *ἀναπλάσσειν* B C : *ἀναπλάσειν* Δ : *ἀναπλήσειν* R V Θ Ald. : om. A

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσᾴττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
Αδ. εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον
τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
Δι. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιὼν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,
μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
ἕξεις ἀεὶ
στῆθος λιπαρόν, χροιὰν λαμπράν,
ὤμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύῃς,
πρῶτα μὲν ἕξεις
χροιὰν ὠχράν, ὤμους μικρούς,
στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
ψήφισμα μακρόν, καί σ' ἀναπείσει
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,

1005 ἀποθρέξει] καταθρέξεις V 1012 λαμπράν] λευκήν RV

τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Χο. ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, [ἀντ.
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
†εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ
τῶν προτέρων†· πρὸς τάδε σ' ὦ κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ηὐδοκίμηκεν ἁνήρ.

δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
Αδ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα
τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι.
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
Δι. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Αδ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
Δι. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Αδ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

1024 κλεινοτάτην τ' Ald. 1029–30 εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς τῶν προτέρων Δ et (δ' ἄρ' . . . ἦς . . .) Ald.: fortasse εὐδαίμονες ἄρ' ἦσαν οἱ τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦσθ', οἱ πρότεροι: cf. v. 953 πρὸς τάδε σ' Bodl. Canon. 40: πρὸς τάδ' Δ: πρὸς τάδ' οὖν Bekk.: πρὸς οὖν τάδ' R V A Ald. 1036 πάλαι γ' Δ: πάλαι γ' ἔγωγ' A: πάλ' ἔγωγε Θ Ald.: ἔγωγ' R V: πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην Bentl. 1046 δειλότατον R V 1048 παίδων om. R V, unde εἶναι post ἄριστον add. Mein.

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; Δι. ταῦτ᾽ ἐστὶ ταῦτ᾽ ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι᾽ ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Αδ. εἶτ᾽ ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ᾽ ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ᾽ ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ᾽ ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ᾽ ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ᾽ εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καί μ᾽ ἐξέλεγξον εἰπών.
Δι. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Αδ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ᾽ οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ᾽ οὐ μὰ Δί᾽ οὐ μάχαιραν.
Δι. καὶ τὴν Θέτιν γ᾽ ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
Αδ. κᾆτ᾽ ἀπολιποῦσά γ᾽ αὐτὸν ᾤχετ᾽· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ᾽ ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·
γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ᾽ εἶ Κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἅνεστιν, ἡδονῶν θ᾽ ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
εἶεν. πάρειμ᾽ ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ᾽ ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ᾽ ὁμιλῶν
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ᾽ ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ᾽ ἐς τὸν Δί᾽ ἐπανενεγκεῖν,
κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

1063 πολλούς V 1065 τάλαντα πολλὰ] Η (i. e. ἑκατὸν) τάλαντα v. Leeuwen 1073 κιχλισμῶν] καχασμῶν R

καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;
Δι. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῇ,
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
Αδ. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν;
Δι. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
Αδ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
Δι. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο; Αδ. φέρε δή μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. πείθομαι.
τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. εὖ λέγεις.
δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδ. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
πλείους σκόπει. Δι. καὶ δὴ σκοπῶ.
Αδ. τί δῆθ' ὁρᾷς;
Δι. πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γοῦν οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονὶ
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
Αδ. τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. ἡττήμεθ'· ὦ κινούμενοι
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
Σω. τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
Στ. δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἷον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

1093 δημηγοροῦσι δ' R : δημαγωγοῦσι δ' Α Θ : καὶ δημαγωγοῦσ' Ald. 1105 πότερον Α Θ Ald. 1109 οἷον Teuffel : οἵαν codd.

στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
Σω. ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
Φε. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε καὶ κακοδαίμονα.
Χο. χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
πρῶτα μὲν γάρ, ἢν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Στ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.
πᾶς γάρ τις ὀμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κἀξολεῖν,
κἀμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
'ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,

1110 οἵαν] οἷον R V 1112 Strepsiadi trib. R V A οἶμαί γε] ἔγωγε R V: ἐγῷδα Fritzsche 1116 ἡμεῖς R V: ἡμῖν A: ὑμῖν Ald. 1119 τεκούσας] τε καὶ τὰς Coraës 1126 στέγους A Θ 1137 κἀμοῦ Kock: ἐμοῦ codd. μέτριά τε] μέτρι' ἄττα Par. Nat. 2902 1138 μὴ λάβῃς] μὲν λαβέ Blaydes: μοι λαβέ Naber

τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες', οὔ φασίν ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ, ἠμί, παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
Στ. κἄγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω. μεμάθηκεν. Στ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
Σω. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
Στ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω. πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στ. βοάσομαί τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὠβολοστάται
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν·
ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Σω. ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,
ἄιε σοῦ πατρός.
ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στ. ὦ φίλος ὦ φίλος.
Σω. ἄπιθι συλλαβών.
Στ. ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.

1141 δικάσασθαι R V 1153 παρῶσι] παρῆσαν A, unde κεἰ παρῆσαν Brunck 1169 συλλαβών Ernestii Ia: σὺ λαβών A Ald.: λαβὼν τὸν υἱόν σου R V 1170 tertium ἰὼ habet V: om. vulg.

ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόαν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ 'τί λέγεις σύ;' καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι·
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φε. φοβεῖ δὲ δὴ τί; Στ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
Φε. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
Στ. οὐκ ἂν γένοιτο; Φε. πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἅμα
αὑτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φε. οὐ γάρ, οἶμαι, τὸν
νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. Στ. νοεῖ δὲ τί;
Φε. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν,
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηχ'; Φε. ἵν' ὦ μέλε
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες, εἰ δὲ μή,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φε. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,

1179 τις ἡμέρα;] τίς; Στ. ἡμέρα Geel 1181 ἀπολοῦσ' R V: ἀπολοῦντ' vulg. αὔθ' οἱ] αὐτοὶ R V 1182 ἡμέρα δύο R: ἡμέραι δύο vulg. 1184 αὕτη R V 1194 διαλλάττοινθ' Hirschig 1198 ποιεῖν] παθεῖν A Ald. 1199 ὅπως] ἵν' ὡς Θ Ald.

διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Στ. εὖ γ'· ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
'μάκαρ ὦ Στρεψίαδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,'
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
χοἰ δημόται
ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἑστιᾶσαι.

ΠΑΣΙΑΣ

εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην— Στ. τίς οὑτοσί;
Πα. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. Στ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
Πα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. Στ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
Πα. καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
Στ. μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
Πα. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;

1213 εἰσαγαγὼν A Ald. 1214 ΠΑΣΙΑΣ] δανειστὴς R V A 1215 εὐθὺς ἦν] ἦν εὐθὺς A Θ Ald. 1228 Στ. μὰ τὸν Δί'] Δ: τὸ χρέος. Στ. μὰ Δί' R V A Ald.

Στ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
Πα. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε; Στ. τοὺς ποίους θεούς;
Πα. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. Στ. νὴ Δία
κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
Πα. ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
Στ. ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
Πα. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. Στ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
Πα. οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
ἐμοῦ καταπροίξει. Στ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
Πα. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. Στ. ἔχε νυν ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
Πα. τί σοι δοκεῖ δράσειν;

ΜΑΡΤΥΣ

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
Στ. ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τἀργύριον; λέγε
τουτὶ τί ἔστι; Πα. τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.
Στ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
Πα. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Στ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας; Πα. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
Στ. καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

1233 ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε om. R: iniuria eiecere edd. τοὺς Ald.: om. R V A Θ 1235 κἂν] καὶ R V προκαταθείην V 1243 εἴτ'] εἴτε γ' A μοι Ald.: om. R V A Θ 1254 τοῦτ'] τοί γ' Θ Ald. 1256 καὶ προσαπολεῖς V: καὶ προσαποβαλεῖς R: προσαποβαλεῖς vulg.

ΑΜΥΝΙΑΣ

ἰώ μοί μοι.

Στ. ἔα.

τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
Αμ. τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων. Στ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
Αμ. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὥς μ' ἀπώλεσας.
Στ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
Αμ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
Στ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'; Αμ. ἁδανείσατο.
Στ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Αμ. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
Στ. τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
Αμ. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
Στ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. Αμ. τί δαί;
Στ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
Αμ. σὺ δὲ νὴ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ 'ποδώσεις τἀργύριον. Στ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταὐτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
Αμ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
Στ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
Αμ. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδοτε· Στ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

1260 τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν;] τίς ἔσθ' ὁ θρηνῶν οὗτος R V 1277 προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] προσκεκλῆσθαί μοι δοκεῖς R V 1282 οὐδέ] οὐδέν R V 1286 ἀπόδοτε R V : ἀπόδος γε vulg. : ἀποδοτέ'· (Στ. οὗτος) Blaydes. τοῦτο] τούτου Larsen

Αμ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίγνεται
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου; Στ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ; Αμ. μὰ Δί' ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. Στ. κᾆτα πῶς
αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. Αμ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Στ. ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Αμ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; Στ. ἄξεις; ἐπιαλῶ
κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἆρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Χο. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ [στρ.
γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ' ἁδανείσατο·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
λήψεταί τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-
τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ⟨ἴσως,⟩
ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὑρήσειν ὅπερ [ἀντ.
πάλαι ποτ' †ἐπεζήτει†
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
γνώμας ἐναντίας λέγειν

1296 ἀποδιώξεις codd.: corr. Elmsl. 1298 σαμφόρα Ald.: σαπφόρα AΘ: πασία RV 1308 λήψεταί τι Herm.: τι λήψεται AΘ: λήψεται RV Ald. 1309, 1310 ἴσως, ἀνθ' ὧν Reisig: ὧν codd., nisi quod ἀνθ' ante ὧν interpolatum habet Δ 1310 τι κακὸν λαβεῖν codd.: corr. Herm. 1312 ἐπεζήτει RV: ἐζήτει vulg.: ἐπῄτει Herm. 1314 γνώμας τ' RV

τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-
κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἂν
ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Στ. ἰοὺ ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα; Φε. φήμ' ὦ πάτερ.
Στ. ὁρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει. Φε. καὶ μάλα.
Στ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
Φε. αὖθίς με ταὐτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
Στ. ὦ λακκόπρωκτε. Φε. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στ. τὸν πατέρα τύπτεις; Φε. κἀποφανῶ γε νὴ Δία
ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στ. ὦ μιαρώτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
Φε. ἔγωγ' ἀποδείξω καί σε νικήσω λέγων.
Στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; Φε. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
Στ. ποίοιν λόγοιν; Φε. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
Στ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε
τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
Φε. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
Στ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Χο. σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ [στρ.
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

1345–1352 = 1391–1398
1340 ἀναπείθειν A

ὡς οὗτος, εἰ μή τῳ 'πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν
    οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τἀν-
    θρώπου 'στὶ τὸ λῆμα.

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
Στ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ᾄδειν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
Φε. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
ᾄδειν κελεύονθ' ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
Στ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
'ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;'
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν ἔφην, 'σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.'
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς ὠλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι· κᾆτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει κἄπνιγε κἀπέθλιβεν.

1349, 1350 τἀνθρώπου 'στὶ τὸ λῆμα Herm.: τὸ λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου codd. 1359 ἄρα τύπτεσθαι] ἀλλὰ τύπτεσθαι V: ἀράττεσθαι Mein. 1376 κἀπέθλιβεν R V: κἀπέτριβεν vulg.

Φε. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον; Στ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον ὦ—τί σ' εἴπω;
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φε. νὴ τὸν Δί' ἐν
δίκῃ γ' ἄν.
Στ. καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
βοῶντα καὶ κεκραγόθ' ὅτι
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Χο. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας [ἀντ.
πηδᾶν ὅ τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
λαλῶν ἀναπείσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Φε. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνῃ προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

1384 φράσας A : φράσαι vulg. 1401 τὸν νοῦν μόνῃ Δ : μόνῃ τὸν νοῦν A Θ Ald. : τὸν νοῦν μόνον R : τὸν νοῦν μου V 1402 πρὶν ἐξαμαρτεῖν] πρὶν ἢ 'ξαμαρτεῖν A

Στ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φε. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Στ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φε. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; . . .
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι·
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες·
εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
Στ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
Φε. οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
Στ. τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις;
Φε. οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
Στ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
Φε. καὶ πῶς; Στ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,

1412 *τύπτειν τ'* A Ald.: *τύπτειν* R: *τύπτειν δ'* V: *τύπτοντ'* dett. aliquot *γε τοῦτ' ἐστ'* Δ: *τοῦτ' ἐστιν* A: *τοῦτ' ἐστ'* R V Θ Ald.: *τόδ' ἐστὶν* Pors. 1415 sic R V: post *δοκεῖς* add. *τιὴ τί δὴ* A (in marg.) Θ: *τιὴ δὴ* dett. aliquot: fortasse *τιὴ δεῖν;* 1418 *νέους* Bentl.: *τοὺς νέους* R A Θ Ald.: *τοὺς νεωτέρους* V 1426 *αὐτοῖς*] *αὐτοὺς* R

σὺ δ', ἢν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. Φε. ἢν δὲ μὴ
γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
Στ. ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἄμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φε. σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στ. ἀπὸ γὰρ
ὀλοῦμαι.
Φε. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
Στ. πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φε. τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στ τί φής,
τί φῂς σύ;
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. Φε. τί δ' ἢν ἔχων
τὸν ἥττω
λόγον σε νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών;
Στ. τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-
τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
μετὰ Σωκράτους
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
Στ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπῄρετε;
Χο. ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοθ' ὅταν τινὰ
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,

1444 τί δ' ἦν] τί δῆτ' ἂν R V 1445 λόγον om. R 1447 ταυτὶ] ταῦτα R Λ: ταύτην V, unde τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταῦτ' ἦν Kock 1448 κωλύει V 1455 ἐς] ἐς τὰ R V 1456 ἠγορεύσατε V Α Θ 1457 ἐπῄρετε] ἐπήρετε R: ἐπήρατε vulg. 1458 ἡμεῖς R V: ἀεὶ vulg. ὅταν τινὰ] ὅντιν' οὖν Leid. Ernestii: ὅντιν' ἂν Pors.

ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Στ. ὤμοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁδανεισάμην
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἳ σὲ κἄμ' ἐξηπάτων.
Φε. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
Στ. ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῷον Δία.
Φε. ἰδού γε Δία πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; Στ. ἔστιν. Φε. οὐκ ἔστ', οὔκ, ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
Στ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾤόμην
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἴμοι δείλαιος
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φε. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
Στ. οἴμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
μηδέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1460 ἐσβάλωμεν A 1466 μετ' ἐμοῦ ἐλθών A Θ: μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθών R V: μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' Ald.: μετελθών Herm. οἳ] ὧν Cobet 1470 οὐκ ἔστ', οὔκ] οὐκ ἐστὶν οὐκ R V: οὐκ ἔνεστ(ιν) A Θ Ald.: οὐκέτ' ἐστ' Pors. 1472, 1473 τότ' ᾠόμην Δία Bentl. 1474 χυτρεοῦν] χυτραιοῦν R 1480 παρανομήσαντος V

ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κεἰ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α

ἰοὺ ἰού.

Στ. σὸν ἔργον ὦ δᾲς ἱέναι πολλὴν φλόγα.
Μα.ᵃ ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; Στ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

ΜΑΘΗΤΗΣ Β

οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Στ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ

ἀπολεῖς ἀπολεῖς. Στ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
Σω. οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν οὑπὶ τοῦ τέγους;
Στ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. οἴμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
Στ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν;

ΕΡΜΗΣ

δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὕνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
Χο. ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

1495 Στ.] ξανθ. οἰκ. V 1497, 1499 σωκ. praef. R 1503 Στ.] ξανθ. οἰκ. V : οἰκ. R 1505 ΧΑΙΡΕΦΩΝ] μαθ. R : ἕτερος φιλόσοφος V 1507 ἐσκοπεῖσθον A Θ τὰς ἕδρας codd. dett. aliquot 1508 ΕΡΜΗΣ R V : Χο. Beer βάλλε παῖε] παῖε βάλλε A Θ

ΣΦΗΚΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου ἑαυτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον.

περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἵ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς †ταῖς δίκαις† ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους

Ὑπόθεσις I]   10 σχεδὸν ἀρχῆς] ὡς ἀρχὴν R   16 συνεχῶς om. V
18 χοροῦ Ald. : ποιητοῦ vulg.

ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως.

ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου ἐν τῇ πθ′ ὀλυμπιάδι. δεύτερος ἦν, εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶν
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Ὑπόθεσις I] 4 πθ′ Kanngiesser : πόλει codd.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ
ΞΑΝΘΙΑΣ
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ
ΠΑΙΔΕΣ
ΚΥΩΝ
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

ΣΦΗΚΕΣ

ΣΩΣΙΑΣ

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. κακὸν ἆρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
Ξα. οἶδ', ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
Σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξα. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾷς;
Σω. οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
Ξα. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
Σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

Codd. hos citavimus: R V Γ et B C cum ab Aldina dissentiunt
3 προὐφείλεις Elmsl.: προὔφειλες codd. 6 οὖν] αὖ R 7 ὕπνου R V: ἤδη vulg. 11 ἀρτίως R V: ἀρτίως τὶς Ald.

Σω. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
Ξα. πῶς δή; Σω. προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις, λέγων
'τί ταὐτὸν ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;'
Ξα. οἴμοι τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; Σω. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξα. δεινόν γέ πού'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἐστὶν μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
Ξα. λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μοὐδόκει
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
Ξα. αἰβοῖ. Σω. τί ἔστι; Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
Σω. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην
ἵστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος·
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
Σω. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
'ὁλᾷς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.'
Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

21 πῶς δή; Xanthiae dedit Bentl. προσερεῖ] προερεῖ perperam ex V Mein., quem librarii compendium fefellit: προβαλεῖ Blaydes 22 τί Cobet: ὅτι codd. 27 πού'στ'] τού'στ' Dind. 36 ἐμπεπρησμένης Ald. et schol.: ἐμπεπρημένην R: ἐμπεπρησμένην V

γιγνόμενος; Ξα. ἥκιστ', ἀλλ' ἄριστον. Σω. πῶς;
Ξα. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;
Σω. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολὼ μισθώσομαι
οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνείρατα;
Ξα. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὑπὶ τοῦ τέγους.
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
'Αμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Σω. μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Ξα. οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.

55 πρῶτον R V B: πρότερον Ald. 61 ἐνασελγαινόμενος Herm. 62 γ' ἔλαμψε] ἀνέλαμψε Cobet 72 οὐδ' ἂν] οὐδὲ B C

ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἐστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
Ξα. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλόξενον.
Σω. μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος,
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
Ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
καὶ νὴ Δί' ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον 'κημὸς καλός.'
τὸν ἀλεκτρυόνα δ', ὃς ᾖδ' ἀφ' ἑσπέρας, ἔφη
ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῴ πάνυ,
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.

98 υἱὸν R V : τὸν Ald. : τὸν τοῦ Bentl. 105 προσισχόμενος Hirschig 108 ἀναπεπλασμένος R V et v. l. apud schol. : ὑποπεπλασμένος Ald.

ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτέ,
ἵν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' ἀεὶ
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ', ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ᾄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίεμεν,
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν,
ὁ δ' ὡσπερεὶ κολοιὸς αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

Ξα. οἴμοι. Σω. τί ἔστι; Ξα. Βδελυκλέων ἀνίσταται.

113 ἐνδήσαντες R V: ἐγκλείσαντες Ald. 121 δῆτα R V: δὴ δὲ vulg. 125 ἐξεφρίεμεν Nauck: ἐξεφρίομεν R V: ἐξεφρείομεν vulg. 135 φρυαγμοσεμνάκους τινάς V Suid.: φρυαγμοσεμνακουστίνους R: ὀφρυαγμοσεμνακουστίνουσ Ald.

Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε
καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Σω. ταῦτ' ὦ δέσποτα.
Βδ. ἄναξ Πόσειδον τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
Βδ. καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερός γ' οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
Σω. ⟨ὅδε⟩ τὴν θύραν ὠθεῖ· Βδ. πίεζέ νυν σφόδρα,
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλῇδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.
Φι. τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαρώτατοι
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
Βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; Φι. ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μοὔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι τότε.
Βδ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος.
Φι. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
Βδ. μὰ τὸν Ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
Φι. διατρώξομαι τοίνυν ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος·

139 ἐξελήλυθεν V 147 οὐκέτ' ἐρρήσεις Elmsl. : οὐκ ἐσερρήσεις V Ald. : οὐκ ἐρρήσεις R 152 ὅδε τὴν θύραν Herm. : τὴν θύραν R V : παῖ, τὴν θύραν Ald. ὠθεῖ Herm. : ὤθει codd. 155 φύλατθ' Elmsl. : φύλαττέ θ' codd. 162 ἔκφρες Buttmann : ἔκφερε codd.

πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.
Βδ. ἅνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
Φι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις·
νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον. Φι. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Σω. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν
ταύτῃ γ'· ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ
ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
'Οδυσσέα τιν'; Σω. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.
Βδ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι τουτονί. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ' ὤνθρωπ' ἐτεόν; Φι. Οὖτις νὴ Δία.
Βδ. Οὖτις σύ; ποδαπός; Φι. Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου.
Βδ. Οὖτις μὰ τὸν Δί' οὔτι χαιρήσων γε σύ.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος
ἵν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῷν δῆτα; Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
Βδ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

171 κἂν ἐγὼ] καὐτὸς ἂν Ald. 175 ἵν' αὐτὸν R : ἵνα θᾶττον vulg. 177 ἐξάγειν δοκῶ] ἐξάξειν δοκῶ Elmsl. 186 γε σύ R : γε σὺ ἔσει V : γ' ἔσει Ald. : γ' ἔτι Hirschig 190 ἥσυχον Ald. : ἡσύχως codd.

Φι. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων ἀμύνατε.
Βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλῃμένης.
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλισον. Σω. οἴμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;
Βδ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
Σω. μῦς; οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Βδ. οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἁνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
Σω. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρ' ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. Σω. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς.
Βδ. νὴ τὸν Δί', ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν.
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' ἀεί,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαῖα μελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Σω. οὐκοῦν, ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος

201 τὴν δοκὸν Dobr. 202 προσκύλισον Cobet : προσκύλιε R V C : προσκύλιέ γ' Ald. 208 μοι] μου R V Suid. 217 γοῦν . . . νῦν Kuster : γὰρ . . . νῦν R V C : γοῦν . . . γε Ald. 220 ἀρχαῖα μελι-] Aristarchus teste schol. : ἀρχαῖα μελη- R : ἀρχαιομελη- V Ald. : ἀρχαιομελι- Suid.

ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Σω. μὴ φροντίσῃς· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΧΟΡΟΣ

χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία βραδύνεις.
μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπόν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ παπαιάξ,
ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον,
κᾆθ' ἥψομεν τοῦ κορκόρου κατασχίσαντες αὐτόν.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν ὦνδρες ἥλικες πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
χωρῶμεν ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ

τὸν πηλὸν ὦ πάτερ πάτερ τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυξον.
Πα. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
Χο. τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦνόητε;

244 κολωμένους] χολούμενος (superscript. κολω) V: καλουμένους R B: κολουμένους Ald. 245 σπεύσωμεν R V 247 λίθος V: λαθὼν R Ald. cum schol. 248 σὺ τουτονὶ codd.: corr. Fl. Christianus 249 πρόμυξον Scaliger: πρόβυσον codd.

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Πα. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
Χο. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ᾖ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρῷα
ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
τί χρῆμ' ἄρ' οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε.

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ'
ὑπακούει; [στρ.
μῶν ἀπολώλεκε τὰς
ἐμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη.
ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',

259 βόρβορος] βάρβαρος V: μάρμαρος Herm. 263 ὅταν τοῦτ' ᾖ Fl. Christianus: ὅταν ᾖ τουτὶ codd. post ποιεῖν add. ὁ Ζεὺς R V 274 ἀπολώλεκεν Herm. 276 αὐτοῦ post ἐφλέγμηνεν om. Madvig

ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
'λίθον ἕψεις,' ἔλεγεν.

τάχα δ᾽ ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ᾽ [ἀντ.
ἐξαπατῶν καὶ λέγων
ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ
τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι,
διὰ τοῦτ᾽ ὀδυνηθεὶς
εἶτ᾽ ἴσως κεῖται πυρέττων.
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ.
ἀλλ᾽ ὦγάθ᾽ ἀνίστασο μηδ᾽ οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε μηδ᾽ ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει
τῶν προδόντων τἀπὶ Θρᾴκης·
ὃν ὅπως ἐγχυτριεῖς.
ὕπαγ᾽ ὦ παῖ ὕπαγε.

Πα. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ [στρ.
πάτερ, ἤν σού τι δεηθῶ;
Χο. πάνυ γ᾽ ὦ παιδίον. ἀλλ᾽ εἰ-
πέ, τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ᾽ ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.
Πα. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἰσχάδας ὦ παπ-
πία· ἥδιον γάρ. Χο. οὐκ ἂν
μὰ Δί᾽, εἰ κρέμαισθέ γ᾽ ὑμεῖς.
Πα. μὰ Δί᾽ οὔ τἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.
Χο. ἀπὸ γὰρ τουδέ με τοῦ μισθαρίου

281 χθιζινὸν Herm.: χθεσινὸν codd. 282 καὶ λέγων ὡς] λέγων ὡς καὶ Herm. 283 διὰ ante τοῦτ᾽ om. Madvig 287 παχὺς] ταχὺς R 298 κρέμεσθε V: κρέμοισθε vulg.: corr. Dobr.

τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ καὶ ξύλα κὤψον·
⟨ἒ ἕ.⟩ σὺ δὲ σῦκά μ' αἰτεῖς.

Πα. ἄγε νυν ὦ πάτερ ἢν μὴ [ἀντ.
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷν ἢ
πόρον Ἕλλας ἱρὸν ⟨εὑρεῖν⟩;
Χο. ἀπαπαῖ φεῦ, ⟨ἀπαπαῖ φεῦ,⟩
μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῷν οἶδ'
ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.
Πα. τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες;
Χο. ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Πα. ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.
ἒ ἕ. πάρα νῷν στενάζειν.

Φι. φίλοι, τήκομαι μὲν
πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων.
ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' εἴμ'
ᾄδειν. τί ποιήσω;
τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ ⟨Ζεῦ⟩ μέγα βροντήσας
ἤ με ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

302 ἒ ἕ add. Herm. 308 ἱρὸν Herm.: ἱερὸν codd. εὑρεῖν add. Blaydes 309 ἀπαπαῖ φεῦ alterum add. Herm. 311 γε] τὸ Cobet 314 ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ' εἶχον codd.: corr. Herm. 318 ᾄδειν] ἰδεῖν Dawes 320 πάλαι] πάλαι πάνυ R V C: πάλιν Ald. 323 Ζεῦ alterum add. Pors. μέγα βροντήσας Dind.: μέγα βρόντα codd.

τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι,
πάθος οἰκτίρας· ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κᾄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν·
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Χο. τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων [στρ.
κἀποκλῄων τῇ θύρᾳ; λέ-
ξον· πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. τοῦ δ' ἔφεξιν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
⟨καὶ⟩ τίνα πρόφασιν ἔχων;
Φι. οὐκ ἐᾷ μ' ὤνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ⟨ὅδ',⟩
ὅτι λέγεις ⟨σύ⟩ τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'
οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
ἥτις σε λάθρᾳ τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Φι. τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ⟨ἂν⟩ ἔγωγε ποιοίην·
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Χο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,

331 θερμόν Athenaeus 339 καὶ ante τίνα add. Bergk 342 δημολόγος κλέων V ὅδ' add. Herm. 343 σύ add. Mein. τι etiam V habet 346 τούτων] πάντων R 348 ἂν post πᾶν add. Bentl. 350 διορύξαι] διαλέξαι Herm. ex Hesych. cf. Lys. 720

εἶτ᾽ ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;

Φι. πάντα πέφαρκται κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ᾽ εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
ἀλλ᾽ ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ᾽ οὐκ ἔστι γενέσθαι.

Χο. μέμνησαι δῆθ᾽, ὅτ᾽ ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω.

Φι. οἶδ᾽· ἀλλὰ τί τοῦτ᾽; οὐδὲν γὰρ τοῦτ᾽ ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ᾽ αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ᾽ ἐφύλαττ᾽, ἀλλ᾽ ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ᾽ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ᾽ ὀβελίσκους.

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε [ἀντ.
μηχανὴν ὅπως τάχισθ᾽· ἕ-
ως γάρ, ὦ μελίττιον.

Φι. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ᾽ ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ᾽ ἔπαγε τὴν γνάθον.

Φι. διατέτρωκται τοῦτό γ᾽. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ᾽ ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Χο. μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι, μηδέν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ᾽, ἐὰν γρύ-
ξῃ τι, ποιήσω δακεῖν τὴν
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἵν᾽ εἰδῇ

365 καὶ νῦν] καινὴν Dobr.

μὴ πατεῖν τὰ
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.
Φι. ἄγε νυν, ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
Χο. ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος, καὶ—μανθάνετ';—ἤν τι πάθω 'γώ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
Χο. οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν.
Φι. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο,
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.
Βδ. οὗτος ἐγείρου. Ξα. τί τὸ πρᾶγμ'; Βδ. ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.
Ξα. μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται ⟨αὖ⟩; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ
αὑτὸν δήσας. Ξα. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;
Βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμνην ἀνακρούσηται πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Φι. οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι,

378 τοῖν θεοῖν Cobet: τῶν θεῶν R: ταῖν θεαῖν vulg. 383 ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες Cobet 396 αὖ add. Dind. 397 μιαρώτατε] μιάρ' ἀνδρῶν Pors.

ὦ Σμικυθίων καὶ Τεισιάδη καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρίν μ' εἴσω μᾶλλον
ἄγεσθαι;

Χο. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν, [στρ.
ἥνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοὐξύθυμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον †ἐντέτατ' ὀξύ†.
ἀλλὰ θαἰμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.
Βδ. ὠγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγατε.
Χο. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. Βδ. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ
μεθήσομαι.
Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.
Ξα. Ἡράκλεις καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
Χο. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο,
ξυσταλεὶς εὔτακτος ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.

403–429 = 461–487

Inter vv. 405–414 et 463–470 turbatur responsio metrica
407 ἐντέτατ' ὀξύ] ἐντετάμεθ' ὀξύ Mein. 408 βαλόντες supra scriptum in B: λαβόντες codd. 411 μισόπολιν] μισόδημον Herm. 413 post ἐσφέρει add. ὡς χρὴ codd.: om. Ald. 416 τοῦδ' Pors.: τόνδ' R Ald.: τόνδε γ' V 417 ἐστιν; ἐμφανής γε Herm. propter metrum cf. 474 418 θεοσεχθρία codd.: corr. Bentl. 422 αὐτοῖς Holden: αὖτις R Ald.: αὐτῆς V

Ξα. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί', εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
Χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μή, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

Φι. εἶά νυν ὦ ξυνδικασταὶ σφῆκες ὀξυκάρδιοι,
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὠργισμένοι,
οἱ δὲ τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
Βδ. ὦ Μίδα καὶ Φρὺξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασιντύα,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·
εἰ δὲ μή, 'ν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
Φι. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ὥστε μὴ ῥιγῶν ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

432 κεντεῖτε Fl. Christianus: κεντεῖθ' οἱ δὲ codd. 433 βοηθεῖτε codd.: corr. Bentl. 437 ἕν Bergler: ἐν codd. 452 ἄνες] ἄφες Cobet 453 τούτων] τούτω v. l. apud schol. 454 οἷός V Suid.: οἷόν vulg.

Βδ. παῖε παῖ' ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξα. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξα. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

Βδ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, [ἀντ.
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἡ τυραννὶς
†ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,†
εἰ σύ γ' ὦ πόνῳ πόνηρε καὶ κομηταμυνία
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος;
Βδ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. σοὺς λόγους ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. ἆρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας;
Χο. οὐδέποτέ γ', οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.

465 γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με] γ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσά με R: μ' ἐλάμβαν' ὑπιοῦσα Mein. 474 σοὺς Hirschig: σοὶ codd. ἐραστά] ἐρῶν Dind. 480 μὴν Hirschig: μέν γ' codd. σοὐστὶν V: που 'στὶν vulg. 483 ξυνωμότην Cobet

Βδ. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν·
νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας·
'οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.'
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρῳ·
'εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;'
Ξα. κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι
ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
Φι. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὗ με νῦν ἀποστερεῖς·
οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
Φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,

496 *ταῖς*] *τις* Brunck 505 *ὀρθρο-* schol. : *ὀρθο-* codd. 507 *τυραννικά* V Suid. : *τυραννίδα* vulg. 511 *πεπνιγμένον*] *πεπηγμένον* R

ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
ἥτις ἡ τιμή 'στί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
Φι. πάνυ γε, καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι 'θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. Φι. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Βδ. εἰπέ μοι, τί δ' ἤν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς;
Φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Χο. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου [στρ.
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινόν, ὅπως φανήσει—
Βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ;
Χο. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τονδὶ λέγων. ὁρᾷς γὰρ ὥς
σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
τός ⟨σ'⟩ ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.
Φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.

526–545 = 631–647

525 ἄκρατον Richter 527 δεῖ τι λέγειν Pors.: λέγειν τι δεῖ codd. 530 φανεῖ ποῖός τις ὤν] fortasse φανεῖται ποῖος ὢν ταῦτ' Ald.: ταῦτ' αὐτὰ R V Γ 535 γένοιθ' Bentl.: γένοιτο νῦν codd. 536 σ' add. Pors.: σ' ἔθ' ἕλοι (κρατήσας) Starkie 542 ἐν ταῖς ὁδοῖς Pors.: ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς (-οῖσιν V) ἁπάσαις R V Ald. 544 καλοίμεθ' codd.: corr. Pors.

ἀλλ᾽ ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. καὶ μὴν εὐθύς γ᾽ ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶν βασιλείας.
τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῷον, καὶ ταῦτα γέροντος;
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ᾽ ἐξ εὐνῆς τηροῦσ᾽ ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ᾽ εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ᾽ ἁπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·
ἱκετεύουσίν θ᾽ ὑποκύπτοντες τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
'οἴκτιρόν μ᾽ ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ᾽, εἰ καὐτὸς πώποθ᾽ ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων᾽·
ὃς ἔμ᾽ οὐδ᾽ ἂν ζῶντ᾽ ᾔδειν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. εἶτ᾽ εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ἀλλ᾽ ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρ᾽ ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ᾽ ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ᾽ ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν καὶ προστιθέασι
κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, †ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·†
οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ᾽ Αἰσώπου τι γέλοιον·
οἱ δὲ σκώπτουσ᾽, ἵν᾽ ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι᾽ εὐθὺς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρός, ἐγὼ δ᾽ ἀκροῶμαι·

550 *καὶ* Pors. : *ἢ καὶ* R V Γ : *γ᾽ ἢ καὶ* Ald. 555 *ὑποκύπτοντες*] *ὑποπίπτοντες* R 565 *ἀνιῶν* V : om. cett. *ἂν ἰσώσῃ*] *ἀνισώσῃ* V *κακὰ πρὸς τοῖς οὖσι κακοῖσιν* Mein. qui *ἀνιῶν* omittit

τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
'εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·'
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χἠμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Φι. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσι.
κἂν ἀποθνῄσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
Βδ. τουτὶ γάρ τοι σεμνόν, τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φι. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἶτ' Εὔαθλος χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.

570 ἅμα βληχᾶται] ἀποβληχᾶται V 572 ἐλεῆσαι Reiske
573 χοιριδίοις] χοιρίοις R 576 γράφομαι Brunck : γράψομαι codd.
588 σεμνόν V Ald. : σεμνῶν R : σὲ μόνον Reiske

κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ᾽ ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι᾽ ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας·
αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ᾽ ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καίτοὐστὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι᾽ ἡμῶν περικωνεῖ.
σκέψαι μ᾽ ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλῄεις καὶ κατερύκεις,
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
Βδ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.
Φι. ὃ δέ γ᾽ ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ ᾽γὼ ᾽πελελήσμην,
ὅταν οἴκαδ᾽ ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾆπειθ᾽ ἥκονθ᾽ ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ᾽ ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ
καὶ παππίζουσ᾽ ἅμα τῇ γλώττῃ ⟨τὸ⟩ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,
καὶ τὸ γύναιόν μ᾽ ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ,
κᾆπειτα καθεζομένη παρ᾽ ἐμοὶ προσαναγκάζῃ, ‘φάγε τουτί,
ἔντραγε τουτί·’ τούτοισιν ἐγὼ γάνυμαι, κοὺ μή με δεήσῃ
ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ᾽ ἄριστον παραθήσει

601 μ᾽ ἀπὸ τῶν V : δ᾽ ἀπὸ τῶν vulg. : fortasse μ᾽ ἀφ᾽ ὅσων . . . οἵων τ᾽ 606 κᾆπειθ᾽] καθ᾽ (i.e. κᾆτ᾽) V ἥκονθ᾽ ἅμα B : εἰσήκονθ᾽ ἅμα R Ald. : εἰσηκονθαμε V 609 παππάζουσ᾽ R Ald. τὸ add. Fl. Christianus 612 κοὺ Dobr. : καὶ codd.

καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ μάξῃ,
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστόν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς;
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
'οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.'
κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν
κἀγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί.
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην εἴ σε δέδοικα.

Χο. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς [ἀντ.
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
Φι. οὔκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν.
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
Χο. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ηὐξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν

614 ἀλλ' ἢν Γ: ἄλλην vulg. post h. v. lacunam indicat Mein. 634 οὕτω] οὗτος BC 636 ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν codd.: corr. Pors.

αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.
Φι. ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
Βδ. ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
Χο. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν ⟨νεανίᾳ⟩
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳδοῖς
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη— Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γώ, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
Βδ. ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον·
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
πρυτανεῖα μέταλλ' ἀγορὰς λιμένας μισθοὺς καὶ δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

642 ὡς Dind.: ὥσθ' codd. αὑτοῦ] αὑτῷ R 643 Βδ. Hamaker: Philocleoni continuabatur 647 νεανίᾳ add. Pors. 651 ἐντετακυῖαν Reiske: ἐγγεγονυῖαν Naber (cf. schol.) 654 τεθνήσει (vel -ήξει) codd.: corr. Elmsl. 659 μισθοὺς καὶ Ald.: μισθοὺς R V, unde μισθώσεις Bergk

ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
Φι. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Βδ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. Φι. καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἆλλα;
Βδ. ἐς τούτους τοὺς 'οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί.' σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,
'δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.'
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
ὕρχας οἶνον δάπιδας τυρὸν μέλι σήσαμα προσκεφάλαια
φιάλας χλανίδας στεφάνους ὅρμους ἐκπώματα πλουθυγιείαν·
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσιν.
Φι. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

661 τούτου] τούτων V Ald. τοῦ (ἐ)νιαυτοῦ codd.: corr. Bentl. 668 περιπεμφθείς R V 670 ὑπαπειλοῦντες V 674 λαγαρυζόμενον R V B post h. v. lacunam indicat Blaydes 678 σοὶ δ' Fl. Christianus: σὺ δὲ (sic etiam V) vel σύ δέ γε codd.

Βδ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στὶν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας;
σοὶ δ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς· οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει,
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,
ὡδὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς,
ἥκειν εἴπῃ πρῷ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται·
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμήν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ·
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίονθ' ὁ μὲν ἕλκει ὁ δ' ἀντενέδωκε·
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
Φι. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
Βδ. σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι

684 *οὓς*] *οἷς* R   694 *πρίονθ'* Dobr. : *πρίον'* RV   *ἀντανέδωκε* codd. : corr. Dobr.   701 *ἀκαρές* Suid.

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὧν οὕνεκ' ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῷ καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. οἴμοι τί πέπονθ'; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
Βδ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν
ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
πoριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι πλὴν πρῴην πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.
ὧν οὕνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλῃον ἀεὶ
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

702 ἔλαιον] ἄλευρον R Ald. 703 τοῦθ' ὧν Bentl. : τούτων codd. 704 ἐπισίζῃ R Ald. 709 μυριάδ' ἂν Dobr. : μυριάδες codd. 713 πέπονθ' Suid. : πόθ' codd. ὡς Kust. : ὥσπερ codd. 718 ἔλαβες Ald. : ἔλαβε(ν) codd.

Χο. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
ἀκούσῃς,
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ
δεδόκησαι·
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,

πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ [στρ.
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
εἴθ' ὤφελέν μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.
σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρὼν ἐμφανὴς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·
σὺ δὲ παρὼν δέχου.

Βδ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακήν, σισύραν,
πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει
καὶ τὴν ὀσφῦν.
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς [ἀντ.
τότ' ἐπεμαίνετ'· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας
ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
πιθόμενός τέ σοι.

736 παρὼν] παρὸν Seager : πρόφρων Kock 749 πειθόμενος codd. : corr. Brunck

Φι. ἰώ μοί μοι. Βδ. οὗτος τί βοᾷς;
Φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ.
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἵν' ὁ κῆρύξ φησι, 'τίς ἀψήφι-
στος; ἀνιστάσθω.'
κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα
μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
Βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
Φι. τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἑνός.
Βδ. ποίου; φέρ' ἴδω. Φι. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἅιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Φι. περὶ τοῦ; τί ληρεῖς; Βδ. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρᾳ,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως, ἢν ἐξέχῃ
ἕλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νείφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·
ὕοντος εἴσει· κἂν ἔγρῃ μεσημβρινός,
οὐδείς σ' ἀποκλῄσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
Φι. τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
Φι. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι

761 πείθομαι codd.: corr. Pors. 767 ταῦθ' codd.: corr. Boissonade 772 ἕλη schol. Rav.: εἵλη Ald. κατ' ὀρθὸν v. l. apud schol.

ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ᾽ ἔτι μασώμενος;
Βδ. πολλῷ γ᾽ ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ᾽ ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ᾽ ἐκεῖν᾽ οὔπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ᾽ ἐμοῦ.
Φι. καλῶς,
ὁτιὴ κατ᾽ ἐμαυτὸν κοὐ μεθ᾽ ἑτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ᾽ ἠργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ᾽ ἐμοῦ πρῴην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερματίζετ᾽ ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ᾽ ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
κἀγὼ 'νέκαψ᾽· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
κᾆτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
κᾆθ᾽ εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ᾽ εἶφ᾽;
Φι. ὅ τι;
ἀλεκτρυόνος μ᾽ ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
'ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον,' ἦ δ᾽ ὃς λέγων.
Βδ. ὁρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.
Φι. οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ᾽ ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἥξω φέρων.
Φι. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι᾽ ὡς περαίνεται.
ἠκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
Βδ. ἰδού, τί ἔτ᾽ ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ᾽ ἐγὼ φέρω
ὅσαπερ ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα.
ἀμὶς μέν, ἢν οὐρητιάσῃς, αὑτηὶ

789 διεκερμάτιζεμ᾽ R 790 ἐπέθηκε R Ald. 795 καθέψεις] καταπέψεις Hirsch. λέγων] γελῶν Tyrwhitt 802 ἐνοικοδομήσει V Ald. : ἀνοικοδομήσει R : corr. Dobr. 806 ὅσαπέρ γ᾽ R Ald.

παρά σοι κρεμήσετ᾽ ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
Φι. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. καὶ πῦρ γε τουτί· καὶ προσέστηκεν φακῆ
ῥοφεῖν, ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ᾽ αὖ δεξιόν·
κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ᾽ ἐξηνέγκατε;
Βδ. ἵνα γ᾽, ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινός,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ᾽ οὑτοσί.
Φι. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί;
Φι. θἠρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
Βδ. πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὑτοσί.
Φι. ὦ δέσποθ᾽ ἥρως ὡς χαλεπὸς ἄρ᾽ ἦσθ᾽ ἰδεῖν.
Βδ. οἷόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
Φι. οὔκουν ἔχει γ᾽ οὐδ᾽ αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημαι ᾽γὼ πάλαι.
Βδ. φέρε νυν τίν᾽ αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τίς κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τᾠκίᾳ;
ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν—
Φι. ἐπίσχες οὗτος· ὡς ὀλίγου μ᾽ ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;
Βδ. μὰ τὸν Δί᾽ οὐ πάρεστιν. Φι. ἀλλ᾽ ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ᾽ ἔνδοθεν.
Βδ. τί ποτε τὸ χρῆμ᾽; ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
Σω. βάλλ᾽ ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδ. τί δ᾽ ἔστιν ἐτεόν; Σω. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας ἐς τὸν ἰπνὸν ὑφαρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

808 ἐπὶ] ἐκ Richter: ἀπὸ Halbertsma 819 ἐκκομίσειας τοῦ Λύκου Reiske 826 εἰσάγω R 837 ὑφαρπάσας Elmsl.: ἁρπάσας codd.

Βδ. τοῦτ' ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Σω. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἅτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδ. ἴθι νυν ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Σω. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Βδ. τουτὶ τί ἔστι; Φι. χοιροκομεῖον Ἑστίας.
Βδ. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Φι. οὔκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδ. φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
Φι. οἴμοι διατρίβεις κἀπολεῖς τριψημερῶν·
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
Βδ. ἰδού. Φι. κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν; Φι. ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι
ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Βδ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Φι. ἐπὶ καδίσκους. Βδ. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Φι. κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῷν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Βδ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
Φι. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως.
Βδ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην.

849 διατρίβεις R Γ : διατρίψεις V Ald. 850 χωρίον] κηρίον Bentl. 857–858 personarum vices corr. Van Leeuwen 865 λέξομεν] ἕξομεν V

Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω. [στρ.
Χο. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
παυσαμένοις πλάνων.
ἰήιε Παιάν.

Βδ. ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,
δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἤπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

Χο. ξυνευχόμεσθα ⟨ταὐτά⟩ σοι κἀπᾴδομεν [ἀντ.
νέαισιν ἀρχαῖς ἕνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ᾐσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων.
⟨ἰήιε Παιάν.⟩

875 προθύρου προπύλαιε Bentl. : προθύρου προσθπύλας (deleto θ) R : προθύρου πρὸς πύλας Ald. : προυπύλου προσπύλας V 885 ταὐτά add. Reisig 888 ἡδόμεσθα V 890 γε νεωτέρων Reisig cum schol. : γενναιοτέρων R V C : νῦν γε σοῦ νεωτέρων Ald. post h. v. ἰήιε Παιάν add. Mein.

Βδ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.
Φι. τίς ἆρ' ὁ φεύγων; Βδ. οὗτος. Φι. ὅσον ἁλώσεται.
Βδ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.
Φι. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
Βδ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ Λάβης πάρα.
Φι. ὢ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
ποῦ δ' ⟨ἔσθ'⟩ ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναιεὺς κύων;

ΚΥΩΝ

αὖ αὖ.
Βδ. πάρεστιν οὗτος. Φι. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης.
Βδ. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Σω. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην
ἄνδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ—
Φι. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος. Σω. κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
Φι. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

894 γραφῆς ἧς codd.: corr. Bentl. 902 ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων Toup: ποῦ δ' ὁ διώκων R: ποῦ δ' οὐδιώκων V Ald. 907 ἣν] ἧς B[2] 917 τῶν κοινῶν ἐμοί Dobr.

θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὠγαθὲ
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Σω. μή νυν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.
Φι. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
Σω. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. ἰοὺ ἰού.
ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ
ὠλεκτρυόν; νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.
Βδ. αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον
δοίδυκα τυρόκνηστιν ἐσχάραν χύτραν,
καὶ τἄλλα, τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;
Φι. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.
Φι. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.
Βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

932 κατηγόρησε R V : κατηγόρευσε vulg. 939 προσκεκλημένα Dobr.

χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός, λέξω δ' ὅμως.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
Φι. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;
Βδ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Βδ. ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι τυρόκνηστι καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἅλαβες.
φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδ. ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.
Φι. αἰβοῖ. τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
Βδ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ'· οἰκτίρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.

950 διαβεβλημένους R V Ald. 961 ἐνέγραφ'] ἔγραφεν Cobet 967 ἐλέει Ald. : ἐλέει τοὺς vulg. : (ὦ δαῖμον) ἐλέει τοὺς Bentl. 968 τὰ τραχήλι' Hirschig 970 οἰκουρεῖν Brunck 973 post τί add. τὸ R V : αἰβοῖ (extra versum) τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' Reisig 974 περιβαίνει] περιμένει R 978 αἰτεῖσθε Hirschig

Φι. κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα. Βδ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
Φι. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
Βδ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα; Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.
Βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιον ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾷξον κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
Φι. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Βδ. φέρε νύν σε τῃδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
Φι. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη 'νταῦθ' ἔνι.
Βδ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
φέρ' ἐξεράσω. Φι. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;
Βδ. δείξειν ἔοικεν. ἐκπέφευγας ὦ Λάβης.
πάτερ πάτερ τί πέπονθας; οἴμοι· ποῦ 'σθ' ὕδωρ;
ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ Δί'· Φι. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
Βδ. μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι'· ἀλλ' ἀνίστασο.
Φι. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι·
ἄκων γὰρ αὔτ' ἔδρασα κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
Βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,
ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·

991 'νταῦθ' ἔνι Dobr. : 'ντευθενί codd. 994 ἔοικας R 997 ἀπέφυγε V Ald. : πέφευγε R 1004 πανταχοῖ Brunck : πανταχοῦ codd.

κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

Χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.
ὑμεῖς δὲ τέως ὦ μυριάδες
ἀναρίθμητοι,
νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ'
εὐλαβεῖσθε.
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν, κοὐ πρὸς ὑμῶν.
νῦν αὖτε λεῴ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι
φιλεῖτε.
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πε-
ποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι
ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμῳδικὰ πολλὰ χέα-
σθαι·
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν
ὑμῖν,
οὐκ †ἐκτελέσαι† φησὶν ἐπαρθεὶς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-
νημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις
ἐραστὴς
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευσε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας αἷσιν χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.

1011 μὲν post νῦν codd.: del. Burges 1025 πειρῶν Brunck: περιιών R Ald.: περιών V 1026 ἔσπευδε Ald.

οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτὸν
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις,
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

1029 ἀνθρώποις φήσ'] ἀνθρωπίσκοις Conze ex Pac. 751 1037 αὐτὸν Bentl. cf. schol. : αὐτοῦ codd. 1044 αὐτὸν] αὐτὴν (sc. τὴν χώραν) Hecker 1050 εἰ παρελαύνων Bothe ex schol. : εἴπερ ἐλαύνων codd.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν
ὦ δαιμόνιοι τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
καὶ τὰ νοήματα σῴζεσθ' αὐτῶν,
ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων. κἂν ταῦτα ποιῆθ',
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, [στρ.
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἀλκιμώτατοι·
πρίν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
οἴχεται, κύκνου τ' ⟨ἔτι⟩ πολιώτεραι δὴ
αἵδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων δεῖ
τῶνδε ῥώμην νεανικὴν σχεῖν·
ὡς ἐγὼ τοὐμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ
σχῆμα κεὐρυπρωκτίαν.

εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἥτις ἡμῶν ἐστὶν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν

1060–1090 = 1091–1121

1062 δὴ τοῦτο μόνον Ald. : τοῦτο μόνον R V Γ : δὴ μόνον τοῦτ' Bentl. ἀλκιμώτατοι Bentl. : μαχιμώτατοι codd. 1064 ἔτι add. Reisig 1067 ῥώμην R Ald. : γνώμην V Γ γρ. 1073 ἥτις V : ἣ τίς vulgo τῆς] τῆσδε τῆς Ald. : quod, ἡμῶν omisso, recipit Bentl.

ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν.
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο·
εἶτα δ' εἱπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν 'Αττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

ἆρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι, [ἀντ.
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν;
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινὰ
φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔ-
σοιτ' ἄριστος. τοιγαροῦν πολ-
λὰς πόλεις Μήδων ἑλόντες
αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέ-
πτουσιν οἱ νεώτεροι.

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·

1078 ὠφελῆσαν ἐν] ὠφελήσαμεν R 1083 πρὸς ἄνδρ' R 1085 ἐωσάμεσθα Anecd. Ox. I. 446 : ἐσωζόμεσθα V : ἐπαυσάμεσθα R : ἀπεωσάμεσθα Ald. 1091 πάντα μὴ] πάντας ἐμὲ Hirschig 1097 ἂν post ὅστις add. codd. : corr. Elmsl.

εἶτα τἄλλ᾽ ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ᾽ ἑσμούς, ὡσπερεὶ τἀνθρήνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ᾽ ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ᾽, οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ᾽ ἔστ᾽ ἄλγιστον ἡμῖν, ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ ᾽χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

Φι. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ᾽ ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ᾽ ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
Βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Φι. μὰ τὸν Δί᾽ οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ᾽ ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.
Βδ. ἀλλ᾽ οὖν πεπειράσθω γ᾽, ἐπειδήπερ γ᾽ ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
Φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με; Βδ. τὸν τρίβων᾽ ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
Φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ᾽ οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;

1107 ξυλλεγέντες V : ξυλλέγοντες vulg. ὥσπερ εἰς ἀνθρήνια Kock 1114 ἡμῖν] ἡμῶν Mein. οἱ καθήμενοι Mein. 1115 secl. Hamaker 1116 πόνον Dobr. ex schol. : γόνον codd. : φόρον Rutherford deleto v. 1115 1118 ἐκροφῇ Reiske : ἐκφορῇ codd. 1132 τριβωνικῶς] γεροντικῶς v. l. apud schol.

Βδ. ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;
Βδ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ' οἱ δὲ καυνάκην.
Φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην Θυμαιτίδα.
Βδ. κοὐ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνως γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
Βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
Φι. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
Βδ. πόθεν ὠγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
Φι. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην; Βδ. ἔχ' ὦγαθέ,
καὶ στῆθ' ἀναμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος·
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
Βδ. οὐκ ἀναβαλεῖ; Φι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ὦγαθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.
Βδ. φέρ' ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
Φι. παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ τί δή;
Φι. ἵν' ἐξέλῃς με πρὶν διερρυηκέναι.
Βδ. ἄγε νυν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας †ὑπόδυθι† τὰς Λακωνικάς.
Φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα;
Βδ. ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με

1142 ἐοικέναι] προσεικέναι Cobet 1148 αὐτὴν] ταύτην R Ald. 1150 στῆθ' ἀναμπισχόμενος R Γ : στῆθί (γ') ἀμπισχόμενος vulg. 1155 παράθου] καταθοῦ R Ald. 1157 ὑπολύου Hirschig : ἀποδύου Ald. : ὑποδύου R V Γ 1158 ὑπόδυθι] ὑποδοῦ λαβὼν (om. τὰς) Hirschig 1159 ὑποδύσασθαι codd. : corr. Scaliger 1161 ποτ'] πόδ' Brunck ex schol.

ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
Βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.
Βδ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.
Βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος· εἶτα πλουσίως
ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
Βδ. ὅτῳ; Δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.
Φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.
Βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;
Φι. ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; Φι. πολ-
λοὺς πάνυ.
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
Βδ. μή 'μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
Φι. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον ὡς 'οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.'
Βδ. ὦ σκαιὲ κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;
Φι. ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν; Βδ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
Φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρή σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδᾳ καλῶς,

1163 τὴν] γῆν R 1167 γήρως Hirschig: γήρω V: γήρᾳ vulg. 1168 ὑποδυσάμενος codd.: corr. Scaliger 1169 διασαλακώνισον] δια-σαικώνισον Dind.: διαλακώνισον et διαλυκώνισον apud schol. 1188 οὐ-δαμοῖ Bekker: οὐδαμοῦ codd. 1190 ἐμάχετό γ'] ἐμαχέσατ' Dobr.

ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιός, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνα καὶ
θώρακ' ἄριστον. Φι. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;
Βδ. οὕτω διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;
Φι. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγών, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον.
Φι. ἐγῷδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάυλλον ὢν βούπαις ἔτι
εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. παῦ'· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
Φι. πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας. Βδ. εὐσχη-
μόνως.
Φι. ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. πῶς δαί; Βδ. τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·
ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν·
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.
Φι. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἑστιώμεθα;
Βδ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος Αἰσχίνης Φᾶνος Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.

1192 ὢν καὶ πολιός] ὢν πολιὸς ὢν V 1211 κατακλινῆναι Γ: κατακλίναι V: κατακλιθῆναι R Ald. 1221 Ἀκέστορος schol.: ἀκέστερος codd.

τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. ἄληθες; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.
Βδ. ἐγὼ εἴσομαι· καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ᾄδω δὲ πρῶτος 'Αρμοδίου· δέξαι δὲ σύ.
'οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' 'Αθήναις'—
Φι. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος ⟨οὐδὲ⟩ κλέπτης.
Βδ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε,
ἐὰν ἀπειλῇ, νὴ Δί' ἕτερ' ἀντᾴσομαι·
'ὤνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς.'
Βδ. τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
ᾄδῃ Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς·
''Αδμήτου λόγον ὦταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει.'
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; Φι. ᾠδικῶς ἐγώ.
'οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.'
Βδ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κᾆτ' ᾄσεται·
'χρήματα καὶ βίον
Κλειταγόρᾳ τε κά-
μοὶ μετὰ Θετταλῶν'—
Φι. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.
Βδ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι·
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἴμεν.
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον Χρυσὲ συσκεύαζε νῷν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. Φι. μηδαμῶς.

1223 ὡς οὐδείς γε διακρίων δεδέξεται codd.: corr. Fl. Christianus 1225 δέξει R Ald. 1226 ἔγεντ' 'Αθήναις Bentl. et Elmsl.: ἐγένετ' 'Αθηναῖος codd. 1227 οὐδὲ ante κλέπτης add. Bergk 1231 ἑτέραν ᾄσομαι codd.: corr. Dobr. 1235 ἀντρέψεις Bentl. ex schol.: ἀνατρέψεις codd. 1244 κᾀντᾴσεται Dobr. 1245 βίον Tyrrwhitt: βίαν codd. 1248 διεκόμπασας Burges ex schol.: διεκόμισας R Ald.: διεκόμισα V

κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
Βδ. οὔκ, ἢν ξυνῇς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα,
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
Φι. μαθητέον τἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ ἀποτείσω μηδέν, ἤν τι δρῶ κακόν.
Βδ. ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Χο. πολλάκις δὴ 'δοξ' ἐμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι [στρ.
καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλων,
οὗτος ὅν γ' ἐγώ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου·
πεινῇ γὰρ ᾗπερ Ἀντιφῶν·
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾤχετ', εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοις
τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὢν ἔλαττων οὐδενός.

ὦ μακάρι' Αὐτόμενες ὥς σε μακαρίζομεν,
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἶτ' Ἀριφράδην πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,

1275–1283 = 1284–1291

1254 πατάξαι] κατάξαι R V : καταράξαι v. l. apud schol. 1261 ἀπέρχεται Cobet 1262 τἄρ' Elmsl. : γ' ἄρα vel ἄρα codd. 1267 κρωβύλων V Suid. : Κρωβύλου R Ald. 1274 ἔλαττον Bentl.

ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε.
. . . . [ἀντ.
εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
ἡνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
† καί με κακίσταις † ἔκνισε· κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὑκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ξα. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρὶς μακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ᾖ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
Ξα. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῆν Ἵππυλλος Ἀντιφῶν Λύκων
Λυσίστρατος Θούφραστος οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ' ἐσκίρτα 'πεπόρδει κατεγέλα
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον
κἄτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς 'παῖ παῖ' καλῶν.
εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ᾔκασεν Λυσίστρατος·

1282 φύσεως codd. : corr. Bentl. h. v. secl. Bothe 1283 deest antistrophae pars prior 1286 κακίσταις] κακίσας Briel 1287 οὑκτὸς Dind. : οἱ 'κτὸς Ald. : ἐκτὸς vulg. 1293 τέγους Bentl. : στέγειν R (omissis in textu insequentibus vv. duobus) : ἐμαῖς Ald. : om. V C Suid. 1295 πληγὰς B : πλευρὰς vulg. 1307 κἄτυπτεν ἐμὲ Elmsl. : κἄτυπτέ με R C : κατυπτέ με V : κἄτυπτε δή με Ald.

'ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι.'
ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν ὡς δὴ δεξιός.
ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· 'εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί;'
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχῃ.
ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

Φι. ἄνεχε πάρεχε·
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἷον, εἰ μὴ 'ρρήσεθ', ὑμᾶς
ὦ πόνηροι ταυτηὶ τῇ
δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

ΞΥΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας.
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

Φι. ἰὴ ἰεῦ, καλούμενοι.
ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἆρά γ' ἴσθ'
ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαιβοῖ, αἰβοῖ.

1309 τρυγὶ] Φρυγὶ Kock 1310 ἀχυρμὸν Dind. : ἀχυρῶνας Ald. : ἄχυρον R V 1324 καὶ δὴ B : δὴ καὶ R Ald. : καὶ V C : καὐτὸς Mein. (cf. 1360) 1332 Ξυμπότης τις Dind. : Βδ. vulg.

τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισι; ποῦ 'στιν ⟨ἡμῖν⟩
ἡλιαστής; ἐκποδών.
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὁρᾷς ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας·
ὧν οὕνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' ἠργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
Βδ. ὦ οὗτος οὗτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.
οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν 'Απόλλω τοῦτο δρῶν.
Φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

1340 ἡμῖν add. Herm. fortasse sic interpungendum οὐκ ἄπεισι—ποῦ 'στιν ἡμῖν;—ἡλιαστὴς ἐκποδών; 1346 λεσβιεῖν vulg. : corr. Blaydes 1363 οἵως Ald. 1365 ποθεῖν R Ald. : ποθεῖς V Γ B Suid. : ποῖ θεῖς (om. τ') Kock

Βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα;
τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;
Βδ. νὴ τὸν Δί' αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
Φι. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς κάεται.
Βδ. δᾲς ἥδε; Φι. δᾲς δῆτ'. οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ;
Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδ. ὁ δ' ὄπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;
Φι. ἆ ἆ τί μέλλεις δρᾶν; Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
'Ολυμπίασιν, ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
'Εφουδίων ἐμαχέσατ' 'Ασκώνδᾳ καλῶς
ἤδη γέρων ὤν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν 'Ολυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ

ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
ὁδὶ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
Βδ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὖ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·
ὥστ' οἶδ' ὁτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας
τῆς 'Αγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

1369 ποίαν] πόθεν; Dind. 1371 σοί Ald. : τοι vulg.

Φι. ἄκουσον ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μὴ 'μοί γ' ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, 'ὦ κύον κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.'
Αρ. καὶ καταγελᾷς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, 'ὀλίγον μοι μέλει.'
Αρ. ἄληθες οὗτος; Φι. καὶ σὺ δή μοι Χαιρεφῶν
γυναικὶ †κλητεύειν ἐοικὼς† θαψίνῃ,
'Ινοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
Βδ. ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον
ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἑκών· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτείσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις;
Κα. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·

1413 κλητεύεις B : κλητεύων Dobr. ἔοικας Reiske 1414 πρὸς ποδῶν] προσπολῶν Herm. 1418 καλέσῃς codd. : corr. Reiske 1423 πότερον Bentl. : πρότερον codd. 1424 πράγματος] τραύματος B

ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
'ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.'
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου.
Βδ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φι. οὑχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρῖτις εἶπεν, 'εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.'
Κα. ὕβριζ' ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Βδ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσω σε— Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ τι ποιῶ;
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'— Βδ. ὀλίγον μοι μέλει.
Φι. φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κάνθαρός ποτε—
Βδ. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

Χο. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας [στρ.
τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἦ μέγα τι μεταπεσεῖται
ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.

1432 ἐς τὰ] ἐς τοῦ Scaliger 1433 σου] σοι R 1434 αὐτὸς] οὗτος Mein. 1443 οἴσω σε R V Ald. : ἔγωγε B 1449 ἀπολῶ σ' Reiske : ἀπολεῖς codd. 1454 ἦ μέγα τι μεταπεσεῖται Bergk post Bentl. : ἦ μέγα τι μεταπείσεται V : ἦ μέγα τί μέγα πείσεται R : ἦ μέγα τι πείσεται C : ἦ μεταπείσετ' Ald. 1455 ἐπὶ τὸ τρυφῶν Dind. : ἐπιτρυφὸν R : ἐπὶ τὸ ῥυφᾶν V : ἐπὶ τὸ τρυφερὸν Ald.

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
φύσεος, ἣν ἔχοι τις ἀεί.
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ [ἀντ.
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχὼν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

Ξα. νὴ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους
τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.
Φι. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
Ξα. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
Φι. κλῇθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ—

1458 *φύσεως* codd. : corr. Kust. 1461 *μεταβέβληνται* Blaydes 1473 *κατακοσμῆσαι*] *κατακηλῆσαι* V *γρ.* 1481 *τοὺς νῦν* Bentl. : *τὸν νοῦν* codd.

Ξα. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
Φι. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης·
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. Ξα. πῖθ' ἐλλέβορον.
Φι. πτήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ—
Ξα. τάχα βαλλήσεις.
Φι. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει. Ξα. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
οὐκ εὖ; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φι. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
φησίν τις ἢ οὐδείς; Ξα. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; Ξα. υἱὸς Καρκίνου
ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται·
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Ξα. ἀλλ' ᾠζυρὲ
ἕτερος τραγῳδὸς Καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὀψώνηκ' ἄρα.
Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε καρκίνους·
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
Φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὀξὶς ἢ φάλαγξ;
Ξα. ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Φι. ὦ Καρκίν' ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μ'· ᾠζυρέ,
ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

1487 ῥώμης] ῥύμης Lobeck 1490 πτήσσει] πλήσσει Bentl. 1491 βαλλήσῃ R : βαλλήσει Dind. 1502 μεσαίτατος R 1507 πλήν γε] πλὴν Γ (i.e. τρεῖς) Badham 1511 del. Hamaker 1514 μ'· ᾠζυρέ] μοι· σὺ δὲ Herm.

Χο. φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα τέκνα [στρ.
τοῦ θαλασσίου ⟨θεοῦ⟩,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτου,
καρίδων ἀδελφοί·

ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε, [ἀντ.
καὶ τὸ Φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος ὤ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῳδῶν.

1519 θεοῦ post θαλασσίου add. Bergk 1521 ἀτρυγέτοιο codd.: corr. Dind. 1523 κυκλοσοβεῖτε Dind.: ἐν κύκλῳ στροβεῖτε V (γρ. σοβεῖτε): ἐν κύκλῳ σοβεῖτε vulg.

EIPHNH

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ κανθάρου ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἵρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μέν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοίδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἑκάτεροι χρήσαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θρᾴκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοίδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργούς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἑρμῆν συλλαβέσθαι ἐξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεᾶς πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρὼν ὁ Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθανομένης τὰ περὶ τὸν Τρυγαῖον διασαφεῖ τὰ δέοντα· πάλιν †ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μηνύει†, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου καὶ δι' ἃς αἰτίας συνέστη, Φειδίου τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης χἀτέρων τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρυγαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεωρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἱδρύεται, καὶ θύσας ἐν τῷ προφανεῖ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται. ἐντεῦθεν οἵ τε τῶν εἰρηνικῶν ὅπλων

Ὑπόθεσις I tota est in V, pars in Ald.] 3 *ἀκούει* Gelenius : *ἀκούσας* V Ald. 4 *ἀνωτάτω*] *ἀνώτατα* Ald. 5 *ἐνοικισάμενος*] *ἐνοικίσας* Ald. *εἵρξας*] *καὶ καθείρξας* Ald. 6 *ἐπεφόρησε* Ald. 11 *ἅμα*] *ἅμας καὶ* Herwerden 24 *θύσας* Mein. : *οὖσα* V

δημιουργοὶ χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοὔμπαλιν κλαίοντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παιδία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα ῥήσεις γελωτοποιούς. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμῳδίας ἐστὶ τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς καὶ τοὺς Ἱππέας καὶ Ὁλκάδας, καὶ πανταχοῦ τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμῳδῶν τὸν ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον ἀεὶ διαβάλλων. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράματος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνὺς ὁπόσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ἡ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί. οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσφορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, †ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης†.

II

Ἤδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν (ἱκανὸς γὰρ διιππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος), τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἑλέσθαι. παρεισάγει τοίνυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πευσόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρύχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δή, διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρεισάγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων Ἀττικῶν γεωργῶν.

1 δημιουργοὶ editores : γεωργοὶ V 17 ἡνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης] ἐνίκα Εἰρήνῃ Λεωκράτης Richter
Ὑπόθεσις II est in R V Ald.] 26 ἐκτρύχει Kuster : ἐκτρέχει vulg.

III

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς ⟨καὶ ἑτέραν⟩ Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σῴζεται. Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Τῷ Διὶ φράσαι σπεύδων τὰ κατ' ἀνθρώπους ⟨κακὰ⟩
Τρυγαῖος, ⟨ἀναπτέσθαι⟩ θέλων ὡς τοὺς θεούς,
ἐξέτρεφεν ὄρνιθ'. ὡς δ' ἀνέπτη, κατέλαβεν
Ἑρμῆν μόνον ἄνω· κᾆτ' ἐπιδείκνυσιν φράσας
τὸν Πόλεμον †βρύθηται† ἀπηρτημένον
ἀέριος, ἕτοιμόν τ' ὄντα πρὸς κακουχίαν
τὴν πρότερον, Εἰρήνην δὲ κατορωρυγμένην
ἱκέτευσαν οἱ κατ' ἀγροὺς ἀνάπαλιν ποιεῖν.
†τὸ μέλ βαδ'† ἐπένευσε· καὶ τότε
ἀπάγουσιν αὐτὴν ἐκ βερέθρου καὶ τἀγαθά.

Ὑπόθεσις III est in R V Ald.] 1 φέρεται] φαίνεται V δεδιδαχὼς καὶ ἑτέραν Bekk. : ὅτι καὶ ἑτέραν δεδίδαχεν Ald. : δεδιδαχὼς R V

Ὑπόθεσις IV accessit ex V] 7 κακὰ add. Dind. 8 ἀναπτέσθαι add. Mein. 9 ἐξέτρεφον ὄρνιθες V 13 κατορωρυγμένον V 15 τὸ μέλ] τὸ μὲν apogr. V (Ven. 475)

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ ΤΡΥΓΑΙΟΥ
ΤΡΥΓΑΙΟΣ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΥΓΑΙΟΥ
ΕΡΜΗΣ
ΠΟΛΕΜΟΣ
ΚΥΔΟΙΜΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ ΜΑΝΤΙΣ
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ
ΔΟΡΥΞΟΣ
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ
ΕΙΡΗΝΗ, ΟΠΩΡΑ, ΘΕΩΡΙΑ — *κωφὰ πρόσωπα*

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙΚΕΤΗΣ Α

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β

ἰδού. δὸς αὐτῷ, τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
Οι.[α] δὸς μᾶζαν ἑτέραν, ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
Οι.[β] ἰδοὺ μάλ' αὖθις. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες;
κατέφαγεν; Οι.[α] οὐ μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
Οι.[β] ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν.
Οι.[α] ἑτέραν ἑτέραν δός, παιδὸς ἡταιρηκότος·
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Οι.[β] ἰδού.
ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
Οι.[α] αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χἀτέραν μοι χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ⟨ἔθ'⟩ ἑτέρας. Οι.[β] μὰ τὸν 'Απόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Codd. hos citavimus: R V Γ: B C cum aliud atque Aldina tradunt
1-81 Personarum vices in codd. male distributas corr. Dobr., Mein., Beer 5 'φερον Mein. 6 οὐ κατέφαγεν;— μὰ codd.: corr. Bergk 7 περικυλίσας C: περικυκλίσας vulg. 16 ἔθ' ἑτέρας Dind.: ἑτέρας R V: ἑτέρας γε Ald.

Οἰ.α αὐτὴν ἄρ’ οἴσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἰ.β νὴ τὸν Δί’ ἐς κόρακάς γε καὶ σαυτόν γε πρός.
[ὑμῶν δέ γ’ εἴ τις οἶδ’ ἐμοὶ κατειπάτω,
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ’ ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὗς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ’ ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι’ ἡμέρας ὅλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.]
ἀλλ’ εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ’ ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ’ ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάθοις διαρραγείς.
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες ἐς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν·
χὤτου ποτ’ ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ
οὐκ οἶδ’. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε. Οἰ.α τοῦ γάρ ἐστ’; Οἰ.β οὐκ ἔσθ’ ὅπως
τοῦτ’ ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
Οἰ.α οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, ‘τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί;’ κᾆτ’ αὐτῷ γ’ ἀνὴρ
Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος·
‘δοκέω μέν, ἐς Κλέωνα τοῦτ’ αἰνίσσεται,

18 *συλλαβὼν*] *προσλαβὼν* Ald. 28 *γυναιξὶ* Athenaeus 32 *λάθοις* Reisig: *λάθῃς* codd. 42 *οὐ*] *τοῦ* V: unde *οὐκ ἔστι τὸ τέρας τοῦ* Bentl. *σκαταιβάτου* Mein.: *σκαταιβότου* Rutherford 47 *αἰνίττεται* codd.: corr. Dobr.

ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.'
Οι.^{β} ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
Οι.^{α} ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσιν
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διὶ
καί φησιν, 'ὦ Ζεῦ τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα.'
ἔα ἔα.
σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ

ὦ Ζεῦ τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.
Οι.^{α} τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὔθ' οὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί·
'πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;'
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅποι
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασεν,
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
'ὦ Πηγάσειον,' φησί, 'γενναῖον πτερόν,

48 ἀναιδέως R V : ἀναιδῶς Ald. : ἐν 'Αΐδεω van Leeuwen τὴν om. Elmsl. 63 σεαυτοῦ R Ald. 67 ἐνθαδί] ἂν ταδί Lenting 70 ἀνερριχᾶτ' codd. : corr. ex Etym. Mag. 76 πηγάσιον R V : πηγάσιόν μοι Ald. : corr. Dind.

ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.'
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες·
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν ἐς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Τρ. ἥσυχος ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'·
εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

Οἰ.[a] ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις.

Τρ. σίγα σίγα.

Οἰ.[a] ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

Τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

Οἰ.[a] τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

Τρ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλῄειν.

Οἰ.[a] οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν; Οἰ.[a] τίνα νοῦν
ἔχων;

Τρ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

87–89 secl. Hamaker 98 secl. Hamaker ἀνθρώποισι V Ald. : ἀνθρώποις R : τοῖς τ' ἀνθρώποις φράζω σιγᾶν Dobr. 100 ἀποικοδομεῖν Fl. Christianus

Οἰ.ª ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύῃ; Τρ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.
Οἰ.ª μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.
Τρ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οἰ.ª ἰοὺ ἰοὺ ἰού·
ὦ παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρᾳ.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΠΑΙΔΙΟΝ

ὦ πάτερ ὦ πάτερ ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ' ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.
Τρ. δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.
ἢν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.
Πα. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
Πα. τίς δ' ἡ 'πίνοιά σοὔστὶν ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεοὺς ὦ παππία;
Τρ. ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
Πα. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῷον ἦλθεν ἐς θεούς.
Τρ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτέ,
ᾠ' ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.
Πα. οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

107 καταγορεύσῃ codd.: corr. Cobet 114 ἆρ'] ἦ ῥ' schol.
119 ὑμῖν] ὑμῶν Mein.

Τρ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Πα. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;
Τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.
Πα. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν.
Πα. ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε Πήγασε χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
τοὺς μυκτῆρας; πρὸς τὰς λαύρας.
ἵει σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθὸς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερίων σίτων πάντων.
ἄνθρωπε τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ' ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,

138 τὰ σιτία] 'γὼ σιτία Cobet 155 χρυσοχαλίνων Suid. 161 ὀρθὸς V: ὀρθῶς R et vulg. 163 ἡμερίων] ἡμεριῶν (littera ν supra ι erasa) lemm. schol. Rav.: ἡμερινῶν codd. σίτων Pors.: σιτίων codd.

κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἤν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ' ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιὲ πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
κεἰ μὴ φυλάξει, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Τρ. ἱπποκάνθαρος.
Ερ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστ'; Τρ. ἐμοί; μιαρώτατος.
Ερ. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἔστι σοι.
Τρ. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
οὐ συκοφάντης οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
Ερ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
Ερ. ὦ δειλακρίων πῶς ἦλθες; Τρ. ὦ γλίσχρων ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος;
ἴθι νυν κάλεσόν μοι τὸν Δί'. Ερ. ἰὴ ἰὴ ἰή,
ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν·
φροῦδοι γὰρ ἐχθές εἰσιν ἐξῳκισμένοι.

175 στροφεῖ] στρέφει Cobet 176 φυλάξεις codd. : corr. Reiske 180 με] μοι Blaydes 182 βδελυρὲ Suid. : μιαρὲ codd. 196 ὅτι Brunck : ὅτ' codd. οὐδ' ἔμελλες Dobr.

Τρ. ποῖ γῆς; Ερ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ;
Ερ. πόρρω πάνυ;
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
Τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια καὶ σανίδια καμφορείδια.
Τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;
Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
Τρ. τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
Ερ. ὁτιὴ πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·
'ναὶ τὼ σιὼ νῦν ὡττικίων δωσεῖ δίκαν.'
εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἁττικωνικοὶ
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· 'ἐξαπατώμεθα
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὖθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον.'
Τρ. ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
Ερ. ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. ἐς ποῖον; Ερ. ἐς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν. Τρ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

211 ὁτιὴ Bentl. : ὅτι codd. 214 ἀττικίων δώσει δίκην codd. : corr. Hirschig 215 πράξαιντ' codd. : corr. Bekk. 219 Πύλον Ald. : πόλιν R V : utrumque apud schol.

Ερ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος.
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ

ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. ὦναξ Ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
ὅσον κακόν, καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πο. ἰὼ Πρασιαὶ τρὶς ἄθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω·
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.
Πο. ὦ Μέγαρα Μέγαρ' ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
ἁπαξάπαντα καταμεμυττωτευμένα.
Τρ. βαβαὶ βαβαιὰξ ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.
Πο. ἰὼ Σικελία καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
Τρ. οἵα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
Πο. φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
Τρ. οὗτος παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρῳ.
τετρώβολον τοῦτ' ἐστί· φείδου τἀττικοῦ.
Πο. παῖ παῖ Κυδοιμέ.

233 ἔνδοθεν R 246 ὦ] ἰὼ Ald. ἐπιτρίψεσθ' codd. : corr. Elmsl. 251 Τρ. Dobr. : vulgo Πολέμῳ continuatur οἷον Mein. 253 χρῆσθαι θατέρῳ codd. : corr. Dind. 254 τετρωβόλου Kuster

ΚΥΔΟΙΜΟΣ

τί με καλεῖς; Πο. κλαύσει μακρά.
ἕστηκας ἀργός; οὑτοσί σοι κόνδυλος.
Κυ. ὡς δριμύς. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα.
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες ἐς τὸν κόνδυλον;
Πο. οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων; Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε
οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
Πο. οὔκουν παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ ⟨πάνυ⟩;
Κυ. ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.
Τρ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·
εἴπερ γὰρ ἥξει τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ' ὦ Διόνυσ' ἀπόλοιτο καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Πο. οὗτος. Κυ. τί ἔστιν; Πο. οὐ φέρεις;
Κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἁλετρίβανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τρ. εὖ γ' ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κἀν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
Πο. οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει
ἀνύσας τι; Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἧκέ
νυν ταχύ.
Τρ. ὦνδρες τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.
Κυ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε κἄτ' οἴμοι μάλα.

256 οὑτοσί σοι R : οὗτο σὶ V in ras. : οὑτοσὶ γὰρ Ald. 257–8 Τρ. ὡς δριμύς. Κυ. οἴμοι— Τρ. μῶν— Herm. ἐνέβαλεν Herm. 259 οἴσεις] οἶσ' οἶσ' Dobr. 261 πάνυ add. Dobr. 266 ταράξει] καταράξει Herwerden 269 Ἀθηναίοις codd.: corr. Pors. 270 secl. Cobet 273 secl. Dind. πρὶν ἤ γε Buttmann 274 δῆτ' V Ald. : γέ τι R : γέ τιν' Dind.

Πο. τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλετρίβανος.
Πο. πῶς ὦ πανοῦργ᾽; Κυ. ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ᾽ ἀπώλεσαν.
Τρ. εὖ γ᾽ εὖ γε ποιήσαντες ὦ Διοσκόρω.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ᾽ ὦ βροτοί.
Πο. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ᾽ εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ᾽ ᾖδε τῆς μεσημβρίας,
'ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι.'
νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες Ἕλληνες καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα.
ἀλλ᾽ ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ᾽ ἴτ᾽ ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ᾽ ἅμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία·
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τάδ᾽ ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει·
οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν ἐς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
Τρ. οὐ σιωπήσεσθ᾽, ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι

282 Λακεδαιμονίοισιν in V notavimus 291 χαίρομαι κεὐφραίνομαι R V Suid. : τέρπομαι καὶ χαίρομαι Ald. 303 φοινικίδων Mein. cum schol. Rav.

τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;
Χο. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
Τρ. εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
Χο. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοὺ ἰού.
Τρ. ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα καὶ ταραττέτω,
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
Τρ. τί τὸ κακόν; τί πάσχετ' ὦνδρες; μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος αὐτὼ τὼ σκέλει χορεύετον.
Τρ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
Χο. ἢν ἰδοὺ καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.
Χο. ἕν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
Τρ. τοῦτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτογὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοί μ' ἐστ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. μή τι καὶ νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς·

313 εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον R V: εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε Ald.: εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον δεδιότες τὸν Κέρβερον Brunck 316 καὶ νῦν] χαίρων Mein. 329 ὀρχήσεσθ' codd.: corr. Bekk. 334 μ' ἐστ'] μοὔστ' Dind. 337 μή τι καὶ R V: μηκέτ' οὖν Ald.

ἀλλ᾽ ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ᾽· ἤ-
δη γὰρ ἐξέσται τόθ᾽ ὑμῖν
πλεῖν μένειν βινεῖν καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι κοτταβίζειν,
†συβαρίζειν†
ἰοῦ ἰοῦ κεκραγέναι.

Χο. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ᾽ ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν [ποτέ]. [στρ.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην πράγματά τε καὶ στιβάδας, ἃς
ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ᾽ ἄν μ᾽ εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ᾽ ἁπαλὸν ἄν μ᾽ ἴδοις καὶ πολὺ νεώτερον,
ἀπαλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα
πλανώμενοι
ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
ἀλλ᾽ ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ᾽ εἵλετ᾽ ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

Τρ. φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.
Ερ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ τί ποιεῖν διανοεῖ;
Τρ. οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ᾽ ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.
Ερ. ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἢν λάχω.
Ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ᾽ ὅτι.
Ερ. ἀπόλωλας, ἐξόλωλας. Τρ. ἐς τίν᾽ ἡμέραν;
Ερ. εἰς αὐτίκα μάλ᾽. Τρ. ἀλλ᾽ οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ᾽ ἄλφιτ᾽ οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

346–360 = 385–399 = 582–600

341 βινεῖν Dind. : κινεῖν codd. 344 συβαρίαζειν Mein. 346 ἐκγένοιτ᾽ (γένοιτο V) ἰδεῖν ταύτην με τὴν ἡμέραν ποτέ R V : μοι γένοιτ᾽ ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ Ald. : ἐκγένοιτ᾽ ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ Pors. ποτέ secl. Bergk 347 ἠνεσχόμην codd. : corr. Brunck 364 οὐκοῦν ἢν] οὔκ, ἢν μὴ Dobr. 368 τυρόν] πυρόν Suid.

Ερ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. κᾆτα τῷ τρόπῳ
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;
Ερ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεὺς ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη 'στ' ἀποθανεῖν; Ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Τρ. ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ερ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἁγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. μή νυν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὡρμήδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ὦνδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.

Χο. μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μηδαμῶς, [ἀντ. α.
εἴ τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ ⟨νῦν⟩ πράγματι.
Τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα;
Χο. †μὴ γένῃ παλίγκοτος ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,†
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλανθρωπότατε καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱεραῖσι προσόδοις τε μεγάλαισι διὰ παντὸς ὦ δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.

373 'στ'] γ' Ald. 374 μοι νῦν etiam V : νύν μοι Cobet 382 ὦ 'ρμίδιον codd.: corr. Schwabe 385 μηδαμῶς μηδαμῶς V : μὴ μηδαμῶς μηδαμῶς R : μηδαμῶς μὴ μηδαμῶς Ald. 387 νόμιζ' Bentl. : νομίζων codd. νῦν add. Bentl. 390 μὴ . . . ἡμῖν secl. Dind. lacunam notans

Τρ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ερ. ἴθι δὴ κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.
Τρ. ἡ γὰρ Σελήνη χὠ πανοῦργος Ἥλιος
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.
Ερ. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὁτιὴ νὴ Δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλοιντ' ἂν ἡμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ερ. ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτην
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁμαρτωλίας.
Τρ. ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
μυστήρι' Ἑρμῇ, Διιπόλει', Ἀδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν Ἑρμῇ πανταχοῦ.
χἄτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
Ερ. οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε

402 sic Ald.: om. R: κλέπται τε (αι τε in ras.) γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσὶν V: Trygaeo continuavimus cum schol. 405 ἂν πείσαις] ἀναπείσεις Hirschig 409 δὴ τί Bentl.: τί δὴ (vel δὲ) codd. 415 ἁρματωλίας codd.: corr. Bentl. 417 τήνδε] τῶνδε Mein. ξυνέλκυσον] ξυνανέλκυσον Dobr. 420 Διιπόλει' Pors.

ἅττα χρὴ ποιεῖν ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ 'φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.
Ερ. σπονδὴ σπονδή·
εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.
Τρ. σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
Χο. μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διαγαγεῖν τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ Διόνυσ' ἄναξ
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.
Χο. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
ἐς φῶς ἀνελθεῖν ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.
Τρ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Χο. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβοι,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιὼν ἰή.
Τρ. ἄφελε τὸ παίειν ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
Χο. ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.
Τρ. Ἑρμῇ Χάρισιν Ὥραισιν Ἀφροδίτῃ Πόθῳ.

432 'φιαλοῦμεν Eustathius: φιαλοῦμεν codd. 435 εὐχόμεσθα Hamaker: εὐχώμεσθα V (in ras.) Ald.: εὐχώμεθα R 439 διαγαγεῖν Lenting: διάγειν R V Γ: διάγειν με Ald. 446 πάσχοι γε τοιαῦθ' R Ald.: πάσχοιτο τοιαῦταθ' V: πάσχοι τοιαῦτ' ἅτθ' Dind. 447 κεἴ] εἴ R V δορυξὸς etiam V: δορυξόος Suid. 450 ξυλλάβῃ codd.: corr. Mein. 454 παίειν] παιὼν Elmsl. cum schol.

Χο. Ἄρει δὲ μή. Τρ. μή. Χο. μηδ' Ἐνυαλίῳ
γε. Τρ. μή.
Χο. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.

Ερ. ὢ εἶα. [στρ.
Χο. εἶα μάλα.
Ερ. ὢ εἶα.
Χο. εἶα ἔτι μάλα.
Ερ. ὢ εἶα, ὢ εἶα.
Τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'·
οἰμώξεσθ' οἱ Βοιωτοί.
Ερ. εἶά νυν.
Τρ. εἶα ὤ.
Χο. ⟨ἀλλ'⟩ ἄγετε ξυνανέλκετε καὶ σφώ.
Τρ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;
Χο. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;

Τρ. ὦ Λάμαχ' ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ' ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
Ερ. οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
Τρ. ἀλλ' οἱ Λάκωνες ὤγάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
Χο. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Ερ. οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ Δί' ἐξολωλότες.

459–472 = 486–499

457 μή; Τρ. μή Bentl.: Τρ. μὴ μή codd. 469 ἄγετον ξυνέλκετον (ξυνάλκετον V) codd.: corr. Dobr.: fortasse ἄγετ' οὖν ξυνανέλκετε 475 Ερ. codd.: Χο. Dind. οὐδ' R: εὖδ' V: εὖ Ald.

Τρ. οὐδὲν ποιοῦμεν ὦνδρες· ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.

Ερ. ὢ εἶα. [ἀντ.
Τρ. εἶα μάλα.
Ερ. ὢ εἶα.
Τρ. εἶα νὴ Δία.
Χο. μικρόν γε κινοῦμεν.
Τρ. οὔκουν δεινὸν . . . . . .
τοὺς μὲν τείνειν τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
πληγὰς λήψεσθ' ὠργεῖοι.
Ερ. εἶά νυν.
Τρ. εἶα ὤ.
Χο. ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.
Τρ. ὑμεῖς μὲν γοῦν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.
Χο. ἀλλ' εἴσ' οἱ κωλύουσιν.

Ερ. ἄνδρες Μεγαρῆς οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ερ. χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦνδρες ὑμῖν.
Χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. οἵ τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι κἄλλος οὐδείς.
Χο. ἄγε νυν ἄγε πᾶς.

490 Χο. R V : Ερ. alii 491 δῆτα τόδ' ἐστίν post δεινὸν supplet Dind. 493 ἀργεῖοι Mein. 496 ἡμῖν Suid. : ὑμῖν codd. 497 γοῦν Bentl. : οὖν codd. : νυν Lenting 498 ἀνδρείως Bentl. : ἀνδρικῶς codd. 511 ἐξέλκουσι] ἐκτελοῦσι Herwerden

Ερ. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη.
Χο. μή νυν ἀνῶμεν ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ερ. ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο.
Χο. ὢ εἶα νῦν, ὢ εἶα πᾶς.
ὢ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα.
ὢ εἶα εἶα εἶα εἶα εἶα πᾶς.
Τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ Θεωρία,
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.
Ερ. μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;
Τρ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου— Ερ. κλαύσἄρα σὺ
ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν.
Τρ. κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
†κόλπου† γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν— Ερ. ἴθι νυν ἄθρει
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
ἁπαξάπασαι καὶ κυάθους προσκείμεναι.
Τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει

524 ὦ Θεωρία] Εἰρήνη φίλη Mein. 531 τρυγῳδῶν Reiske 536 fortasse βολίτου, γυναικῶν εἰς ἀγρόν] ἐς ἰπνόν schol. 537 χοός Suid.

τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ερ. αἰβοῖ τάλας,
Τρ. ἐκεινονὶ γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; Ερ. ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ 'κεινουί.
Τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ερ. ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.
Τρ. νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.
Ερ. ὦ Πόσειδον ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.
Τρ. νὴ Δί' ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γῄδιον.
ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων

548 τὸν δὲ δρεπανουργὸν Cobet 557 σ' B : γ' Ald. : om. RV
574 παλαθίων Suid.

τῶν τε σύκων τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι τῶν τ' ἐλαῶν
  ὧν ποθοῦμεν,
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

Χο. χαῖρε χαῖρ', ὡς ἀσμένοισιν ἦλθες, ὦ φιλτάτη. [ἀντ. β.
σῷ γὰρ ἐδάμην πόθῳ, δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
. . . .
ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος ὦ ποθουμένη
πᾶσιν ὁπόσοι γεωργὸν βίον ἐτρίβομεν.
  μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα κἀδάπανα καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χῖδρα καὶ σωτηρία.
ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὁπόσ' ἔστι φυτὰ προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε; τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.
Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ †αὐτῆς ἦρξεν† Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν αὐτός, ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,

582 χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες codd. : corr. Bergk 584 ἐδάμην . . . βουλόμενος Dind. : ἐδάμημεν . . . βουλόμενοι codd. (etiam V) 588 γεωργικὸν codd. : corr. Bothe 600 ὁπόσ' Bentl. : ὅσ' codd. 603 σοφώτατοι] λιπερνῆτες Diodorus δὴ ξυνίετε] τις ξυνιέτω Diod. 605 αὐτῆς ἦρξεν codd. et Diod. : ἦρξεν αὐτῆς Bentl. : ἦρξεν ἄτης Seidler 606 τύχης] δίκης Ald.

ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ᾽ ἐκεῖ τούς τ᾽ ἐνθάδε.
ὡς δ᾽ ἅπαξ †τὸ πρῶτον ἄκουσ᾽† ἐψόφησεν ἄμπελος
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ᾽ ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτ᾽ ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ᾽ ἠφανίζετο.
Τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾽γὼ ᾽πεπύσμην οὐδενός,
οὐδ᾽ ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.
Χο. οὐδ᾽ ἔγωγε πλήν γε νυνί. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ᾽ ἡμᾶς λανθάνει.
Ερ. κᾆτ᾽ ἐπειδὴ ᾽γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε
ἠγριωμένους ἐπ᾽ ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ᾽ ἐμηχανῶντ᾽ ἐφ᾽ ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ᾽ ἅτ᾽ ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τήνδ᾽ ἀπορρίψαντες αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν·
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ᾽ αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.
Τρ. ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου
ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ ᾽φύτευσα κἀξεθρεψάμην.
Χο. νὴ Δί᾽ ὦ μέλ᾽ ἐνδίκως ⟨γε⟩ δῆτ᾽, ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. κᾆτα δ᾽ ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ᾽ ἅτ᾽ ὢν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,

610 κἀξεφύσησεν Bentl. commate post πόλιν in v. 608 posito 612 τὸ πρῶτον ἄκουσ᾽] τὸ πρῶτον ἀφθεῖσ᾽ Blaydes 628 τὴν] καὶ Pors. 629 φυτεύσας ἐξεθρεψάμην codd.: corr. Bentl. 630 γε add. Bentl. 633 ἐμάνθανεν] ἐλάνθανεν Γ Ald. et apud schol. 637 κεκραγότες Blaydes

αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε·
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἐτύπτονθ' οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ,
μὴ λέγε,
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι σιωπᾷς ὦ πότνια κάτειπέ μοι.
Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη.
ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τἠκκλησίᾳ.
Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,

640 Βρασίδα Suid. 643 ἅττα Fl. Christianus: ἅττ' ἂν codd.

ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὤστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ερ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὗπέρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.
Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὢν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρωτᾷ τῇ πόλει.
Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα. Ερ. τρόπῳ τίνι;
Τρ. ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ερ. ὢ ὤ,
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί;
Ερ. πάμπολλα καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε·
πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλέης ἀνήρετο.
Τρ. εὐδαιμονεῖ, πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί;
Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.
Ερ. Σιμωνίδης; πῶς; Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν; Τρ. ἀπέθανεν
ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. τί παθών; Τρ. ὅ τι;

676 οὗπερ Bentl.: ὅπερ R V Γ: ὥσπερ Ald. 684 αὑτῷ] οὕτω Cobet 693 τὸ τί; Reiske 694 κατέλειπεν V

ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χἄτερα πόσ᾽ ἄττ᾽ οἴει γεγενῆσθ᾽ ἐν τῇ πόλει;
ὥστ᾽ οὐδέποτ᾽ ὦ δέσποιν᾽ ἀφησόμεσθά σου.
Ερ. ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ᾽ ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. ὦ φιλτάτη δεῦρ᾽ ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ᾽ ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ᾽ Ἑρμῆ τῆς Ὀπώρας κατελάσας;
Ερ. οὐκ εἴ γε κυκεῶν᾽ ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβών, ἧσπέρ ποτ᾽ ἦν.
Τρ. ὦ μακαρία βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ᾽ ὦ φίλ᾽ Ἑρμῆ χαῖρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. ὦ κάνθαρ᾽ οἴκαδ᾽ οἴκαδ᾽ ἀποπετώμεθα.
Ερ. οὐκ ἐνθάδ᾽ ὦ τᾶν ἔστι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ᾽ ἕξει σιτία;
Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. πῶς δῆτ᾽ ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρρει, καλῶς·
τηδὶ παρ᾽ αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ᾽ ὦ κόραι
ἕπεσθον ἅμ᾽ ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ᾽ ἐστυκότες.

Χο. ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῴζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα

703 ἰδὼν R V Ald.: ὁρῶν B 705 ἀφησόμεσθά R: ἀφεξόμεθά V (in ras.) Ald. (-σθά) 715 βουλὴ σὺ schol.: σὺ βουλὴ codd. 716 ῥοφήσεις codd.: corr. Elmsl. 729 τάδε τὰ σκεύη παραδόντες] τήνδε σκευὴν ἀποδύντες Hamaker 730 δῶμεν] φῶμεν Mein.

περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν ὅσα τε νοῦς ἔχει.
χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις·
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται,
ἄξιος εἶναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας,
τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους παρέλυσεν
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεί, καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο,
'ὦ κακόδαιμον τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
ἐς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε τὸ νῶτον;'
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει,

740 τοῖς] τοὺς R 742–3 inverso ordine codd.: transp. Bergk 742 παρέλυσεν] κατέλυσεν Ald. 744 secl. Hamaker 745 εἶτ' ἀνέροιτο Bentl.: ἐπανέροιτο codd. 752 ἐπιχειρεῖ Ald.

διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς κἀπειλὰς βορβοροθύμους,
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας,
φώκης δ' ὀσμήν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὕνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαίστρας περινοστῶν
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
'φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μἀφαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.'

Μοῦσα σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ [στρ.
τοῦ φίλου χόρευσον,

753 βαρβαρομύθους Mein. ex schol. 754 καὶ . . . πάντων] θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς Hamaker ex Vesp. 1031 756 κεφαλαὶ] γλῶτται Bentl. ἐλιχνῶντο schol. et Ald. 759 ὑμῶν] ἡμῶν V 774 ἀνδρὸς] λαμπρὸν schol.

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας
καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὕπακουε μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς σφυράδων ἀποκνίσματα μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων [ἀντ.
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ, χορὸν δὲ μὴ 'χῃ Μόρσιμος
μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι βατιδοσκόποι Ἅρπυιαι,
γραοσόβαι μιαροὶ τραγομάσχαλοι ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλει.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοὐρανοῦ 'φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.
Οι. ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

785 ὑπακούσῃς codd.: corr. Bentl. 821–3 μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦτ'· ἔμοιγέ τοι ἐντευθενὶ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ Rutherford 822 ἀπ' οὐρανοῦ Ald.

Οι. τί δ' ἔπαθες; Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Οι. ἴθι νυν κάτειπέ μοι— Τρ. τὸ τί;
Οι. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὔκ, εἰ μή γέ που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Οι. τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι
τὰς ἐνδιαεριαυεριυηχέτους τινάς.
Οι. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι, κατὰ τὸν ἀέρα
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. μάλιστα. Οι. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
Τρ. Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Οι. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν; Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβών,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Οι. πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας; Τρ. ὁπόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ.
Οι. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
ἄγε νυν ἴωμεν. Οι. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτῃ τι; Τρ. μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Οι. λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

831 ἐνδιαεραυρινηχέτους Dind. 837 ἑῷον Mein. 847 ὁπόθεν Elmsl. : σύ; Τρ. πόθεν codd. 851 ἄγε νυν ἴωμεν Trygaeo contin. Boissonade

Χο. εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρε- [στρ.
σβύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.
Τρ. τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;
Χο. ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.
Τρ. οἶμαι. τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;
Χο. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.
Τρ. οὔκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κανθάρου 'πιβὰς
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Οι. ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται.
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.
Τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὑτηί; Τρ. τί φῄς;
αὕτη Θεωρία 'στίν. Οι. ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρωνάδ' ὑποπεπωκότες;
Τρ. σάφ' ἴσθι, κἀλήφθη γε μόλις. Οι. ὦ δέσποτα
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα.
Τρ. εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε;
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών;
οὗτος τί περιγράφεις; Οι. τὸ δεῖν' εἰς Ἴσθμια

856–867 = 910–921

860 γέρων B 863 οἶμαι] οἴμοι Lenting 864 Χο. add. Bentl. φανεὶς Ald. 866 αὐτοὺς Ald.: om. vulg. 867 βινεῖν Fl. Christianus: κινεῖν codd. 872 ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Οι. τίς αὑτηί; (Τρ. addidimus) τί φῄς; Dobr.: ἀνύσαντες τῇ βουλῇ τι ταυτηνί τί φῄς V: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ ταυτηί τί φῄς; R: ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θερ. τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς Ald. 873 Οι. addidit Dobr. 874 ὑποπεπτωκότες R V Ald.

σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων. δεῦρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς ἐς μέσους ἄγων.
Οι. ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς; Οι. ὅστις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὑτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλει
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτ' ὀπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.
Οι. διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταυθοῖ γὰρ ⟨οὖν⟩
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
Τρ. ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν ὀρύττειν πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
θέασ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει,
ἀλλ' ηὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

882 *αὐτοὺς ἐς μέσους* V : *εἰς* (*ἐς* R) *μέσους αὐτοὺς* R Ald. : corr. Seidler 891 *ὁρᾶτε τοὐπτάνιον* codd. : corr. Bentl. 892 Οι. Beer : vulgo Tryg. continuatur *ἐνταῦθα* codd. : correximus *οὖν* add. Herm. 897 om. codd. praeter R 900 *ἄξετε*] *εξετε* R[1] 907 *θᾶσ'* Dind.

Χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί- [ἀντ.
της ἐστὶν ἅπασιν ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
Τρ. ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
Χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
Τρ. φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.
Χο. καὶ πλήν γε τῶν θεῶν ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
Τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων
τὸν δημότην ὅμιλον,
καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν
Ὑπέρβολόν τε παύσας.

Οι. ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;
Χο. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμήδιον;
Τρ. τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
Χο. βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέῃ.
Τρ. ἀλλ' ὑὶ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ; Χο. μὴ μή. Τρ. τιή;
Χο. ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.
Τρ. τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; Χο. ὀΐ.
Τρ. ὀΐ; Χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμ'. Χο. ἐπίτηδές γ', ἵν' ⟨ὅταν⟩ ἐν τἠκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς ὀΐ—
Τρ. εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους

910 πολίταις Herm codd. : corr. Dind. 926 δέῃ Dind. : δέοι codd. 928 θεαγένους codd. : corr. Dind. 929 τῷ δὴ R : τί δὴ V Ald. : τῷ δαὶ Mein. 931 ὅταν add. Mein. 932 λέγῃ V : λέγει vulg.

καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. ἴθι νυν ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

Χο. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χἠ τύχη κατορθοῖ, [στρ.
χωρεῖ κατὰ νοῦν; ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χο. ἐπείγετέ νυν ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μετάτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
Τρ. τὸ κανοῦν πάρεστ' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ὑμᾶς.
Χο. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον; ὡς
ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

Τρ. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.
Οι. ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.
Τρ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβών,
σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός γε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥῖπτε τῶν κριθῶν. Οι. ἰδού.
Τρ. ἔδωκας ἤδη; Οι. νὴ τὸν Ἑρμῆν ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

939-955 = 1023-1038

959 δαλίον schol. Ven. : δᾳδίον codd. 960-1 transponere vult Enger

Τρ. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. Οι. ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. Τρ. ἀλλ' εὐχώμεθα.
τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;
Οι. τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.
Τρ. τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας; Οι. οὐ γάρ, οἵτινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἐς ταὐτὸ τοῦθ' ἑστᾶσ' ἰόντες χωρίον;
Τρ. ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ'. Χο. εὐχώμεσθα δή.
Τρ. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Χο. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν,
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
ἀναχωροῦσιν,
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
Τρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη,
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγάς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους,
αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
μεῖξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας

966 γ' om. V 973 Χο. add. Bergk : vulgo Trygaeo continuatur
986 ἡμῖν V

πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
σικύων πρῴων, μήλων, ῥοιῶν.
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κὰκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας νήττας φάττας τροχίλους·
καὶ Κωπᾳδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ Τελέᾳ Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κᾆτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον ἐς τὴν ἀγοράν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,
'ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας'
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
Οι. λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Οι. τιὴ
τί δή;
Τρ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
χοὔτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σῴζεται.

Χο. σέ τοι θύρασι χρὴ . . . μένοντα τοίνυν [ἀντ.
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

1000 μεγάλων] 'κ Μεγάρων Hamaker ex schol. 1012 secl. Damsté 1013 ἀποχειρωθεὶς R Ald. Suid. 1023 σέ τοι R V: σὲ δὴ V γρ. Ald. θύρασι Dind.: θύραισι codd. χρὴ μένειν καὶ μένοντα Richter

Τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ'
ὅσα χρὴ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς ὁπόσα χρεών ἐ-
στιν τόν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ;
Τρ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
Χο. τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλλ' ἀνατλὰς ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσῃ ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.

Οι. ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
Οι. ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Τρ. ὄπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἆρα ποτ' ἐστίν; Οι. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης
οὗτός γέ πού 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὑξ Ὠρεοῦ.
Οι. τί ποτ' ἆρα λέξει; Τρ. δῆλός ἐσθ' οὗτός γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
Οι. οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. μή νυν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Οι. εὖ λέγεις.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ
τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ καὶ τῷ θεῶν;

1029 ὁπόσα Ald.: ὁπόσ' ἂν R V χρεών ἐστι R V Γ: ἐστὶ χρεὼν Ald.: χρεὼν Suidae aliquot codd. 1030 γε Ald.: om. vulg. 1034 τίς ἂν οὖν οὐκ R V: τίς οὐκ ἂν Ald.: corr. Dind. 1047 Trygaeo contin. Mein.: Οι. vulg. οὗτός] αὐτός V Ald. 1048 Οι. add. Mein.

Τρ. ὄπτα σὺ σιγῇ κἄπαγ᾽ ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ιε. ὅτῳ δὲ θύετ᾽ οὐ φράσεθ᾽; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς; Οι. καλῶς δῆτ᾽ ὦ πότνι᾽ Εἰρήνη φίλη.
Ιε. ἄγε νυν ἀπάρχου κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ιε. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη ᾽στὶν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.
Ιε. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; Ιε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ιε. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι, Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ιε. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀίοντες
συνθήκας πεποίησθ᾽ ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,
Τρ. αἰβοιβοῖ. Ιε. τί γελᾷς; Τρ. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις.
Ιε. καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί, δόλιαι φρένες. Τρ. εἴθε σου εἶναι
ὤφελεν ὦλαζῶν οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ιε. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκις θνητούς, μηδ᾽ αὖ νύμφαι Βάκιν αὐτὸν—
Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι᾽, εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ιε. οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ᾽ ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρότερον— Τρ. τοῖσδ᾽ ἁλσί γε παστέα ταυτί.
Ιε. οὐ γάρ πω τοῦτ᾽ ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Τρ. καὶ πῶς ὦ κατάρατε λύκος ποτ᾽ ἂν οἶν ὑμεναιοῖ;
Ιε. ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
†χὴ κώδων† ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,

1066 Τρ. . . . Ιε. . . . Τρ. Dind. : Οι. . . . Τρ. . . . Οι. vulg. 1074 τόδε Dobr. : τόγε R : τότε V (δὲ supra) Ald. 1076 κεν] καὶ R 1078 χὴ κώδων] ἥ τ᾽ ᾠδῖν᾽ van Lennep

τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;
Ιε. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ’ν πρυτανείῳ,
οὐδ’ ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιε. οὐδέποτ’ ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ’ Ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιε. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;
Τρ. ὅνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
‘ ὣς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο
Εἰρήνην εἵλοντο καὶ ἱδρύσανθ’ ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ’ ἐκάη καὶ σπλάγχν’ ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ’ ὁδὸν ἡγεμόνευον·’
χρησμολόγῳ δ’ οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιε. οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ’ εἶπε Σίβυλλα.
Τρ. ἀλλ’ ὁ σοφός τοι νὴ Δί’ Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν·
‘ ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.’
Ιε. φράζεο δὴ μή πώς σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ιε. ἀλλ’ εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ ’μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. σπονδὴ σπονδή.
Ιε. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. ἀλλ’ οὔπω τοῦτ’ ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ’ ἀπελθεῖν.
ὦ πότνι’ Εἰρήνη παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ιε. προσφέρε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ’ ἀπένεγκε.

1081 μείζω Ald.

Ιε. σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ
θᾶττον.
Ιε. οὐδεὶς προσδώσει τῶν σπλάγχνων; Τρ. οὐ γὰρ
οἷόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
Ιε. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τᾶν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν. Ιε. τί δὴ 'γώ; Τρ. τὴν Σίβυλ-
λαν ἔσθιε.
Ιε. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν. Ιε. μαρτύρομαι.
Τρ. κἄγωγ' ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Οι. σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων,
ἁλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας; ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;

Χο. ἥδομαί γ' ἥδομαι [στρ.
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
κων μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
ἐκκέας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δανότατα τοῦ θέρους
†ἐκπεπρισμένα†,
κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου

1127–1158 = 1159–1190

1111 μοι ante τῶν codd. : om. Bekk. 1112 ἡμῖν πρὶν διδόναι Ald. 1116 τί δὴ 'γώ] τί δ' ἔγωγε Ald. 1135 ἐκπεπρισμένα R V : ἐκπεπιεσμένα Ald. : ἐκπεπρεμνισμένα Bergk praeeunte Bothe

τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
  χἄμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν
  τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ἥδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη ᾽σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ᾽ ἐπιψακάζειν, καί τιν᾽ εἰπεῖν γείτονα,
εἰπέ μοι τί τηνικαῦτα δρῶμεν ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ᾽ ἀρέσκει τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ᾽ ἄφευε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μεῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω ᾽κ τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ᾽ ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.
κἀξ ἐμοῦ δ᾽ ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ ᾽ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ᾽ ἅττα κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ᾽ ὦ παῖ τρί᾽ ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί·
μυρρίνας τ᾽ αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
 ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ᾽ ἡμῶν,
 εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
  τοῦ θεοῦ τἀρώματα.

  ἡνίκ᾽ ἂν δ᾽ ἀχέτας [ἀντ.
 ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
 διασκοπῶν ἥδομαι
 τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
  εἰ πεπαίνουσιν ἤ-
 δη (τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύσει),
 τόν τε φήληχ᾽ ὁρῶν οἰδάνοντ᾽·

1142 τηνικαῦτα Bentl.: τηνικάδε codd. 1144 ἄφευε R V γρ. et lemma schol.: ἄφαυε V Ald.: ἄφαυσε v. l. apud schol. Ven.: ἄφαυσον v. l. apud schol. Ald. 1148 πορδακὸν Strabo 1159 ἡνίκ᾽ ἂν δ᾽ Herm.: ἡνίκα δ᾽ ἂν R V: ἡνίκ᾽ ἂν Ald. 1165 οἰδαίνοντ᾽ codd.: corr. Bentl.

εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω κἀπέχω
χἄμα φήμ', 'ὧραι φίλαι' καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἥν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα †λινοπτώμενος.†
ἡνίκ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. αὔριον δ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος·
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών·
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος
εἶδεν αὑτόν, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

Τρ. ἰοὺ ἰού.
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπιφόρει τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας

1175 ἢν δέῃ δέ που V 1176 χεζικηνικόν Markland 1183 προσστὰς Lenting 1188 γὰρ δή etiam R 1195 ἐπιφόρει Dobr.: ἐπισφόρει R: ἐπεισφόρει VΓ: ἐπείσφερε Ald.

καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ

ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν; Τρ. ἀναβράττω κίχλας.
Δρ. ὦ φίλτατ' ὦ Τρυγαῖ' ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους ἐς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κἀκερδήναμεν
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν ἐς τοὺς γάμους.
Τρ. ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ

οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας.
Τρ. τί δ' ἔστιν ὦ κακόδαιμον; οὔτι που λοφᾷς;
Λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινουί.
Τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;
Λο. αὐτὸς σὺ τί δίδως; Τρ. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι.
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.
Λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.
Τρ. ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

1201 νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν πεντέδραχμα ταῦτ' ἐμπολῶ Elmsl. 1204 καὶ τῶνδ'] κάδων τ' Fl. Christianus 1210–64 quinque mercatorum vices uni (sc. ὅπλων καπήλῳ ex v. 1209) dant Bergk, Mein. 1217 αὐτοῖν B : αὐτῶν R V Ald. 1218 secl. Hamaker 1221 ἀπὸ] ἐκ Ald.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ

τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρηκος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;

Τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ—

Θω. παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασιν.

Τρ. ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

Θω. ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὠμαθέστατε;

Τρ. τῃδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς
καὶ τῇδ'. Θω. ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Τρ. ἔγωγε
νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

Θω. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;

Τρ. ἔγωγε νὴ Δί' ὦπίτριπτ'. οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλιῶν δραχμῶν;

Θω. ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦγαθὲ
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ

τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;

Τρ. μόλυβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.

Σα. οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάστιγγα πρόσθες, καὖτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ

ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας,

1224 θώρακος Ald. 1225 συνημμένῳ Mein. 1229 παῦσαι 'νυβρίζων Elmsl. 1248 καὐτό] κᾆτα Fl. Christianus 1249 ἱστάναι] ἑστάναι R V (ἱ supra ἑ) 1250 ὥς] ὅς Ald.

ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
Τρ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΣ

οἴμ' ὦ κρανοποί' ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Δο. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;
Τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. πόσον δίδως δῆτ'; Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
Τρ. νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἅττ' ᾄσεται προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

ΠΑΙΣ ⟨ΛΑΜΑΧΟΥ⟩

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα— Τρ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδον, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παᴬ. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδος ἡμῖν;
Παᴬ. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

1251 γ' post ἀντέδωκα om. R V 1257 ἔτ' ἐστὶ V γρ. Ald.: ἔνεστι(ν) R V 1258 μάθῃς R V 1262 διαπρισθείη Dind. 1267 δοκεῖν Bergk 1270 ΛΑΜΑΧΟΥ add. Brunck 1271 ᾄδον] ἄδων R(?) V : ἄδον V² 1278 ᾄδων] ἄδον V²: ᾆδον Ald.

Πα.[a] ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἰπέ μοι οἷστισι χαίρεις.
Τρ. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα πάσασθαι.
Πα.[a] ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
Τρ. εἶεν; ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κᾆτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Πα.[a] θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι— Τρ. ἄσμενοι, οἶμαι.
Πα.[a] πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;
Πα.[a] ἐγώ; Τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. Πα.[a] υἱὸς Λαμάχου.
Τρ. αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ⟨ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ⟩

ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Τρ. εἰπέ μοι ὦ πόσθων, ἐς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;
Πα.[b] ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα— Τρ. κατῄσχυνας δὲ τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.

1280–1 in marg. pr. man. V πάσασθαι R B : μασᾶσθαι V Ald. 1286 πεπασμένοι Fl. Christianus 1292 εἴης V in ras. : εις R : ἦσθα B : ἦς Ald. 1294 ἰόν R B 1297 ᾄσεις codd. : corr. Dawes 1298 ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ add. Brunck περὶ θάμνον Strabo 1300 hic desinunt Γ B 1301 κατῄσχυνας δὲ R V : κατήσχυνάς γε V[2] : καταισχύνας γε Lenting

ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ’νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
ἀλλ’ ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε
καὶ σμώχετ’ ἀμφοῖν τοῖν γνάθοιν· οὐδὲν γὰρ ὦ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστ’, ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ’· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
Τρ. ἀλλ’ ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ’ ἢ τάχ’ ἡμῖν φημι μεταμελήσειν.

Χο. εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν
δᾳδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπιχορεύειν.
καὶ τὰ σκεύη πάλιν ἐς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας,
κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,
σῦκά τε τρώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ’ ὅσ’ ἀπωλέσαμεν
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
λῆξαί τ’ αἴθωνα σίδηρον.
Τρ. δεῦρ’ ὦ γύναι εἰς ἀγρόν,
χὤπως μετ’ ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.

1305–1310 = 1311–1315

1307 ἐμβάλλετον codd.: corr. Portus 1317 κἀπιχορεύειν V in ras.: κἀπικελεύειν R Ald. 1318 νυνὶ Kuster: νῦν R Ald.: om. V

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α

Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β

ὦ τρὶς μάκαρ ὡς δικαί-
ως τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.

Ημ.α Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ημ.β Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ημ.α τί δράσομεν αὐτήν;
Ημ.β τί δράσομεν αὐτήν;
Ημ.α τρυγήσομεν αὐτήν,
Ημ.β τρυγήσομεν αὐτήν.
Ημ.α ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προτεταγμένοι
τὸν νυμφίον ὦνδρες.
Ημ.β Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ,
Ημ.α Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Τρ. οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λὰ συκολογοῦντες.
Ημ.β Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ,
Ημ.α Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Ημ.β τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ.
Ημ.α τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
Τρ. φήσεις γ' ὅταν ἐσθίῃς
οἶνόν τε πίῃς πολύν.
Χο. Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν Ὑμέναι' ὦ.
Τρ. ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄν-
δρες, κἂν ξυνέπησθέ μοι
πλακοῦντας ἔδεσθε.

1332–1350 hemichoriis vices sicut apud V extant tribuimus 1336–9 secl. Dawes (cf. schol.) 1340 προστεταγμένοι codd.: corr. Bentl.

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις ὁ μὲν κορώνῃ ὁ δὲ κολοιῷ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δρᾶμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεποιημένων.

ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὄρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. ἔστι δὲ λε΄. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικήν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπείχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρώτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμῳδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς (οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν),

Ὑπόθεσις I 9 ἔστι δὲ λε΄ Ald. V : om. R 13 συνεβουλεύσατο Ald. II 20 ἐπὶ Kuster : ἐπεὶ R V Ald. 23 post ἦν add. ἐκκλησία R V : παρρησία Dind.

λεληθότως δέ, ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κωμῳδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὄρνισι καὶ μέγα τι διανενόηται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσούσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνίττεται καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἠρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ᾠκονόμηται. καινῶν γάρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἠλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἄντικρυς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων, ἅμα καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον ἢ ψηφισματογράφον ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἶθ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῳδεῖ.

τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποίηται ὡς εἰ πεποιθοίη ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δέ φασι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἕωλον ἀποφαίνων ὄρνισιν ἔδωκε διαφέρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἄν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρυσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρίου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἵπετο τοῖς μεθήκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι,

μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ ⟨τὴν⟩ θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.

3–5 ἄλλην . . . καθεστώτων om. R 4 καὶ προεστῶτας ἑτέρους om. A τῶν ὄντων κακῶν] συγκεχυμένων τῶν A 9 Ἀθηνῶν Brunck : Ἀθηναίων codd. τῶν ὄντων om. R 10 στόχος Dobr. : στίχος codd. 14 ἅμα Mein. : ἀλλὰ codd. 19 ὁ ἕτερος τῷ ἑταίρῳ καὶ ὃς ἐλπίζοι Mein. : Πεισθέταιρος τῷ ἑταίρῳ καὶ Εὐελπίδης ἐλπίζοι Rutherford

III

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὔελπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησιν μετανίστασθαι δοκιμάζουσι, καὶ κολοιὸν καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαί φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον ἃ ὠφεληθήσονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἀέρι Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντεις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι λαβεῖν τι βουλόμενοι, ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸ Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές,
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον Τηρέα
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει τί δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάνπερ κατὰ μέσον τὸν ἀέρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγάς τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

III habent V Ald. : om. R

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ
ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ
ΕΠΟΨ
ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ
ΚΗΡΥΞ
ΙΕΡΕΥΣ
ΠΟΙΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ
ΜΕΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΙ
ΙΡΙΣ
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ
ΚΙΝΗΣΙΑΣ ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ

ΟΡΝΙΘΕΣ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Ὀρθὴν κελεύεις, ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

διαρραγείης· ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
Ευ. τί ὦ πόνηρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
Πι. τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
Ευ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Πι. ἀλλ' οὐδ' ὅπου γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
Ευ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;
Πι. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν Ἐξηκεστίδης.
Ευ. οἴμοι. Πι. σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
Ευ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν Τηρέα
τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτονὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ᾔστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

Codd. hos citavimus: R V A Γ, et B C cum aliud atque Aldina tradunt
2 et identidem πεισθέταιρος codd.: corr. Mein. 9 ὅπου Dawes: ποῖ R V A Ald.: ποῦ C: πῆ B 16 secl. Cobet 17 Θαρραλείδου Lobeck 19 ᾔστην Pors. ex Et. Mag.: ἤστην V A Ald.: ἤ'στιν R: ἐστὸν B: ἴστην v. l. ap. schol.

καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ᾽ ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
ἡμᾶς ἔτ᾽ ἄξεις. οὐ γάρ ἐστ᾽ ἐνταῦθά τις
ὁδός. Πι. οὐδὲ μὰ Δί᾽ ἐνταῦθά γ᾽ ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Ευ. οὐδ᾽ ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι;
Πι. οὐ ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; Πι. τί δ᾽ ἄλλο γ᾽ ἢ
βρύκουσ᾽ ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
Ευ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ᾽ ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ ᾽ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς ἐσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ᾽ ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ᾽ ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτεῖσαι χρήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν᾽ ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσ᾽, Ἀθηναῖοι δ᾽ ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ᾽ ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ᾽ ἄν.
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ᾽ ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ᾗ ᾽πέπτετο.
Πι. οὗτος. Ευ. τί ἔστιν; Πι. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. Ευ. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ

23 οὐδ᾽ V Ald. : ἦδ᾽ R A Γ : τί δ᾽ (om. τι) Cobet 45 ὅποι] ὅπη B : ὅπου lemm. schol. Ven. 46 παρὰ] πρὸς A 48 εἶδε] οἶδε A ᾗ] ἣ Tyrwhitt

ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢν ποιήσωμεν ψόφον.
Πι. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν.
Ευ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἵν' ᾖ διπλάσιος ὁ ψόφος.
Πι. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Ευ. πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.
παῖ παῖ. Πι. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός ⟨σ'⟩ ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Ευ. ἐποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὖθις αὖ.
ἐποποῖ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΕΠΟΠΟΣ

τίνες οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην;
Ευ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ χασμήματος.
Θε. οἴμοι τάλας ὀρνιθοθήρα τουτωί.
Ευ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. ἀπολεῖσθον. Ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω.
Θε. τί δαί;
Ευ. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε Λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. οὐδὲν λέγεις. Ευ. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;
Πι. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.
Ευ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν;
Θε. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; Θε. οὐκ ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
Ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. οὗτός γ', ἅτ' οἶμαι πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὤν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικάς·
τρέχω 'π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·

58 σ' add. Beck 59 om. R ἔτι B : τί Ald. : τοί V A
61 Ευ.] πεισθ. R 63 οὕτως τι A : οὕτω 'στι R V Ald. 69 ἀτὰρ
R : ἀλλὰ vulg. 78 δεῖ] δεῖ τε B

τρέχω 'πὶ τορύνην. Ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί.
οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. Θε. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν Δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Ευ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Θε. οἶδα μὲν σαφῶς
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν οὕνεκ' ἐπεγερῶ.
Πι. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
Ευ. οἴμοι κακοδαίμων χὠ κολοιός μοἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. Πι. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Ευ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πι. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. Ευ. ποῦ γάρ ἐστ'; Πι. ἀπ-
έπτετο.
Ευ. οὐκ ἆρ' ἀφῆκας; ὦγάθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠΟΨ

ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Ευ. ὦ Ἡράκλεις τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ τὸ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
Επ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; Ευ. οἱ δώδεκα θεοὶ
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. Επ. μῶν με σκώπτετον
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. Ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ
τοῦ;
Ευ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
Επ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Ευ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταὼς;
Επ. ὄρνις ἔγωγε. Ευ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
Επ. ἐξερρύηκε. Ευ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖ τε καὖθις ἕτερα φύομεν.

87 θηρίων R C 93 τὸ om. A Ald. 97 ἦν] ἢ Choeroboscus, Bekk. Anecd. p. 1379 106 πτερορρυεῖται A : πτερορρυοῦμεν Cobet

ἀλλ᾽ εἴπατόν μοι σφὼ τίν᾽ ἐστόν; Ευ. νώ; βροτώ.
Επ. ποδαπὼ τὸ γένος; Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Επ. μῶν ἡλιαστά; Ευ. μάλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ᾽ ἐκεῖ
τὸ σπέρμ᾽; Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Επ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ᾽ ἤλθετον;
Ευ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι;
Ευ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ᾽ ἄνθρωπος ὥσπερ νὼ ποτέ,
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νὼ ποτέ,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νὼ ποτέ·
εἶτ᾽ αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ᾽ ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ᾽ ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ᾽ οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ᾽ ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Επ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
Ευ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Επ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Ευ. ἐγώ;
ἥκιστα· καὶ ⟨γὰρ⟩ τὸν Σκελίου βδελύττομαι.
Επ. ποίαν τιν᾽ οὖν ἥδιστ᾽ ἂν οἰκοῖτ᾽ ἂν πόλιν;
Ευ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ᾽ εἴη τοιάδε·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί· ‘ πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
λουσάμενα πρῴ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ᾽ ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.’
Επ. νὴ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς.

109 τρόπου] γένους (γρ. τρόπου) V 112 δὴ τοῦ] τοῦ δὴ A 118 ἐπέπτου καὶ Pors. : ἐπέτου καὶ τὴν codd. 122 ἐγκατακλινῆναι R et schol. : ἐγκατακλιθῆναι V et vulg. 126 καὶ τὸν Σκελλίου codd. : corr. Kirchhoff 129 πρῴ τις ἐλθὼν Ald. : πρώτιστ᾽ ἐλθὼν R : πρώϊ εἰσελθὼν V : πρῶι ἐλθὼν A 134 τότε γ᾽] ποτ᾽ Suid.

τί δαὶ σύ; Πι. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Επ. τίνων;
Πι. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ·
‘καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν ὦ Στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.’
Επ. ὦ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Ευ. οἴμοι μηδαμῶς
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;
Επ. τί οὐ τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; Ευ. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.
Επ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Ευ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.
Ευ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Επ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια.
Ευ. ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
Πι. φεῦ φεῦ·
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἄν, εἰ πίθοισθέ μοι.
Επ. τί σοι πιθώμεσθ'; Πι. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν

142 ὠρχιπέδησας codd.: corr. L. Dindorf 150 ὁτιή; Halbertsma ὅσ' Bothe: ὃς codd. 163 ἦ] ἢ Dobr. πίθοισθε Dawes: πείθεσθαι R: πείθεσθε vulg.: πείθοισθε Junt. 2 164 πίθησθε Dawes: πείθοισθε R: πίθοισθε vulg.

μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ,
'τίς ὄρνις οὗτος;' ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·
'ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.'
Επ. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; Πι. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;
Πι. ἄληθες; ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. Επ. καὶ δὴ βλέπω. Πι. βλέπε
νῦν ἄνω.
Επ. βλέπω. Πι. περίαγε τὸν τράχηλον. Επ. νὴ Δία
ἀπολαύσομαί τί γ', εἰ διαστραφήσομαι.
Πι. εἶδές τι; Επ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Πι. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
Επ. πόλος; τίνα τρόπον; Πι. ὥσπερ ⟨ἂν⟩ εἴποι τις
τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος.
ἢν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φάρξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων,
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ Μηλίῳ.
Επ. πῶς; Πι. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθώδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,

168 ὄρνις οὗτος] οὗτος ὄρνις Ald.: ἐστιν οὗτος Herm. 172 τί οὖν ποιῶμεν Cobet 177 τί γ' Ald.: γ' VA: δ' R: τι δ' Reisig 180 ἂν add. Dobr. ὥσπερ εἰ λέγοις τόπος Cobet 181–2 eicit Cobet 182 τούτου Dind.: τοῦτό γε Ald.: τοῦτο codd. 183 ἅπαξ] ἅπανθ' R 191 ὑμῖν] ἡμῖν R V

[διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους]
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
Επ. ἰοὺ ἰού·
μὰ γῆν μὰ παγίδας μὰ νεφέλας μὰ δίκτυα,
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
Πι. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Επ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Πι. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Επ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐσβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ.
Πι. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σὺ μή νυν ἕσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν·
ἐλελιζομένης δ' ἱεροῖς μέλεσιν
γένυος ξουθῆς
καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
μίλακος ἠχὼ πρὸς Διὸς ἕδρας,
ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα θεῶν
ἵστησι χορούς· διὰ δ' ἀθανάτων

192 eicit Beck 204 καλοῦμεν] καλοῖμ' ἂν Urbinas et v. l. apud schol. Rav. 205 ἐπακούσωσι R Ald. : ὑπακούσωσι A (?) : ἀκούσωσι V 213 ἐλελιζομένη διεροῖς codd. : corr. Mein. 216 μίλακος V A Ald. : σμίλακος R

στομάτων χωρεῖ ξύμφωνος ὁμοῦ
θεία μακάρων ὀλολυγή.
(αὐλεῖ)
Πι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Ευ. οὗτος. Πι. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; Ευ. τί δαί;
Πι. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
Επ. ἐποποῖ ποποποποποποποῖ,
ἰὼ ἰὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτώ,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη
ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
ἡδομένᾳ φωνᾷ·
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
κλάδεσι νομὸν ἔχει,
τά τε κατ' ὄρεα τά τε κοτινοτράγα τά τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίξ·
οἵ θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος, ὄρ-
νις πτερυγοποίκιλός τ' ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς.
ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης

227 sic V : ἐποποιποί ποποποποιποποί R : alia alii : fortasse ἐποποποιποποῖ ποποποποποποποῖ ut duo dochmii fiant   235 βῶλον ἀμφι-] βῶλον ἀμφὶ V   242 αὐδάν R A Ald. : ἀοιδάν V Γ   243 sic R : τριοττό. τριοττό. τοβρίξ V   244 οἵ] ὅσα Ald   ἑλείας] ἐλείους Γ[1]   246–8 πτερυγοποίκιλός τ' Wieseler : πτεροποίκιλος codd. : τε πτεροποίκιλος Ald. : πτερῶν ποικίλος Mein. : fortasse ὄρνε' ἐρόεντα λειμῶνα Μαραθῶνος ἔχε- | τε πτερυγοποίκιλός τ'

φῦλα μετ᾽ ἀλκυόνεσσι ποτῆται,
δεῦρ᾽ ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ᾽ ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν ταναοδείρων.
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην
καινῶν τ᾽ ἔργων ἐγχειρητής.
ἀλλ᾽ ἴτ᾽ ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ

τοροτοροτοροτοροτίξ.
κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
τοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

Πι. ὁρᾷς τιν᾽ ὄρνιν; Ευ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ᾽γὼ μὲν οὔ·
καίτοι κέχηνά γ᾽ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Πι. ἄλλως ἄρ᾽ οὔποψ, ὡς ἔοικ᾽, ἐς τὴν λόχμην
ἐσβὰς ἐπῷζε χαραδριὸν μιμούμενος.

ΟΡΝΙΣ ΤΙΣ

τοροτὶξ τοροτίξ.

Πι. ὠγάθ᾽ ἀλλ᾽ ⟨εἷς⟩ ουτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
Ευ. νὴ Δί᾽ ὄρνις δῆτα. τίς ποτ᾽ ἐστίν; οὐ δήπου ταῶς;
Πι. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει· τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί;
Επ. οὗτος οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ᾽ ὧν ὁρᾶθ᾽ ὑμεῖς ἀεί,
ἀλλὰ λιμναῖος. Ευ. βαβαὶ καλός γε καὶ φοινικιοῦς.
Επ. εἰκότως ⟨γε⟩· καὶ γὰρ ὄνομ᾽ αὐτῷ ᾽στὶ φοινικόπτερος.
Ευ. οὗτος ὦ σέ τοι. Πι. τί βωστρεῖς; Ευ. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
Πι. νὴ Δί᾽ ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χρόαν ἔχων.
τίς ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης;

251 ποτῆται Cobet ex schol.: ποτᾶται vulg. 256 καινὸς γνώμην om. A 257 τ᾽ ἔργων] ἔργων τ᾽ R V 268 ἀλλ᾽ εἷς nos: ἀλλ᾽ codd.: ἄλλος Pors. 273 γε add. Köchly 275 χρόαν Suid. et schol.: χώραν codd. 276 ἁβροβάτης Reisig ex schol. et Suid.

Επ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. Πι. Μῆδος; ὦναξ
Ἡράκλεις·
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν εἰσέπτετο;
Ευ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
Πι. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ,
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος; Επ. οὑτοσὶ μέν ἐστι Φιλο-
κλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.
Πι. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὔρνις ἐστίν· ὡς πτερορρυεῖ.
Ευ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπό ⟨τε⟩ συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πι. ὦ Πόσειδον ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
τίς ὀνομάζεταί ποθ' οὗτος; Επ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πι. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
Ευ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον;
Πι. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων;
ἦ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; Επ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὠγάθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πι. ὦ Πόσειδον οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; Ευ. ὦναξ Ἄπολλον τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Επ. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀτταγᾶς,
οὑτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηὶ δέ γ' ἀλκυών.
Πι. τίς γάρ ἐσθ' οὔπισθεν αὐτῆς; Επ. ὅστις ἐστί;
κειρύλος.
Πι. κειρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; Επ. οὐ γάρ ἐστι Σπορ-
γίλος;
χαὐτηί γε γλαῦξ. Ευ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' Ἀθή-
ναζ' ἤγαγεν;

279, 287 invicem transponit Wilamowitz 281 οὑτοσὶ Blaydes: οὗτος codd. 285 τε add. Köchly 287 ἕτερος Bentl.: ὡς ἕτερος codd. 297 γε] δὲ Elmsl. 298 ἐκεινηὶ Leutsch: ἐκεινοσὶ codd. 299–300 κειρύλος Urbinas et v. l apud schol.: κιρύλος A: κηρύλος vulg.

Επ. κίττα τρυγὼν κορυδὸς ἐλεᾶς ὑποθυμὶς περιστερὰ
νέρτος ἱέραξ φάττα κόκκυξ ἐρυθρόπους κεβλήπυρις
πορφυρὶς κερχνῇς κολυμβὶς ἀμπελὶς φήνη δρύοψ.
Πι. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων·
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι, κεχήνασίν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ. Ευ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
Χο. ποποποποποποποποποποποῖ ποῦ μ' ἄρ' ὃς
ἐκάλεσε; τίνα τόπον ἄρα ποτὲ νέμεται;
Επ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.
Χο. τί τί τί τί τί τί τί τί· τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων;
Επ. κοινὸν ἀσφαλῆ δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
Χο. ποῦ; πᾷ; πῶς φῄς;
Επ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο·
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
Χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; Επ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χο. τί μ' ἠργάσω;
Επ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.
Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Επ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.
Χο. κἄστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; Επ. εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

Χο. ἔα ἔα, [στρ.
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

327–335 = 343–351

307 οἴμοι] οἶμαι Dobr. 315 ἔχων πάρει Suid. 318 λεπτὼ λογιστὰ] λεπτοσοφιστὰ Urbinas: λεπτὼ σοφιστὰ Dawes ἀφῖχθον] ἀφίκονθ' V Γ γρ. Ald. 322 ἐξότου Ald.: ἐξόσου vulg. 326 παρ' ἡμῖν Epopi dant V A Ald.: non R

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ' ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη.

ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ' ὑφ' ἡμῶν. Πι. ὡς ἀπωλόμεσθ' ἄρα.
Ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες; Πι. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πι. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαύσει γάρ, ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ 'κκοπῇς;

Χο. ἰὼ ἰώ, [ἀντ.
ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται
τώδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; Πι. οὗτος οὐ μενεῖς;
Ευ. ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πι. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
ἐκφυγεῖν; Ευ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Πι. ἀλλ' ἐγώ τοί σοι λέγω,

336 ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν Pors. : ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους Suid. : πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν codd. 337 τὴν] νῦν Dobr. 338 ἀπωλόμεσθ' Bentl. : ἀπολούμε(σ)θ' codd. 348 ῥάμφει v. l. apud schol.

ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
Ευ. τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; Πι. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
Ευ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; Πι. τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας
εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ. Ευ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
Πι. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσδοῦ λαβὼν ἢ τρύβλιον.
Ευ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνηῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
Χο. ἐλελελεῦ χώρει κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν.
ἕλκε τίλλε παῖε δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων
ἀπολέσαι παθόντες οὐδὲν ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεῖ καὶ φυλέτα;
Χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
Επ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροὶ τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;
Χο. πῶς δ' ἂν οἵδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;
Επ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἡ γὰρ εὐλάβεια σῴζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς·
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σῴζει παῖδας οἶκον χρήματα.
Χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

358 γ' ὠφελήσει] 'πωφελήσει Dobr. 360 πρὸ σαυτοῦ Bentl.: πρὸς αὑτόν codd. 361 προσδοῦ Haupt: πρόσθου codd. 362 γ' ἀνηῦρες] γὰρ εὗρες Γ B 364 μέλλειν] μένειν R Suid. 368 ξυγγενέε codd.: correximus 371–2 εἰ δὲ . . . χρήσιμον;] οἵδε . . . χρήσιμον. Dobr. 373 οἵδ' Pors.: οἵ γ' codd. χρήσιμον Ald.: χρήσιμον ἢ R V A Γ 377 τοῦθ'] οὐδὲν Ald. εὐθὺς R: αὐτὸς vulg.

Πι. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ᾽ ἐπὶ σκέλος.
Επ. καὶ δίκαιόν γ᾽ ἐστὶ κἀμοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ἄλλο σοί πω πρᾶγμ᾽ ἐνηντιώμεθα.
Πι. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσι νὴ Δί᾽, ὥστε τὴν χύτραν
τώ τε τρυβλίω καθίει·
καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντός, παρ᾽ αὐτὴν
τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας
ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
Ευ. ἐτεὸν ἢν δ᾽ ἄρ᾽ ἀποθάνωμεν,
κατορυχθησόμεσθα ποῦ γῆς;
Πι. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖς πολεμίοισιν
ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.
Χο. ἄναγ᾽ ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτόν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης·
κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ
καὶ πόθεν ἔμολον
†ἐπὶ τίνα τ᾽ ἐπίνοιαν.†
ἰὼ ἔποψ σέ τοι καλῶ.
Επ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;
Χο. τίνες ποθ᾽ οἵδε καὶ πόθεν;
Επ. ξείνω σοφῆς ἀφ᾽ Ἑλλάδος.
Χο. τύχη δὲ ποία κομί-
ζει ποτ᾽ αὐτὼ πρὸς ὄρ-

410–412 = 413–415

385 ἠναντιώμεθα codd. : ἐναντιώμεθα Ald. : corr. Bentl. 386 νὴ Δί᾽ Mein. : ἡμῖν codd. : ἢ πρὶν Pors. 390 παρ᾽ αὐτὴν] παρὰ R V Ald. 391 post ἄκραν add. αὐτὴν codd. et Ald. : del. Dawes 394 κατορυχησόμεσθα Elmsl. 405 fortasse τήν τ᾽ ἐπίνοιαν τίν᾽ ἔχοντες; 409 ξένω Dind.

νιθας ἐλθεῖν; Επ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.
Χο. τί φῄς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους;
Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄ-
ξιον μονῆς, ὅτῳ πέποιθ'
ἐμοὶ ξυνὼν . . . .
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Επ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ γὰρ ⟨τὰ⟩ πάντα ταῦτα καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. πότερα μαινόμενος;
Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
Επ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα κύρμα τρῖμμα παιπάλημ' ὅλον.
Χο. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.
Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τὐχἀγαθῇ
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον τοὐπιστάτου·
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγὼ
φράσον, δίδαξον. Πι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,

418–421 = 422–426

416 δὴ Herm. : δὲ δὴ V A Ald. : δὲ R 420 τὸν ἐχθρὸν Ald. : τῶν ἐχθρῶν codd. 421 φίλοισιν] φίλους ἂν Blaydes 424 σὰ γὰρ ταῦτα πάντα codd. : σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα Ald. : corr. Mein. 432 λέγειν κέλευέ μοι λέγειν V A Ald.

ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν μήτ' ὀρύττειν— Χο. οὔτι που
τόν—; οὐδαμῶς. Πι. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.
Χο. διατίθεμαι 'γώ. Πι. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πι. ἔσται ταυταγί.
Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ

ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον [στρ.
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς ἀξυνέτου·
σὺ δὲ τοῦθ' οὐρᾷς λέγ' ἐς κοινόν.
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην ἀναπείσας,
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότεροι παραβῶμεν.
Πι. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθαι

451–459 = 539–547

444 τόν] τόνδ' Valckenaer 454 παρορᾷτ' Bentl. 457 οὐρᾷς Mein.: ὁρᾷς codd. 460 πράγματι τὴν σὴν ἥκεις Dawes: ἥκεις τὴν σὴν πράγματι codd. 461 πρότεροι Herm. πρότερον codd. 463 καταχεῖσθε codd. praeter A Urbinatemque

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Ευ. δειπνήσειν μέλλομεν; ἢ τί;
Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι,
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν· οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς— Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος; Πι. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε,
καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πι. νὴ τὸν Ἀπόλλω.
Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
Πι. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας,
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνῄσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον· τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Ευ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς Κεφαλῆσιν.
Πι. οὔκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία;
Ευ. νὴ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπόν·
οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
Πι. ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.

465 τι πάλαι] τρίπαλαι Cobet 480 οὐκ] ὡς Hamaker 481 ἦρχον τῶν ἀνθρώπων Bentl.: τῶν ἀνθρώπων ἦρχον codd.

αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς ἐτυράννει
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων Δαρείου καὶ Μεγαβάζου,
ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Ευ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
Πι. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολύς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον χαλκῆς κεραμῆς σκυλοδέψαι
σκυτῆς βαλανῆς ἀλφιταμοιβοὶ τορνευτολυρασπιδοπηγοί·
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Ευ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον ἐν ἄστει,
κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους οὗτος ἄρ' ᾖσεν·
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύπτω
ἔξω τείχους καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον·
κἀγὼ πίπτω μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου.
Πι. ἰκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κἀβασίλευεν.
Χο. τῶν Ἑλλήνων; Πι. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Ευ. νὴ τὸν Διόνυσον, ἐγὼ γοῦν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων

484 πρῶτον πάντων] πάντων πρότερος Hirschig 489 μόνον] νόμον Pors. 490 σκυλοδέψαι Bentl. : σκυτοδέψαι vel σκυτοδεψοὶ codd. 499 οὖν] αὖ Hamaker

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
Πι. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι 'κόκκυ,' τότ' ἂν οἱ Φοίνικες ἅπαντες
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
Ευ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· 'κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.'
Πι. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνων ἢ Μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις μετέχων ὅ τι δωροδοκοίη.
Ευ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδη 'γώ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὁπότ' ἐξέλθοι Πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
ὁ δ' ἄρ' εἱστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν ὅ τι δωροδοκοίη.
Πι. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
αἰετὸν ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
Ευ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
Πι. ἵν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς νόμος ἐστίν,
τὰ σπλάγχνα διδῷ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσιν.
ὤμνυ τ' οὐδεὶς τότ' ⟨ἂν⟩ ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες·
Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους Μανᾶς·

523–538 = 611–626

505 τότ' ἂν Pors. : τότ' αὖ B : τότ' R V : τόθ' A Ald. 515 ὄρνιν ἕστηκεν Tyrwhitt : ἕστηκ(εν) ὄρνιν codd. κεφαλῆς] σκυτάλης Kock 516 θεράπονθ' Blaydes 520 ὤμνυε codd. : corr. Bentl. ἂν add. Pors. 521 νυνὶ Kuster : νῦν codd.

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
ἵστησι βρόχους παγίδας ῥάβδους
ἕρκη νεφέλας δίκτυα πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἁθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες·
κοὐδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον
σίλφιον ὄξος καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
    τοῦτο καθ' ὑμῶν
    αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

Χο. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους [ἀντ.
ἤνεγκας ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
    πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
    ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καί ⟨τινα⟩ συντυχίαν
  ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
    ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεοττία κἀμαυτὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ζῆν οὐκ
    ἄξιον ἡμῖν,
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πι. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

526 δ' post ὑμῖν add. Seidler   534–5 καὶ τρίψαντες . . . ἕτερον eicit Rutherford   καὶ τρίψαντες] συντρίψαντες schol.: κατατρίψαντες Herm.   538 αὔων Reiske   543 ἐπ' ἐμοὶ A   544 τινα add. Bentl.   547 τὰ Ald.: τά τε codd.   οἰκετεύσω Herm.

περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ Βαβυλῶνα.
Επ. ὦ Κεβριόνη καὶ Πορφυρίων ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
Πι. κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·
κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωὐδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσ', ἐπιβάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις· προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόττῃ καθ' ἕκαστον·
ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·
ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καθαγίζειν·
ἢν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας·
κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
Ευ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
Χο. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι κοὐχὶ κολοιούς,
οἳ πετόμεσθα πτέρυγάς τ' ἔχομεν; Πι. ληρεῖς· καὶ νὴ Δί' ὅ γ' Ἑρμῆς

553 Κεβριόνα codd.: corr. Brunck 554 κἄπειτ' ἂν R V Ald.: κἀπειδ' ἂν B: κἀπειδὰν Pors. 560 ψωλήν] κωλῆν Ald. 564 ἁρμόζῃ codd.: corr. Lobeck 565 πυροὺς] γυροὺς Mein. 566 οἶν] ὗν Ald. 567 θύῃ τι Bergk: θύῃ τις R V: θύῃ τις βοῦν A Ald.: θύησι Mein. μελιτούττας codd.: corr. Mein.

πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε·
Ἥρην δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Ευ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πι. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ τότε χρὴ στρούθων νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι·
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
Ευ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Πι. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ·
εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρός ⟨γ'⟩ ὢν ἰάσθω· μισθοφορεῖ δέ.
Ευ. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὠμὼ πρώτιστ' ἀποδῶμαι.
Πι. ἢν δ' ἡγῶνται σὲ θεὸν σὲ βίον σὲ δὲ γῆν σὲ Κρόνον σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. Επ. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πι. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.

575 Ἥρην Bentl.: Ἶριν codd. εἶναι] βῆναι Mein. 576 ὑμῖν Ald. πέμπει Tyrwhitt 584 γ' add. Brunck 591 κίγκλων Dobr.

Επ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
Πι. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Επ. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πι. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ·
'νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται·' 'νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.'
Ευ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πι. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες,
'οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.'
Ευ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
Επ. πῶς δ' ὑγιείαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν;
Πι. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγιεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί; σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Επ. πῶς δ' ἐς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ·
ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνῄσκειν δεῖ; Πι. μὰ Δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Επ. παρὰ τοῦ; Πι. παρ' ὅτου; παρ' ἑαυτῶν.
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;
Ευ. αἰβοῖ πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

599 πρότεροι A V[2] : πρότερον vulg. 603 δώσουσ'] δώσομεν Köchly 607 παιδάρι' ὄντ' Bentl. : παιδάριόν τ' Ald. : παιδάριον ὂν B : παιδάριον A : παιδάρι' ἔτ' ὄντ' R V 608 Πι. παρ' ὅτου Bekk. : Πι. παρὰ τοῦ codd. 609 πέντε γενεὰς ἀνδρῶν codd. : corr. Bentl. 610 αἰβοῖ ὡς codd. : corr. Blaydes : αἰβοῖ (extra metrum) ὡς δὴ Mein.

Πι. οὐ γὰρ πολλῷ;
πρῶτον μέν ⟨γ'⟩ οὐχὶ νεὼς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεὼς ἔσται· κοὐκ ἐς Δελφοὺς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις
καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθὰς πυροὺς εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχρῆμ' ἔσται
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.
Χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην.
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα,
ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους δικαίους
ἀδόλους ὁσίους
ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδά, μὴ πολὺν χρόνον
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψειν.
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς·
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται.

612 γ' add. Bentl. 619 εἰς] ὡς Mein. 631 ἢν] ἐὰν Mein. 632–3 δίκαιος ἄδολος ὅσιος Mein. effectis tribus senariis ex vv. 631–5 634 ἴοις codd.: corr. Pors. 638 ἐπὶ] ἐνὶ Hamaker

Επ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ γε
εἰσέλθετ' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τἀμὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. Πι. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πισθέταιρος, τῳδεδὶ
Εὐελπίδης Κριῶθεν. Επ. ἀλλὰ χαίρετον
ἄμφω. Πι. δεχόμεθα. Επ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πι. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Επ. ἴθι.
Πι. ἀτὰρ τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῷν, πῶς ἐγώ τε χοὐτοσὶ
ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω;
Επ. καλῶς. Πι. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Επ. μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥιζίον,
ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πι. οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Επ. τί καλεῖς; Χο. τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαυτοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.
Πι. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.
Ευ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη

639 ἔτι] γ' ἔτι Pors. : γέ πω Plutarchus 641 γε Dobr. : τε codd. 642 γε] τε Dobr. 644 τῳδεδὶ Dind. : τῷδε (γρ. τῳδὶ) δέ τι V: τῶι δὶ δέ τί R : τῷ δέ τί Ald. 645 θριῆθεν Ald. : θρίωθεν Γ : θρίηθεν A 658 σὲ λέγω V A B : σὲ λέγων Ald. : σὲ καλῶ R σαυτοῦ] σοῦ V

ἔκβαινε καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πι. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽ ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ᾽ ἁπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. Ευ. ἆρά γ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ᾽ ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Πι. ὅσον δ᾽ ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.
Ευ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Πι. ἀλλ᾽ ὦ κακόδαιμον ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
Ευ. ἀλλ᾽ ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί᾽ ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ᾽ οὕτω φιλεῖν.
Επ. ἴωμεν. Πι. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν τύχἀγαθῇ.

Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,
ὦ φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν
ὕμνων, ξύντροφ᾽ ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες ὤφθης,
ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ᾽·
ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκουσ᾽
αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.
ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσ-
όμοιοι,
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ᾽ ἀμενηνά,
ἀπτῆνες ἐφημέριοι ταλαοὶ βροτοὶ ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν τοῖς αἰὲν ἐοῦσιν,
τοῖς αἰθερίοις τοῖσιν ἀγήρῳς τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν,
ἵν᾽ ἀκούσαντες πάντα παρ᾽ ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ᾽ Ἐρέβους τε
Χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ᾽ ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος
εὐρύς,

671 κἂν Dobr. : καὶ codd. 685 ΑΗΔΩΝ praef. Bentl. 687 τ᾽ ἀλαοὶ v. l. apud schol. 692 παρ᾽ ἐμοῦ Προδίκῳ R schol. ad Nub. 361 et Suid.

γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως ξυνέμειξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς ὠκεανός τε
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον. ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθά τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν·
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί,
ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν' ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος ὀπώρας·
σπείρειν μέν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ·
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν,

698 οὗτος Χάει ἠερόεντι Herm. 701 γένετ' Ald. : ἐγένετ' R V A Γ : γέγον' Kiehl 703 μακάρων ἡμεῖς. ὡς δ' Dobr. 708 πάντα] ταῦτα V

εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος ⟨δ'⟩ αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν· εἶτα χελιδών,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.
ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων Δελφοὶ Δωδώνη Φοῖβος Ἀπόλλων.
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε,
πρός τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός.
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει·
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλλων;
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις
αὔραις ὥραις χειμῶνι θέρει
μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν,
πλουθυγιείαν
εὐδαιμονίαν βίον εἰρήνην
νεότητα γέλωτα χοροὺς θαλίας
γάλα τ' ὀρνίθων. ὥστε παρέσται
κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία, [στρ.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

737–768 = 769–800

713 δ' add. Kuster   718 ἀνδρός] ἄνδρες Brunck: ἄλλος Mein.

ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι ⟨καὶ⟩ κορυφαῖς ἐν ὀρείαις,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
δι' ἐμῆς γέννος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
ἔνθεν ὡσπερεὶ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ
φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας, 'αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.'
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.
εἰ δ' ὁ Πεισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

740 καὶ κορυφαῖς Thiersch: κορυφαῖσί τ' codd. 748 ὡσπερεὶ Reiske: ὥσπερ ἡ codd. 763 ἐνθάδ'] οὗτος Dobr. 765 φράτορες codd.: corr. Dind. 766 Πισίου codd.: corr. Dind.

τοιάδε κύκνοι, [ἀντ.
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖς κρέκοντες ἴακχον Ἀπόλλω,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμόν,
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ φῦλά τε ποικίλα θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη,
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάριτες
Μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν.
τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδέν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτετο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτετο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας αὖθις αὖ κατέπτετο·
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτετο,
εἶτα βινήσας ἐκεῖθεν αὖθις αὖ κατέπτετο.
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς Διειτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

777 ποικίλα φῦλά τε codd.: corr. Herm. 778 αἴθρη] αἰθήρ Γ 787 τραγῳδῶν] τρυγῳδῶν Scaliger 796 κατέπτετο Mein.: κατέπτατο Suid.: καθέζετο codd.

ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Πι. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.
Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πι. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Ευ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
Πι. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
Επ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; Πι. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. Ευ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Επ. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοὔνομ' ἔσται τῇ πόλει;
Ευ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ Λακεδαίμονος
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; Πι. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τἠμῇ πόλει;
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.
Ευ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'; Επ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. Πι. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;
Επ. ἰοὺ ἰού·
καλόν γ' ἀτεχνῶς ⟨σὺ⟩ καὶ μέγ' ηὗρες τοὔνομα.
Ευ. ἆρ' ἐστὶν αὑτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; Πι. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι καθυπερηκόντισαν.
Επ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

799 ἵππαρχος, εἶτ'] ὕπαρχος, ὥστ' V 805 συγγεγραμμένῳ] σύ γε γεγραμμένῳ Mein. 812 τοὔνομ' Bentl. : οὔνομ' Ald. : ὄνομ' vulg. 820 σὺ add. Bentl. 821 αὑτηγὶ Elmsl. : αὕτη γ' ἡ codd. 822 Θεαγένους codd. : corr. Dind.

Ευ. τί δ' οὐκ 'Αθηναίαν ἐῶμεν Πολιάδα;
Πι. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
Ευ. τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
Επ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. Ευ. ὦ νεοττὲ δέσποτα·
ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πι. ἄγε νυν σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος,
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Ευ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἔμ'. Πι. ἴθ' ὦγαθ' οἷ πέμπω σ' ἐγώ.
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΙΕΡΕΥΣ

ὁμορροθῶ, συνθέλω, [στρ.
συμπαραινέσας ἔχω
προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα προβάτιόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω δὲ Πυθιὰς βοὰ θεῷ,
συνᾳδέτω δὲ Χαῖρις ᾠδάν.

851–858 = 895–902

851 ΙΕΡΕΥΣ Wieseler : Χο. codd. 855 πρόβατόν codd. : corr. Bentl. 856 ἴτω bis Ald. : ter codd. θεῷ Bentl. : τῷ θεῷ codd. 857 συνᾳδέτω] συναυλείτω Herm. ᾠδάν] ᾠδᾷ Herm.

Πι. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις τουτὶ τί ἦν;
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβειωμένον.
ἱερεῦ σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

Ιε. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
εὔχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίῃσι πᾶσι καὶ πάσῃσιν—

Πι. ὦ Σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.

Ιε. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ καὶ Λητοῖ Ὀρτυγομήτρᾳ καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι—

Πι. οὐκέτι Κολαινὶς ἀλλ' Ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις.

Ιε. καὶ φρυγίλῳ Σαβαζίῳ καὶ στρούθῳ μεγάλῃ μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων—

Πι. δέσποινα Κυβέλη, στροῦθε, μῆτερ Κλεοκρίτου.

Ιε. διδόναι Νεφελοκοκκυγιεῦσιν ὑγιείαν καὶ σωτηρίαν αὐτοῖσι καὶ Χίοισι—

Πι. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις.

Ιε. καὶ ἥρωσιν ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι καὶ ἐλεᾷ καὶ βασκᾷ καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρωδιῷ καὶ καταρράκτῃ καὶ μελαγκορύφῳ καὶ αἰγιθάλλῳ—

Πι. παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς
ἁλιαιέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

Ιε. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι [ἀντ.
δεῖ με δεύτερον μέλος

881 ἥρωσι καὶ ὄρνισι codd. : corr. Herm. 888 post αἰγιθάλλῳ add. καὶ ἠρισάλπιγγι Halbertsma ex schol. coll. Hesychio 895 Ιε.] Χο. Dobr. εἶτ'] ἔτ' Blaydes

χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

Πι. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ

Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
κλῇσον ὦ Μοῦσα τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι τίς εἶ;

Πο. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν
Μουσάων θεράπων ὀτρηρός,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πι. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

Πο. οὔκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
κατὰ τὸν Ὅμηρον.

Πι. οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

Πο. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ
καὶ παρθένεια καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

Πι. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου;

Πο. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλῄζω πόλιν.

Πι. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;

Πο. ἀλλά τις ὠκεῖα Μουσάων φάτις
οἵαπερ ἵππων ἀμαρυγά.
σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς

902 γένειόν lemm. schol. : γένειόν τ' codd. 905 κλεῖσον R : κλέϊσον Mein. 920 ποίου] πόσου Bentl.

πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.
Πι. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν᾽ ἔχεις,
ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.
Πο. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
Μοῦσα δῶρον δέχεται·
τὺ δὲ τεᾷ φρενὶ μάθε Πινδάρειον ἔπος—
Πι. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Πο. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνατον ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ᾽ ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
ξύνες ὅ τοι λέγω.
Πι. ξυνῆχ᾽ ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Πο. ἀπέρχομαι,
κᾆς τὴν πόλιν γ᾽ ἐλθὼν ποιήσω τοιαδί·
'κλῇσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν τρομερὰν κρυεράν·
νιφόβολα πεδία πολύπορά τ᾽ ἤλυθον ἀλαλάν.'
Πι. νὴ τὸν Δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
εὐφημία 'στω.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ

μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

930 τεΐν] τεῶν Kock 937 δῶρον A : τόδε δῶρον vulg. 943 ὑφαντοδίνητον A Ald. 946 ξυνῆχ᾽ Brunck : ξυνίημ᾽ codd. 949 ἐλθὼν] ἐθέλων Mein. τοιαδί Dind. : δὴ ταδί Ald. : ταδί vulg. 951 πολύπορά τ᾽ V : πολύπυρά τ᾽ Γ : πολύσπορά τ᾽ R A Ald. ἀλαλάν ex ἀλάλημαι fingit pessimus poeta : ἀλαλαί Bentl. 959 εὐφημία 'στω dant Ἱερεῖ R V Ald. : corr. Beer

Πι. σὺ δ' εἶ τίς; Χρ. ὅστις; χρησμολόγος. Πι. οἴ-
μωζέ νυν.
Χρ. ὦ δαιμόνιε τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. Πι. κἄπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; Χρ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
Πι. ἀλλ' οὐδὲν οἷόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρ. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,—
Πι. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
Χρ. ᾐνίξαθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.
πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα—
Πι. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πι. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι· αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν οὐδ' αἰετὸς οὐ δρυκολάπτης.
Πι. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Χρ. λαβὲ τὸ βιβλίον.
Πι. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην·
αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ—
Χρ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσιν,
μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης.
Χρ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; Πι. λαβὲ τὸ βιβλίον.
οὐκ εἶ θύραζ'; ἐς κόρακας. Χρ. οἴμοι δείλαιος.

975 ἐνιπλῆσαι Cobet 979 οὐδ' αἰετὸς] οὐ λάϊος Mein.

Πι. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;

ΜΕΤΩΝ

ἥκω παρ' ὑμᾶς— Πι. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς δ' ἰδέα βουλεύματος;
τίς ἡ 'πίνοια, τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Με. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα
ὑμῖν διελεῖν τε κατὰ γύας. Πι. πρὸς τῶν θεῶν
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; Με. ὅστις εἴμ' ἐγώ;
Μέτων,
ὃν οἶδεν Ἑλλὰς χὠ Κολωνός. Πι. εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; Με. κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν', ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον
ἐνθεὶς διαβήτην—μανθάνεις; Πι. οὐ μανθάνω.
Με. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι προστιθείς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος κἂν μέσῳ
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πι. ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων— Με. τί ἔστιν; Πι. οἶσθ' ὁτιὴ φιλῶ
σ' ἐγώ,
κἀμοὶ πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.
Με. τί δ' ἐστὶ δεινόν; Πι. ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηνταί τινες·
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Με. μῶν στασιάζετε;
Πι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Με. ἀλλὰ πῶς; Πι. ὁμο-
θυμαδὸν

993 τίς ἰδέα R βουλήματος codd.: corr. Bergk 994 τίς ὁ κόθορνος] τίς ποτ' ὄρνις Van Eldik 996 κατὰ γύας Dawes: κατ' ἀγυιάς codd. 1007 ἀστέρος B[1] Urbinas: ἀστέρες vulg. 1010 οἶσθ'] ἴσθ' Mein. 1011 πειθόμενος codd.: corr. Bentl. 1013 ξενηλατοῦσι Elmsl.: ξενηλατοῦμεν Dind. post τινες punctum tollit Brunck

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Με. ὑπάγοιμί τἄρ' ἄν. Πι. νὴ Δί' ὡς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.
Με. οἴμοι κακοδαίμων. Πι. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ποῦ πρόξενοι; Πι. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί;
Επ. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. Πι. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Επ. φαῦλον βιβλίον
Τελέου. Πι. τί; βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Επ. νὴ τοὺς
θεούς.
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκῃ.
Πι. ἄπιθι λαβών· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Επ. τουτὶ τί ἦν; Πι. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.
Επ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.
Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ

ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῇ—
Πι. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον;
Ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. Πι. τὸ τί;
Ψη. χρῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι καὶ
σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι καθάπερ Ὀλοφύξιοι.
Πι. σὺ δέ γ' οἷσπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

1017 τἄρ' ἂν Dind. : γὰρ ἂν RVA : γὰρ ἄν γε Ald. οἶδ' ἂν Flor. Laur. 31. 16 : οἶδ' ἄρ' vulg. 1020 ἀναμετρήσει V 1025 Τελέου τι. Πι. βούλει Elmsl. 1027 δ' οὖν] γοῦν Dobr. 1040 τοῖσδε τοῖς] τοῖς αὐτοῖς Hamaker 1041 ψηφίσμασι] νομίσμασι Bergk 1042 οἷσπερ Dind. : οἷσί περ codd.

Ψη. οὗτος τί πάσχεις; Πι. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Επ. καλοῦμαι Πισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν Μουνιχιῶνα μῆνα.
Πι. ἄληθες οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην—
Πι. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Επ. ἀπολῶ σε καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Πι. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Ψη. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἑσπέρας;
Πι. αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος οὐ μενεῖς;
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

Χο. ἤδη 'μοὶ τῷ παντόπτᾳ [στρ.
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σῴζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον γένυσι παμφάγοις
δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκεται·
κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις,
ἑρπετά τε καὶ δάκετα ⟨πάνθ'⟩ ὅσαπερ
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται.

1058–1087 = 1088–1117

1052 γράψω Mehler 1060 ἱκταίαις Wieseler εὐχαῖς Bentl. : εὐχαῖσι codd. 1064 ἃ Dobr. : οἳ codd. et frag. Fay. 1065 αὐξανόμενον Urbinas : αὐξανόμενα vulg. παμφάγοις Dobr. : πολυφάγοις codd. 1066 τ' Ald. et frag. Fay. : δ' R V A ἐφημένα Dobr. : ἐφεζόμενα codd. 1067 κτείνων δ' Kock 1069 δάκετα πάνθ' Dissen : δάκεθ' codd. 1070 πτέρυγος] φάρυγος Mein. ἐν φοναῖς ὄλλυται Ald. : φοναῖσιν ἐξόλλυται codd. : ἐκ φοναῖς ὄλλυται Reisig

τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νυν ἀνειπεῖν ταὐτὰ χἠμεῖς ἐνθάδε.
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντά ⟨γ'⟩ ἀγάγῃ, τέτταρα,
ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοὐβολοῦ,
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει
εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι.
ἢν δὲ μὴ πίθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν [ἀντ.
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων
φύλλων ⟨τ'⟩ ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξὺ μέλος ἀχέτας
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανὴς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων·
ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα Χαρίτων τε κηπεύματα.

1078 γ' add. Burges ζῶντ' ἀπαγάγῃ frag. Fay. (sec. Weil) 1080 πᾶσι post δείκνυσι add. codd. : om. Ald. et frag. Fay. 1086 πείθησθε codd. : corr. Dind. 1094 τ' add. Bentl. ναίω C : ἐνναίω vulg. 1095 ὀξὺ μέλος Brunck : ὀξυβελὴς R : ὀξυμελὴς vulg. 1096 ἡλιομανὴς Suid. : ὑφηλιομανὴς R : ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς V A Ald.

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ', ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν Ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυρειωτικαί·
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε·
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν·
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι,
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μῆν' ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πι. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν ὤρνιθες καλά·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α

ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
ποῦ Πισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; Πι. οὑτοσί.
Αγ.ª ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πι. εὖ λέγεις.
Αγ.ª κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον·
ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
καὶ Θεογένης ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πι. Ἡράκλεις.
Αγ.ª τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,

1103 ὅσ' Dawes : οἷς codd. 1115 μῆν' Dobr. : μηνιν R : μήνην V Ald. 1119 ὡς etiam frag. Fay. : οὐκ Dobr. 1127 Θεαγένης codd. : corr. Dind.

ἑκατοντορόγυιον. Πι. ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;
Αγ.ª ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,
ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἐκ μέν γε Λιβύης ἧκον ὡς τρισμύριαι
γέρανοι θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν.
ἕτεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μύριοι·
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
Πι. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Αγ.ª ἐρωδιοὶ
λεκάναισι. Πι. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Αγ.ª τοῦτ' ὠγάθ' ἐξηύρητο καὶ σοφώτατα·
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
Πι. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
Αγ.ª καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι
ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν †ὥσπερ παιδία
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν† αἱ χελιδόνες.
Πι. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπηργάσαντ'; Αγ.ª ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες
σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ

1131 ἑκατοντ(α)όργυ(ι)ον codd.: corr. Hotchkis 1139 ἐπλινθούργουν Bergk 1146 αὐτοῖς] αὐτὸν B: αὐτοῖν Junt. 1150–1 ὥσπερ . . . στόμασιν e glossemate conflatum arbitratur Rutherford: post κατόπιν lacunam indicat Mein.

φυλακαὶ καθεστήκασι καὶ φρυκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
Χο. οὗτος τί ποιεῖς; ἆρα θαυμάζεις ὅτι
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
Πι. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο πυρρίχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β

ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού, ἰοὺ ἰού.
Πι. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; Αγ.β δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτετ' ἐς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πι. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν; Αγ.β οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν. Πι. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; Αγ.β ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῇς τριόρχης γὺψ κύμινδις αἰετός·
ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. Πι. οὔκουν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα; χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

Χο. πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς [στρ.
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

1188–1195 = 1262–1268

1181 τρίορχος Hirschig

ἀέρα περινέφελον, ὃν ἔρεβος ἐτέκετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·

. . . . ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πι. αὕτη‸σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μέν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.
Πι. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον ἢ κυνῆ;
Ιρ. Ἶρις ταχεῖα. Πι. Πάραλος ἢ Σαλαμινία;
Ιρ. τί δὲ τοῦτο; Πι. ταυτηνί τις οὐ συλλήψεται
ἀναπτόμενος τρίορχος; Ιρ. ἐμὲ συλλήψεται;
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; Πι. οἰμώξει μακρά.
Ιρ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. Πι. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος ὦ μιαρωτάτη;
Ιρ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
Πι. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ιρ. τί τὸ κακόν.
Πι. οὐκ ἔλαβες; Ιρ. ὑγιαίνεις μέν; Πι. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς ὦ μέλε.
Πι. κᾆπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ιρ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;
Πι. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῇδε μὲν γὰρ οὔ.

1196 lacunam indicavit Mein.: σιγᾶτε σῖγ' add. Herm. 1207 μακρά Urbinas: μακράν vulg. 1208 τουτὶ Elmsl.: τοῦτο τὸ C: τουτὶ τὸ vulg. 1212 κολοιάρχας Ald.: κολοιάρχους πῶς R: κολοιοὺς πῶς VΑΓ: πῶς τοὺς κολοιάρχους παρῆλθες Bergk οὐ λέγεις] Ιρ. πῶς λέγεις; Bachmann: fortasse Ιρ. τί σὺ λέγεις;

ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδων
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ιρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. Πι. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες.
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολασταν εῖτε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
φράσον δέ τοί μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. Πι. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
Ιρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Πι. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
Πι. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διί.
Ιρ. ὦ μῶρε μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Λικυμνίαις βολαῖς.
Πι. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς;
ἆρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς;
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δή ποτε

1225 δοκεῖν Cobet 1226 ἄρξομεν Cobet 1228 ἀκροατέ' Elmsl.
1237 αὐτούς R : αὐτοῖς vulg. 1239 δεινάς] δείσας Pors.

εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλει διαμηριῶ
τὴν Ἶριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.

Ιρ. διαρραγείης ὦ μέλ' αὐτοῖς ῥήμασιν.

Πι. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ.

Ιρ. ἦ μήν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.

Πι. οἴμοι τάλας. οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

Χο. ἀποκεκλῄκαμεν διογενεῖς θεοὺς [ἀντ.
μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
μηδέ ⟨γέ⟩ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι
τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.

Πι. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ

ὦ Πισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πι. τί σὺ λέγεις;

Κη. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

Πι. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

Κη. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,

1255 θαυμάζεις Suid. : θαυμάζειν σ' Blaydes 1259 ἦ μήν Bentl. : ἢν μὴ codd. 1265 γέ add. Blaydes 1271 ὦ Πισθέταιρ' bis (om. ὦ σοφώτατε) Dobr. 1272 ὦ τρισμακάρι' ὦ κλεινότ' ὦ σοφώτατε R 1273 ὦ τρισμακάρι'] ὦ γλαφυρώτατε R : κατακέλευσον iterat (omisso ὦ τρισμακάρι') Mein.

ἐκόμων ἐπείνων ἐρρύπων ἐσωκράτουν
σκυτάλι᾽ ἐφόρουν, νυνὶ δ᾽ ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ᾽ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι·
πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ᾽ ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βιβλία·
εἶτ᾽ ἀπενέμοντ᾽ ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ᾽ οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ᾽ ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
χωλός, Μενίππῳ δ᾽ ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
᾽Οπουντίῳ δ᾽ ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεογένει,
ἶβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ᾽ ἐκεῖ
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ᾔκειν ὄρτυγι
ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
ᾖδον δ᾽ ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν. ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ᾽ ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

Πι. οὐκ ἆρα μὰ Δί᾽ ἡμῖν ἔτ᾽ ἔργον ἑστάναι.
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίμπλη πτερῶν·

1282 ἐσωκράτων R 1283 ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν Pors. 1289 εἶτ᾽ ἂν ἐνέμοντ᾽ Cobet ex schol. 1295 Θεαγένει codd. : corr. Dind. 1298 ᾔκειν Dawes : ἧκεν R : ἥκεν V A Ald. : εἶκεν B Γ 1299 ὑπὸ στυφοκόπου Brunck : ὑπὸ στυφοκόμπου codd. : ὑπ᾽ ὀρτυγοκόμπου Dionysius apud schol. : ὑπ᾽ ὀρτυγοκόπου Bentl. 1308 οὐκ ἆρα] οὔ τἄρα Elmsl.

Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

Χο. ταχὺ δὴ πολυάνορα τάνδε πόλιν [στρ.
καλεῖ τις ἀνθρώπων.
Πι. τύχη μόνον προσείη.
Χο. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
Πι. θᾶττον φέρειν κελεύω.
Χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
Σοφία Πόθος Ἀμβροσία Χάριτες
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
εὐήμερον πρόσωπον.

Πι. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

Χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερύγων, [ἀντ.
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα—
Πι. τύπτων γε τουτονὶ ὡδί.
Χο. πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις ὥσπερ ὄνος.
Πι. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
Χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικὰ καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
Πι. οὔ τοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ

γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἀμποταθείην ὑπὲρ ἀτρυγέτου

1313–1322 = 1325–1334

1313 δὴ Pors. : δ' ἂν codd. 1320 ἀμβρόσιαι A 1325 πτερύγων Pors. : πτερῶν codd. 1328 ἐστί τις Bentl. : τις ἐστὶν R V A Ald. : ἐστιν B C 1338 ἀμποταθείην Blaydes : ἂν ποταθείην codd.

γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Πι. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελήσειν ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Πα. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
Πι. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Πα. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
Πι. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
Πι. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδέας τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. ἀπέλαυσά τἄρα νὴ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πι. οὐδέν γ'. ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν.
σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,

1340 ψευδαγγελῆς εἶν' codd.: corr. Bentl. 1343 post h. v. spurium versum add. codd. ἐρῶ δ' ἐγώ τι (ἔγωγε Ald.) τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων 1347 νομίζεται] νομίζετε Mein.: supra scriptum ε habet R 1356 πελαργιδέας nos: πελαργιδεῖς codd. 1357 δεῖ] δεῖν Reiske 1358 τἄρα Mein.: γὰρ ἂν R V Γ: γὰρ A Ald. νὴ τὸν Δί' Ald. 1364 ταυτηνδὶ Elmsl.: ταύτην δὲ (δέ γε Ald.) codd. 1366 τονδὶ Dind.: τόνδε τὸν R V A Γ: γε τὸν Ald.

φρούρει στρατεύου μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
Πα. νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. Πι. νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον πτερύγεσσι κούφαις·
πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων—
Πι. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πτερῶν.
Κι. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων—
Πι. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι, λιγύφθογγος ἀηδών.
Πι. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
Πι. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;
Κι. κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.
Πι. οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύ γε.
ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
εἴδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων
οἰωνῶν ταναοδείρων—
Πι. ὠόπ.
Κι. τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην.

1376 ἀφόβῳ φρενὸς ὄμματι γενεὰν ἐφέπων Herm. γενεὰν etiam Ald. et schol. Rav. ἐφέπων] ἐπέων v. l. apud schol. 1380 λιγύμυθος V γρ. Γ γρ. Ald. : λιγύμοχθος Γ γρ. et apud schol. 1389 σκότιά γε Ald. : σκότια codd. : σκοτεινὰ Herm. 1395 τὸν ἄλαδε δρόμον Herm.

Πι. νὴ τὸν Δί᾽ ἦ ᾽γώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ᾽ αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων.
χαρίεντά γ᾽ ὦ πρεσβῦτ᾽ ἐσοφίσω καὶ σοφά.
Πι. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ᾽ ἀεί;
Πι. βούλει διδάσκειν καὶ παρ᾽ ἡμῖν οὖν μένων
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κεκροπίδα φυλήν; Κι. καταγελᾷς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ᾽ οὖν ἔγωγ᾽ οὐ παύσομαι, τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

ὄρνιθες τίνες οἵδ᾽ οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοῖ;
Πι. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
ὅδ᾽ αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
Συ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ᾽ αὖθις.
Πι. ἐς θοἰμάτιον τὸ σκόλιον ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ᾽ ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
Συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ᾽ ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
Πι. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ᾽ ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
Συ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
Πι. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. μὰ Δί᾽ ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης— Πι. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πι. ὑπὸ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
Συ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἵν᾽ οἱ λῃσταί τε μὴ λυπῶσί με,

1407 Κερκωπίδα Palmer : Κρεκοπίδα Kock 1420–1491 perierunt ex Γ 1426 ὑπαὶ R V τι] τί V A Ald.

μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἕρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πι. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πι. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν.
Συ. ὦ δαιμόνιε μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.
Πι. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ; Πι. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πι. οὐκ ἀκήκοας,
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί;
'δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διειτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.'
ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.
Συ. λόγοισί τἄρα καὶ πτεροῦνται; Πι. φήμ' ἐγώ.
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πι. τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ
κατ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πι. μανθάνω.

1438 τοῖς] τοι Dobr. 1441 τοῖς μειρακίοις ἐν] τοῖς φυλέταις ἐν Mein.: τὰ μειράκια τὰν Blaydes 1442 γέ Bentl.: τε codd. 1456 κατ' αὖ Dobr.: κᾆτ' αὖ codd.

ᾡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πι. κᾆπειθ᾽ ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ᾽ ἐκεῖσ᾽ αὖ πέτει
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ᾽ αὐτοῦ. Συ. πάντ᾽ ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πι. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. οἴμοι τάλας μάστιγ᾽ ἔχεις. Πι. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
Συ. οἴμοι τάλας. Πι. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ᾽ ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ᾽ ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

Χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ- [στρ.
μάστ᾽ ἐπεπτόμεσθα καὶ
δεινὰ πράγματ᾽ εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι Καρδίας ἀ-
πωτέρω Κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.
τοῦτο ⟨τοῦ⟩ μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ἔστι δ᾽ αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ [ἀντ.
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω-
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-

1470–1481 = 1482–1493

1467 ἀπολούμενε Suid. 1468 στρουθοδικοπανουργίαν v. l. apud schol. 1478 τοῦ add. Bentl.

εισι πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πισθέταιρός ἐστ'; Πι. ἔα τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πι. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἶ σύ; Πρ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;
Πι. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Πρ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω;
Πι. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει;
Πι. οἴμωζε μεγάλ'. Πρ. οὕτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.
Πι. ὦ φίλε Προμηθεῦ. Πρ. παῦε παῦε, μὴ βόα.
Πι. τί γὰρ ἔστι; Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα·
ἀπὸ γάρ μ' ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.
Πι. ἰοὺ ἰού·
εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ κᾆτα θαρρήσας λέγε.
Πρ. ἄκουε δή νυν. Πι. ὡς ἀκούοντος λέγε.
Πρ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πι. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;

1496 οὑγκαλυμμός Dawes 1503 ἐκκεκαλύψομαι V A: ἐκκαλύψομαι R Ald. 1506 μ' ὀλεῖς Mein.: μ' ὀλέσει R: ὀλέσεις Ald.: ὀλέσει V A Γ

Πρ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὡσπερεὶ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πι. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες
ἄνωθεν ὑμῶν; Πρ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδῃ;
Πι. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἔστιν; Πρ. ὅ τι ἔστιν; Τριβαλλοί. Πι. μανθάνω.
ἐντεῦθεν ἆρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο;
Πρ. μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές·
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πι. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; Πρ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν
τὴν εὐνομίαν τὴν σωφροσύνην τὰ νεώρια,
τὴν λοιδορίαν τὸν κωλακρέτην τὰ τριώβολα.
Πι. ἅπαντά γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; Πρ. φήμ' ἐγώ.
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.

1519 ὡσπερεὶ] ὥσπερ ἐν Suid. : ὥσπερ A 1524 εἰσάγοιτο V : εἰσάγοιντο R A Ald. : εἰσάγωνται Brunck 1527 Ἐξηκεστίδης codd. : corr. Brunck 1538 ταμιεύει] κεραμεύει R (sec. Mein.) Ald. 1541 λοιδορίαν] ἀμβροσίαν Kock, coll. schol. ad v. 1536 1542 γ' ἆρ'] τἄρ' Elmsl.

τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πι. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
Πρ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἶσθα σύ.
Πι. νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Πρ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πι. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.

Χο. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί- [στρ.
μνη τις ἔστ' ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης·
ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν ὥσ-
περ ⟨ποθ'⟩ οὑδυσσεὺς ἀπῆλθε,
κᾆτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
πρὸς τὸ λαῖτμα τῆς καμήλου
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας
ὁρᾶν τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
οὗτος τί δρᾷς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὧδ' ἐπιδέξια;
τί ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
ὦ δημοκρατία ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

1553–1564 = 1694–1705

1561 ποθ' add. Herm. οὑδυσσεὺς Bentl. : 'Οδυσσεὺς codd. ἀπῆλθε] κατῆλθε Kock 1563 λαῖτμα V : λαῖμα vulg. : λαῖγμα Bentl. 1566 δρᾷς Ald. (non V) 1568 μεταβαλεῖ Cobet 1571 γ' ἐχειροτόνησαν] κεχειροτονήκασ' Elmsl.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ

ἕξεις ἀτρέμας; Πο. οἴμωζε· πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ
ἑόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ

ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
Πο. ἀλλ' ὦγάθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πι. τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Πο. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πι. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; Πι. ὄρνιθές τινες
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνῇς πρότερον αὐτοῖσιν; Πι. ὦ χαῖρ' Ἡράκλεις.
τί ἔστι; Πο. πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
Πι. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ηρ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπάρ' εἶναι πρέπει.
Πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πι. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί,

1579 τις Ald. : μοι RVA: μοί τις Γ 1582 ἐπίκνα Dobr. 1588 sic Ald. : περὶ τοῦ πολέμου καὶ καταλλαγῆς VA : περὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαλλαγῆς R 1598 τὸ δίκαιον Elmsl., cf. schol. ἀλλὰ Tyrwhitt : ἄλλο codd.

τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· κἂν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα καὶ ψηφίζομαι.
Πο. τί ὦ κακόδαιμον; ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ.
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πι. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ', ἢν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρᾳ
προσπτόμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
Πο. νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.
Ηρ. κἀμοὶ δοκεῖ. Πι. τί δαὶ σὺ φῄς; Τρ. ναβαισατρεῦ.
Πι. ὁρᾷς; ἐπαινεῖ χοὖτος. ἕτερόν νυν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν
εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,
'μενετοὶ θεοί,' καὶ μἀποδιδῷ μισητίᾳ,
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;
Πι. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,
καταπτόμενος ἰκτῖνος ἁρπάσας λάθρᾳ
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. Πο. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.
Ηρ. ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι; Τρ. σαυνάκα

1601 κἂν Seager : καὶ codd. καὶ διαλλαττοίμεθ' ἂν B 1615 ναβαισατρεῦ] βαβακατρεῦ Suid. et supra scriptum in B 1618 τῳ θεῶν B : τῷ θεῷ R V A Ald. 1620 μισητίᾳ Suid. : σιτίᾳ A : μισητίαν vulg.

βακταρικροῦσα. Ηρ. φησί μ' εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ηρ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πι. καὶ νὴ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Διί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς.
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πι. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. τί δαὶ ποιῶμεν; Ηρ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα.
Πο. τί δ' ᾠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνῄσκων καταλίπῃ.
Πι. οἴμοι τάλας οἷόν σε περισοφίζεται.
δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σύ.
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ηρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; Πι. σὺ μέντοι νὴ Δία
ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νοθεῖ' ἀποθνῄσκων; Πι. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.

1629 φησί μ' Dobr. : φησὶν codd. 1641 τί δ' Bergk : τί δαὶ R : τί vulg. 1644 σοῦ] σοὶ B : σὰ Lenting 1652 γε] γ' ἐκ Cobet 1656 νοθεῖ' ἀποθνῄσκων Dobr. ex schol. : νόθῳ 'ξαποθνῄσκων codd.

ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
‘ νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν παίδων ὄντων
γνησίων. ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.’
Ηρ. ἐμοὶ δ’ ἄρ’ οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; Πι. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ’ ὁ πατὴρ εἰσήγαγ’ ἐς τοὺς φράτερας;
Ηρ. οὐ δῆτ’ ἐμέ γε. καὶ δῆτ’ ἐθαύμαζον πάλαι.
Πι. τί δῆτ’ ἄνω κέχηνας αἴκειαν βλέπων;
ἀλλ’ ἢν μεθ’ ἡμῶν ᾖς, καταστήσας σ’ ἐγὼ
τύραννον ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. δίκαι’ ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πι. τί δαὶ σὺ φῄς; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πι. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
Τρ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγει.
Πο. μὰ τὸν Δί’ οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ †βαδίζειν† ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πι. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.
Πο. σφὼ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ’, ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ηρ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ’ ἴθι μεθ’ ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντ’ ἐκεῖ λάβῃς.
Πι. ἐς καιρὸν ἆρα κατεκόπησαν οὑτοιὶ
ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ’ ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ’ ἴτε.
Πο. ὀπτᾷς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

1669 φράτορας codd. : corr. Dind. 1672 ᾖς] στῇς A καταστήσας Hirschig : καταστήσω codd. καταστήσω . . . ὀρνίθων τε (v. 1673) Mein. 1674 πάλαι A Ald. : πάλιν R V 1679 λέγει Bentl. : λέγεις codd. 1681 βαδίζειν] βαβάζει γ’ Bentl. 1684 σιγήσομαι] συμβήσομαι V Γ γρ.

οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ηρ. εὖ γε μένταν διετέθην.
Πι. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Χο. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ [ἀντ.
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος,
οἳ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συκάζουσί τε·
βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἡ
γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Χο. ἄναγε δίεχε πάραγε πάρεχε. [στρ.

1692 διετέθην] διετίθην Hamaker 1693 ἀλλὰ B et schol. metricus: om. vulg. 1709-11 οὔτε . . . οὔθ'] οὐδὲ . . . οὐδ' Mein. 1710 δόμῳ] δρόμῳ Kiehl 1720 post δίεχε add. δίαγε Ald.

περιπέτεσθε
τὸν μάκαρα μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὢ φεῦ φεῦ τῆς ὥρας τοῦ κάλλους.
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ [στρ.
τῶν ἠλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ,
⟨Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.⟩

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως [ἀντ.
χρυσόπτερος ἡνίας
ηὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἥρας.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ,
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.

Πι. ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντὰς
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπὰς

1731–1736 = 1737–1742

1722 μάκαρα (om. τὸν) Dind. μάκαρι] μακαίρᾳ Cobet 1725 τῇδε πόλει R V A : τῇδε τῇ πόλει Ald. : eicit Weise 1732 τῶν A Ald. : τὸν R V Γ 1734 ξυνεκόμισαν codd. : corr. Bentl. 1735 ἐν om. Dawes 1736 h. v. iteravit Dind. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος] κεὐδαίμονος Dawes 1745–6 hos vv. invicem transponendos censet Blaydes: fortasse recte

δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
Χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον,
ὦ χθόνιαι βαρυαχέες
ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.
Ὑμὴν ὦ Ὑμέναι' ὦ.
Πι. ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ' ἐπὶ δάπεδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
χεῖρα καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
Χο. ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1755–1758 = 1759–1762

1753 διὰ σὲ τὰ] δῖα δὲ Haupt: δῖα σκῆπτρα (om. πάντα) Dobr. 1757 δάπεδον Mein.: πέδον codd. 1763 ἀλαλαλαὶ R V Γ: ἀλαλαὶ A: ἀλλαλαὶ Ald.

APPENDIX

In hac appendice, ne nimias mutationes subiret apparatus criticus, lectiones quasdam ex exemplaribus photographicis codicum R et V arcessitas, item alia quaedam notatione digna, subiungere placuit.

Acharnenses.—73 δὲ etiam R 296 πρίν γ' R 798 κἄνευ non κἂν ἄνευ R 869 τἄνθια edd. : τἄνθεα diserte R 965 τρεῖς etiam R 988 ἐπτέρται id est ἐπτέρωταί R

Eqvites.—Ὑπόθεσις I 1 δρᾶμα] δρᾶμα τοῦτο V τὸν τῶν] τὸν V 6 αὐτοὶ δὲ οἱ V 9 κατὰ] ἐκ V 15 διαφερομένων] διαφθειρομένων V 21 συνιέντος V 25 προαγαγόντος V
Ὑπόθεσις II 11 προφανὲς V

364 βινήσω R

Nvbes.—Ὑπόθεσις I 4 αὐτὸν om. V Ὑπόθεσις III 19 φοιτήσοντος V 3 ἐπὶ τῆς κρεμάθρας V 4 τελεῖν V 7 ἀποστᾶσαι V 9 μαθητῶν V 11 κατὰ βίαν V 12 καὶ διαγωνισθεὶς V 14 διδάσκει V 17 προσκαλούμενος V 18 ὑπὸ] ἀπὸ V Ὑπόθεσις IV 23 λόγων τ' V 24 νεφελῶν ὡς ἐπιλέγων V 26 ὑπ'] ὑπὲρ V 29 τοῦτο om. V 30 εἶναί φησι diserte V Ὑπόθεσις V 1 ἐν ἄστει ante ἐδιδάχθησαν V 2 μὲν γ̄ ἐνίκα V 3-5 τὰς δευτέρας . . . ἔπειτα om. V Ὑπόθεσις VI 8 αὐτῶι V 12 ἃ δὲ ὁλοσχερῆς V 13 αὐτίκα μάλα ἢ V 14 καίεται] καὶ ἔτι V Ὑπόθεσις VII 17 εἰσάγοντα V 18 καὶ om. V 19 ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα V

39 σὺ δ' οὖν etiam V 177 τραπέζης R sine ulla litura 439 χρῆσθων post οὖν vel post ἀτεχνῶς addunt codd. 489 σοι etiam R 500 τὸ τί] cf. 748 : τοδί etiam R V 744 κάτα V 821 ἀρχαϊκά etiam R 995 ἀναπλήσειν etiam R 1090–1093 om. V 1182 ἡμέρα δύω R 1412 τοῦτ' ἐστὶν V

Vespae.—Ὑπόθεσις I 1 φιλόδικος R : φιλοδικαστὴς V 5 αὐτῷ μὴ περικειμένης V : ἑαυτῷ μὴ περικείμενον R 10 εἶναι om. R 17 ἐκφέρει τὴν ψῆφον R V omissis συνεχῶς et quae sequuntur 1 καὶ διά] διά R V

21 προερεῖ diserte R 186 γε σύ ἔσει etiam R (ἔσει punctis deletum) 245 σπεύσωμεν etiam R 378 τὰ τῶν θῶν ψηφίσματα R 432 τὼ φθαλμὼ R V : τὠφθαλμὼ 'ν Elmsley κεντεῖτε καὶ Fl. Christianus : κεντεῖθ' οἱ δὲ codd. 772 ἔλη R : εἴλη V 788 δαρχμὴν R 825, 826 desunt in V 865 ἕξομεν R littera λ supra addita 867 ξυνεβήτην Elmsley : ξυνέβητον R : ξυνεκτον V (cuius apographon Ven. Marc. 475 ξυνίετον praebet) 932

κατηγόρησε etiam R 950 *διαβεβλημένους* diserte R 978 *αἰτεῖτε*] *αἰτεῖ* R 1029 *φησὶ πιθέσθαι* R scilicet ex v. 1027 1073 *ἤ τις* vel *ἥ τις* R *τῇσδε* om. R 1117, 1118 *ἡμῖν . . . μισθὸν* om. V 1294, 1295 hos vv. in inferiore margine adscriptos habet R 1307 *κατυπτέ με* V

Pax.—Ὑπόθεσις I 2 *ἀναφερόμενος* V 3 *μετοικισαμένων* Dind. : *μετοικησαμένων* V 5 *ἐνοικησάμενος* V 10 *κατα σκευῆς* V 13 *ἀφέλκειν* V 15 *τῆς θεοῦ* V 17 *τε* ante *τὰ* V 18 *δέοντα*] *δέω* V 23 *τὴν μὲν Θεωρίαν* om. V 11 *περὶ τῆς εἰρήνης* V 13 *ὅτι*] *ὅθεν* V 16 *πρῶτον* V *δεύτερον* V *Ἀριστοφάνους εἰρήνη* V 17 *ἐνίκα Ἕρμων ὑποκριτής* coni. V. Rose Ὑπόθεσις II 33 *ἀνδρῶν* post *τινων* R V

42 *σκαταιβάτου* R¹ et schol. Rav. : *καταιβάτου* R² V 63 *σεαυτου* V 341 *βινεῖν* ut videtur V 469 *ἀλλ'* add. Hermann 542 *κυάθους* non *κυάθοις* R V 705 *ἀφησόμεθα* R 864 *φανεῖ* etiam R 926 *δέοι* V in ras. 1078 *χ'ημώδων* ut videtur V 1111 *προσδώσει* V : *προδώσει* R 1112 *προσδιδόναι* V : *προδιδόναι* R 1144 *ἄφευε* etiam R : *ἄφαυε* V in ras. 1175, 1176 in margine interiore add. V 1188 *γὰρ δή* diserte R 1224 *θώρακος* V² 1271 *ἄιδων* R¹ : *ἄιδον* R²

Aves.—Ὑπόθεσις I 7 *ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου* V 9 *ἔστι δὲ λέ* etiam V 13 *συνεβουλεύσατο* etiam V Ὑπόθεσις II 17 *καὶ αὕτη* om. V 21 *ἡ παρ' αὐτοῖς* V 22 *κωμικῆς ἀδείας* V 9 *ἀθηνῶν ὄντων* ut videtur V¹ : *ἀθηναίων* V² 14 *ἁπάσης* post *γῆς* V 18 *τὸ θεῖον* R : *τοὺς θεοὺς* V 21 *ἐν μὲν ἄλλοις* om. V : *εἰ μὲν* R 23 *περὶ*] *παρὰ* V 24 *Καλλίου* R V 34 *ἕωθεν*] *ἔσωθεν* V Ὑπόθεσις III est in V 14 *τὸ Ἀλκιβιάδην* V Ὑπόθεσις IV 18 *ἀπραγμόνων* diserte V : *ἀπράγμονα* R

122 *ἐγκατακλιθῆναι* V (*ν* supra *ι* addito) 164 *πείθοισθε* etiam V 202 *ἐσβὰς* Mein. : *ἐμβὰς* codd. 242 *αὐδὰν* etiam R 266 *ἐσβὰς* Mein. : *ἐμβὰς* codd. 270 *οὔρνις* V 318 *λεπτὼ σοφιστὰ* Urbinas (sec. Piccolomini) *ἀφῖχθον* A Γ : *ἀφίχθονθ'* R 500 in margine inferiore add. V 575 lectio codicum *Ἶριν* respicit fortasse ad hymn. Hom. ad Apoll. 114 644 *τῳδὶδὲτί* R 658 *σαυτοῦ*] *σατου* R 996 *κατ' αγυάς* R (*ι* supra *υ* addito) 1020 *ἀναμετρήσεις ἑαυτὸν* R : *ἀναμετρήσει σεαυτὸν* V 1057–1081, 1101–1127 hos vv. continet frag. Fayoumense 1442 *ὁ διϊτρέφης* codd. : corr. Elmsley, Kock 1447 *τε* Ald. : *γε* B : om. R V A 1503 *ἐκκαλύψομαι* R 1524 *εἰσάγοιντο* R 1534 *σπένδεσθ'* Voss : *σπένδησθ'* codd. 1538 *ταμιεύει* diserte R 1568 *ὧδ'*] *ὡς* R 1636 *αὖθις* edd. : *αὖτις* codd.